

[3rd September 1959]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A. Bills.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) (AMENDMENT) BILL, 1959.

SRI T. SAMPATH : Sir, I am not moving the Bill. I am not introducing the Bill standing in my name for the present. I shall renew my request in that behalf sometime later, Sir.

B. Resolutions.

(1) LAND REFORMS.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I am not moving the Resolution standing in my name, Sir.

(2) NATIONALISATION OF BUS SERVICE.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

“ This House recommends to the Government to take steps to nationalise the entire bus service in the State.”

SRI M. P. SARATHI : Sir, I second the Resolution.

* SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானமானது பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமாக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம். அந்தத் தீர்மானத்தை யொட்டி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த பஸ் போக்கு வரத்தானது உண்மையிலேயே அதைச் சர்க்கார் எடுத்து கொண்டால் அதன் மூலம் சமார் எழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் வருஷம் ஒன்றுக்கு வருமானம் வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அதன் மூலம் வருமானம் வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தாலும் கூட அந்தத் தொழிலினால் எழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே பலவிதத் திட்டங்களைப் போட்டு எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த நிலையில் இந்த பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமாக்கினால் சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானம் வரும். அது மட்டுமல்லாமல் சர்க்கார் இப்பொழுது இந்த பஸ் போக்கு வரத்தை தேசிய மயமாக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் அடிப்படைக் கொள்கையைப் பார்த்தால் சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையே நல்ல முறையில் ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க உண்மையிலேயே அவர்கள் தயங்கக்கூடாது. இன்றைக்கு பஸ் முதலாளிகளுக்குச் சர்க்கார் மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் ஆதரவு காட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கட்சிக்கு அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் கூட அவர்கள் பஸ் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு காட்டிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். புதுப் புது பணக்காரர்களையும் புது புது முதலாளிகளையும் உற்பத்தி செய்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிஷ் சமுதாயம் என்று சொல்லிக் கொண்டு பழைய முதலாளிகளையே இன்னும் ஆதரித்துக் கொண்டேதான் வருகிறார்கள். பழைய முதலாளிகள் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாகிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். அத்துடன் இன்னும் அதிகப்படியான புது முதலாளிகளையும் உண்டாக்கிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

3rd September 1959] [Sri S. M. Annamalai]

பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய இந்த நேரத்தில் அங்கங்கே தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்தக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்தில் பலவிதமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னதாக என்று நினைக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் ராமய்யா அவர்கள் சில பஸ்களைக் கவனிக்கும்போது அவைகளில் அதிகப் படியான ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போனதை அதாவது ஒவரலோடு ஏற்றிக்கொண்டு போனதை அவரே நேரில் பார்த்திருக்கிறார். அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார், பஸ்கள் எல்லாம் ஒவர் ஸ்டீட் போகிறது என்றும், இதை மடக்கி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகவும் சொன்னார், அதைப் பற்றி பத்திரிகையில் பார்த்தேன். உண்மையிலேயே இதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தவுடன் அமைச்சர் அவர்கள் தைர்யமாக நடவடிக்கை எடுக்க முன் வந்ததைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டு, 'இவ்வளவு தைர்யம்கூட வந்து விட்டதா' என்று ஆச்சர்யப்பட்டேன். ஆனால் மேலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அச்சப்படக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போக வேண்டுமானால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். சாதாரணமாகப் போனரிலிருந்து கனம்பூருக்குப் போக வேண்டுமானால் ஒருவன் எந்தச் சமயத்திலும் போக முடியாது. ஆனால் அவன் ஆரணிக்கு டிக்கெட்டு எடுத்தால்தான் கனம்பூருக்குப் போக முடியுமே தவிர நேரடியாகக் கனம்பூருக்கு அவனுக்கு டிக்கெட் கிடைக்காது. இது சம்பந்தமாக கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு ரிப்போர்ட்டும் தாக்கல் செய்திருக்கிறேன். இப்படி 8 அணை டிக்கெட் வாங்கினால்தான் பிரயாணம் செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது.

9-30
a.m.

அது போலவே நான் ஒரு சமயம் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து பழைய சீலாம் என்ற ஊருக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தபோது பஸ்ஸில் ஒவர் லோடாக இருந்தது. வண்டிக்குள் இருந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சொல்லியும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. வேண்டுமானால் டிக்கெட்டை வாபஸ் பண்ணிவிட்டு என்னை இறங்கும்படி சொன்னார் கண்டக்டர். அவ்வளவு தைர்யம் அந்த பஸ் முதலாளிக்கு இருக்கிறதென்றால் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஏதோ அது முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பஸ் சர்வீஸ் என்று மக்கள் சொல்லும்படியான அளவுக்கு . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினருக்கு எதை வேண்டுமானாலும் பேச உரிமை இருக்கே இருக்கிறது. ஆனால் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பஸ் சர்வீஸ் என்று சொல்லும்படியான வார்த்தைகளை யோசித்துப் பேச வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது அவர் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்றால், திரும்ப நாங்களும் அவர் அவமானம் அடைகின்ற வகையில் பேசிவிட முடியும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : பிரயாணிகள் அப்படிப் பேசுகின்ற அவல நிலை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டி வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை எனக்கு ஏற்படுகிறது. பிரயாணிகள் சொன்ன வார்த்தைகளைச் சொல்கிறேன். அந்த முதலாளிக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அத்தனை செல்வாக்கு இருக்கிற காரணத்தினால் அவர் அப்படிப்பட்ட அட்ரீயங்களை எல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறார்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் திரும்பவும் இப்படிப் பேசிக் கொண்டு போவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. பேச இவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. பின்னால் இவற்றுக்குப் பதில் கொடுக்கிறபோதும் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று வீணாகத் தகராறுகளை எழுப்பாது கேட்கிற உரிமையும் கூட அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[3rd September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : செய்கின்ற தவறுகளை நேரில் பார்த்தும்கூட அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியாத நிலைமை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்பிரமணியம் :—அப்போது எல்லாவற்றையுமே தேசியமாக்குங்கள் என்று எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?)

நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், பஸ் போக்குவரத்து எல்லாவற்றையுமே அரசாங்கம் தேசியமாக்கினால் பொதுமக்கள் அதிகப் பயன் அடைவார்கள். நல்ல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டலாம். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால் பஸ் முதலாளிகளைக் கண்டு பயப்படக் கூடிய நிலைமை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வளர்ந்து கொண்டு போகிற நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்றால் பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய தீர்மானத்தை சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கிறேன்.

*** SRI P. S. CHINNADURAI :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம் சர்ச்சைக்குரிய ஒன்று அல்ல என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமுதாயத்தில் செழிப்புக்கான வருமான ஊற்றுக்களையெல்லாம் சமுதாயத்தின் நன்மைக்கே பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்பது சமதர்மக் கோட்பாட்டின் அடிப்படை. அந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தையும், அதன் சிறந்த கொள்கைகளையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டின் சிறப்புக்காக இருக்கிற பாராளுமன்றம் மன்றமே இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. சம தர்மம்தான் நமது சிறந்த லட்சியம். அந்த லட்சியத்தை அடைவதற்கு நமது சமுதாயத்தை சமதர்ம அடிப்படையில் அமைப்பதற்கு அவரவர்கள் அவரவர்களையே சிந்தனைக்கேற்ப, திறமைக்கேற்ப காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அந்த அடிப்படையில் இன்று சபை முன்பாகக் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானமும், ஏற்கெனவே ராஜ்ய அரசாங்கம் அனுப்பித்து வருகிற கொள்கையை ஊக்குவிப்பதாக, இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வேலைக்கு அதிக ஆக்கம் கொடுப்பதாக அமைந்திருக்கிறதென்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேசியமாக்குவது என்ற கொள்கையையே புதிதாக இந்தச் சர்க்கார் இனிமேல்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்போவது என்பது இல்லை. ஏற்கெனவேயே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி சென்னை நகரத்திலும், கன்னியாகுமரி பகுதியிலும் தேசியமாக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த பஸ் போக்குவரத்து. இந்தத் தீர்மானம் இப்போது பஸ் போக்குவரத்து முழுமையும் தேசிய மாக்கவேண்டுமென்று கோருகிறது.

நான் இன்னும் கூட ஒன்று கொள்வேன். பஸ் போக்குவரத்து மாத்திரம் இல்லை. லாரி போக்குவரத்து அனைத்தையும் உட்பட சமூக உடமை ஆக்குவதற்கு விளையில் நம் சர்க்கார் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு மேற்கொள்வதன் மூலம் நாம் ஆடைகின்ற பலன் எவ்வளவு என்பதைப் புள்ளி விவரங்களோடு சொல்ல முடியும். சுமார் நான்காயிரம் பஸ்கள், எட்டாயிரம் லாரிகள் நம் ராஜ்யத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. நாலாயிரம் பஸ்கள், எட்டாயிரம் லாரிகள் இவற்றிலிருந்து மொத்தமாக வரக்கூடிய வருமானம் எத்தனை இருக்கும் என்பது நம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது. சுமார் பத்து கோடி ரூபாய் வரையில் அவற்றிலிருந்து வருமானம் வரக் கூடும். இத்தனை வருமானமும் இன்று தனிப்பட்டவர்களுடைய கைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் சமூகத்திற்கு எவ்வித நன்மையும் இல்லை. பொதுவாக மக்கள் சமுதாயம் நன்மை அடைவது இல்லை. தனிப்பட்டவர்களுடைய பெட்டகத்தை ஆது அடைந்து விடுவதன் காரணமாக வேண்டுமானால் அந்தத் தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் ஊழிய வசதியை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பெருக்கிக்கொள்வார்கள். எல்லா மக்களும் அதனால் வருகின்ற முழுப் பயனையும் அடைவது இல்லை. இந்தத் தீர்மானம் பலன் முழுவதையும் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிற மூன்று கோடி மக்களும் அடையவேண்டுமென்று சொல்வதாகும்.

3rd September 1959] [Sri P. S. Chinnaidurai]

சென்ற ஆண்டில் நாம் சில புதிய வரிகளைப் போட்டோம். அந்த வரிகள் மூலமாக நமக்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கும் குறைவான வருமானம் வந்தது என்ற நினைவு இருக்கிறது. மூன்று அல்லது நான்கு புதிய வரிகளைப் போட்டோம்கூட இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு உட்படுத்தான் வருமானம் கிடைத்தது. திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போதுமான பணம் இல்லையென்ற காரணத்தினால் கடன் வேறு எழுப்பினோம். கடன் வாங்கும்போது திருப்பிக் கொடுக்கிற சக்தியையும் நம்மிடத்தில் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எட்டு கோடி ரூபாய் கடன் வாங்குகிறோம். அல்லது தேவைப்படுகிற சில கோடி ரூபாய்களைக் கடன் வாங்குகிறோம். என்றால் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காக சூழ்நிலையை சிருஷ்டிக்கிற வருமான ஊறுறுக்களை எடுத்துக் காட்டும்போது நாம் ஏன் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது? விரைவாக அந்த நடவடிக்கைகளை ஏன் மேற்கொள்ளக் கூடாது?

ஏற்கெனவே சென்னை நகரத்திலும், கன்னியாகுமரி பகுதியிலும் பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமாக்கியிருப்பது போல ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிரதான நகரங்களில் உள்ள பிரதான ராட்டுகளை தேசியமாக்கினால் சர்க்கார் நிர்வாகம் வரும்படி கிடைக்கும். எல்லா மார்க்கங்களையும் உடனே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூட நான் கூறவில்லை. இந்தத் தீர்மானத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்கிவிட வேண்டுமென்ற காலவரம்பும் சொல்லப்படவில்லை. சர்க்காரும் அந்தக் காரியங்களைத்தான் நாங்கள் விரைவில் செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை நாம் எப்படிச் செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் கடந்த 2½ ஆண்டுகளில் எந்த மார்க்கத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? இந்தக் கொள்கையில் நமக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. கொள்கையை ஒப்புக்கொள்கிறோம். புதிதான ஒரு கொள்கையைக்கூட இப்போது வற்புறுத்தவில்லை. வேண்டுமானால் சிறிய மார்க்கங்கள் தனிப்பட்டவர்களிடத்திலேயே இருக்கட்டும். 50 மைல் அல்லது 75 மைல்களுக்கு மேற்பட்ட மார்க்கங்களை முதலில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யாரோ சில பஸ் முதலாளிகள் எதிர்க்கிறார்கள், அதனால் தேசியமாக்க அரசாங்கம் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் கூற மாட்டேன். தயக்கம் கொஞ்சம் இருக்கலாம். பஸ் முதலாளிகள் எல்லோரும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த பஸ் முதலாளிகளும் இருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் லாபம் வருகிற தொழில் என்றால் அதில் ஈடுபடவேண்டும் என்கிற எண்ணம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அக்கறை ஒவ்வொருவருக்கும் பிரகடனம். இப்படி அதிகமான வருவாய் வரக்கூடிய தொழில்களில் சர்க்காரே ஏன் நேரிடையாக ஈடுபட்டு வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். அதற்காக ஒரு கொள்கையை உருவாக்கினோம் என்று சென்ற இரண்டரை ஆண்டுகளாகச் சொல்ல வில்லை. அப்படிச் சொன்னதை நாங்கள் கேட்கவில்லை. இப்போதாவது சொல்வார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இன்றைய எல்லா மார்க்கங்களையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் சர்க்கார் இரண்டு ஆண்டுகள் மூன்று ஆண்டுகள் தேசியமும் ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வோமென்றுவது இந்தச் சபையில் உத்தரவாதம் கொடுக்கக்கூடாதா என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். ஒரு பக்கம் சமூக உடமை கோரிக்கை மக்களிடமே வளர்ந்து வருகிற போது இங்கு அகில இந்திய போக்குவரத்து மகாநாட்டில் வருகிற 15 ஆண்டு காலத்திற்கு பஸ், லாரி போக்குவரத்தை சமூக உடமையாக்கக் கூடாது என்று ராஜ்ய சர்க்காருக்குத் தங்கள் ஆலோசனையைக் கூறி இருப்பதாக மத்திய சர்க்கார் மந்திரி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மக்களுக்கு மிகப்பெரிய எமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. பதினைந்து ஆண்டுகளில் ராஜ்ய சர்க்கார் இந்த அளவிலே நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாதென்று மத்திய அரசாங்கம் கூறி இருக்கிறதென்று வைத்துக்கொண்டால், இது யாரைப் பாதிக்கிறது? மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பல வகைகளில் வருமானம்

[Sri P. S. Chinnadurai] [3rd September 1959]

வருகிறது. ரயில்வே போக்குவரத்து மூலம் கோடிக்கணக்காக வருகிறது. லாரி, பஸ் போக்குவரத்து சமூக உடமை ஆக்கினால் அவர்களுடைய வருமானம் பாதிக்கக்கூடும் என்ற கவலை அவர்களுக்குத் தோன்றலாம். லாரி, பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமயமாக்குவது ஒரு பெரிய வேலையாக இருக்குமென்ற அபிப்பிராயம் மத்திய சர்க்கார் வட்டாரத்தில் நிலவி வருகிறது. உண்மையில் லாரி, பஸ் போக்குவரத்து சமூக உடமை ஆக்குவதினால் ஏராளமான பணம் நமக்குக் கிடைக்கும். ஒரு ஆண்டுக்குக் கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்தத் தொழிலை சர்க்காரே ஏன் நடத்தக் கூடாதென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் ஒரு வேளை சமூக உடமை ஆக்கினால் உடனடியாகத் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டுமே, அதற்குப் பணத்திற்கு எங்கே போவது என்று கேட்கலாம். ஆனால் உடனடியாகப் பணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியாது என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும் அதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று கேட்டால் மக்கள் கொடுப்பதற்கு முன்வருவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு வாரத்தில் 8 கோடி ரூபாய் மக்களிடம் இருந்து கிடைக்கும் போது ஏன் இதற்கும் 15 கோடி ரூபாய் மக்களிடமே நாம் கடன் கேட்கக் கூடாது. இதற்காக கடன் கேட்டுப் பாருங்கள். மக்களிடத்திலிருந்து வருகிறதா என்று பார்த்தீர்களா? இப்பொழுது போக்குவரத்தை சமூக உடமையாக்கப்போகிறோம், அதற்கு இத்தனை ரூபாய் வேண்டியிருக்கிறது என்று கேட்டுப்பாருங்கள். இன்னும் ஒரு மாதகாலத்தில் பஸ், லாரி போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியும் என்று மக்களைக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? மக்கள் இல்லை. என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா? நாங்கள் கொடுக்கமுடியாது என்று மக்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்களா? இவ்விதமாக நீங்கள் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அதற்காகப் பணத்தைக் கேட்டுத்தான் பாருங்கள் ரோடு போடுவதற்கும், பாலம் கட்டுவதற்கும் மக்களிடம் கடன் கேட்கிறீர்கள். மக்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது பஸ், லாரி போக்குவரத்தை சமூக உடமையாக்கி அதன் மூலம் வரும் வருமானத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளலாம், புதிய வரிகள் இல்லாமல் மறைமுகமாகப் போடக்கூடிய வரிகளை எடுத்துவிடலாம். அப்படி இருந்தால் மக்கள் ஏன் பணம் கொடுக்கமாட்டார்கள். நிச்சயமாகக் கொடுப்பார்கள் என்று கூறுகிறேன். அதற்கு உரிய முயற்சிகள் தீவிரமாக இருக்க வேண்டும் என்பது இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏன் நாம் ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதென்று சர்க்கார் தரப்பில் உள்ள அங்கத்தினர்களைக் கேட்கிறேன்? கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இன்று இருக்கிறார்கள். இதை நன்றாக யோசிக்கவேண்டுமென்று மிகத் தாமதமுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுடைய கொள்கையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில் என்ன தடை இருக்கிறது? கருத்து வேறுபடக்கூடிய கொள்கையல்ல இது. ஆகவே இந்தச் சமூகமான, திட்டவாட்டமான கொள்கையை நாமாக வகுத்து மக்களை ஏன் அணுகக்கூடாது? இதை நீங்கள் செய்யாது இருப்பதனால் இதற்குக் கண்ணும் மூக்கும் வைத்து மற்றவர்கள் பேசுவதற்குக் காரணம் ஏற்படுகிறது. இதனால் சர்க்கார் ஆதரவுக்குக் கொஞ்சம் பங்கம் வரத்தான் செய்யும். பங்கம் வந்தால் அதை நாம் சமாளித்துக் கொள்வோம் என்று சொல்வது சரி அல்ல. மக்கள் கோரிக்கை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய கோரிக்கை. ஒன்றையும் அந்த அளவிற்கும் புறக்கணித்துவிடக் கூடாது. இதை நீங்கள் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள். உடனடியாக பணம் கிடைக்கவில்லை என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட எப்போதும் பஸ், லாரி போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு பணம் வருவதற்கு ஒரு மார்க்கம் இருக்கிறது.

பஸ் போக்குவரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் தனிப்பட்டவர்களையும் சேர்த்துக் கூட்டான் முறையில்கூட இந்தத் தொழிலை நடத்தலாம். முதலாளிகளும் இதில் பங்காளிகளாக இருக்கலாம். வருமானத்தில் சரிசமமான பங்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அப்படி செய்தால் ஒரு வேளை

3rd September 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

10 கோடி ரூபாய் வருமானம் பிரிந்து 4 அல்லது 5 கோடி ரூபாயாவது சர்க்காருக்கும் வருமானம் கிடைக்கும். அந்த ஒரு பகுதி வருமானத்தை யாவது தற்காலிகமாக உடனடியாகச் சமூகத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். சமூக உடமையாக்கினால் நமக்கும் பாதி பங்காகிலும் சமூக உரிமையாக்குவது நல்லது என்று நினைக்கும் சில முதலாளிகளுக்கூட சர்க்கார் இதில் பங்காளியாக இருக்கும் ஏற்பாட்டை இன்று ஒப்புக் கொள்வார்கள். ஆனால் சர்க்கார்தான் இதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்த யோசனையை சர்க்கார் தீர்க்கமாக ஆலோசனை செய்யவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் செய்வதற்கு இந்தத் தீர்மானம் ஒரு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சபை அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை ஒருமனதாக நிறைவேற்றினால் சர்க்கார் கை பலப்படும். இந்தக் காரணத்தினாலே சர்க்கார் தரப்பில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கும் பிரச்சினையப்பற்றி நமது சர்க்கார் நீண்டநெடுங்காலமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'பஸ் போக்குவரத்து மட்டும் அல்ல; பஸ் தொழிற்சாலைகளையும் நாங்கள் தேசியமயமாக்கப் போகிறோம்' என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இம்மாதிரி சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. இந்த ஆண்டு முடிவுபெறுவதற்குள்ளாக ராஜ்யம் பூராவும் பஸ், லாரி போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று திட்டவட்டமான ஒரு முடிவிற்கு வந்தாகவேண்டும். இதை எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்று சொன்னால் இன்றையநிலையில் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்றால் பொருளாதார நெருக்கடி என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. இன்றையதினம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் லாபத்தை சர்க்காருக்கு கொடுக்கக்கூடிய தொழில் இந்த பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில். இது மட்டும் அல்ல. இந்த பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில் மிகவும் முக்கியமானது என்று கணக்கிலே வைத்துக்கொண்டு இதைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதற்கு உடனடியாக முன்வரவேண்டும். பஸ் முதலாளிக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே எனக்குத் தெரிந்தவரை இப்போது உடனடியாகத் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்கிற நிலையில் அந்த முதலாளிகளுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டுமே என்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆனால் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கப்போகிறோம் என்று முன்னாலேயே நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டால் சட்டபூர்வமாக மூன்று ஆண்டுகளில் இந்தத் தொழிலை எடுத்துக்கொள்ளலாம். நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. முன்வரக்கூடிய பஸ்களை தேசியமயமாக்கவேண்டுமானால் இதனால் பாதிக்கக்கூடிய முதலாளிகளுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தம் இருக்காது. தேவைப்பட்டால் இந்த பஸ் மார்க்கங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது புதிய பஸ் மார்க்கங்களுடன் எடுத்து நடத்தக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்கும் என்றுதான் எனக்குத் தெரிந்தவரை நினைக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் சிறிய சிறிய பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கு பஸ் ரூட்டுகள் கிடைப்பது மகா துர்லபமாகப் போய்விட்டது. 15 மைல்களுக்கு பஸ் ரூட் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த ஆண்டு உத்திரவு இருந்தாலும் "பிளீட் ஒனர்ஸ்" களின் மைத்துனர்கள், சித்தப்பா, பெரியப்பா, மனைவி, மற்றவர்களுக்குத்தான் ரூட்டுகள் கிடைக்கின்றன. அந்த நிலைமை தான் இன்று இருந்து வருகின்றது என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். பஸ் இடங்களில் இந்த ரூட்டுகள் பஸ் முதலாளிகளின் கையில் ஏகபோக உரிமையாக இருக்கிறது. அதனால் பொது மக்கள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வரிப்பணத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவும், தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய

9-50
a.m.

[Sri V. K. Kothandaraman] [3rd September 1959]

உரிமைகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவும் வேண்டி “ பிளீட் ஒனர்ஸ் ” 7, 8 சர்வீசுகளாகப் பிரிக்கக்கூடிய நிலைமை இன்று இருந்து வருகின்றது. அது சர்க்காருக்கும் தெரிந்த விஷயம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரியப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். பல சர்வீசுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டால் சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவேதான் இன்றைய தினம் இந்த விஷயத்தில் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் எந்த எந்த சர்வீசுகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டலாம். “ பஸ்ட் கிளாஸ் முனிசிபல் எரியா ” வில் உள்ள பஸ்களை முதலில் எடுத்துக் கொண்டு படிப்படியாகத் தேசியமயமாக்கலாம். மொத்தமாக தேசிய மயமாக்க முடியாவிட்டாலும் படிப்படியாகத் தேசியமயமாக்கலாம்.

இன்றைய தினம் சென்னையில் பஸ் தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து பெங்களூர் வரை செல்லக்கூடிய பஸ் ஒன்றை சென்ற மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து விட்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் நல்ல வருவாய் வருவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இதே போன்ற நீண்ட தூரம் செல்லக்கூடிய பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கலாம். “ பஸ்ட் கிளாஸ் முனிசிபல் எரியாவிலிருக்கும் ” பஸ்களை உடனடியாக எடுப்பதற்கும் நமது சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். அது மாத்திரம் அல்ல. பெரிய பெரிய பஸ் முதலாளிகள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வருமானத்தைச் சரியாகக் கொடுக்காமல், பலவிதமான ஊழல்கள் செய்கிறார்கள். செக் ஸ்லிப் முதலிய விஷயங்களில் பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் ஊழல் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறலாம். இந்த மாதிரி விஷயங்களில் அதிகாரிகள் தலையிட்டால் “ பிளீட் ஒனர்ஸ் ” எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அமைச்சரிடம் தூது கோஷ்டியாக வந்து உடனே டிரான்ஸ்பர் செய்யக் கூடிய நிலைமை இன்று இருந்து வருகிறது. அதை நாம் பார்த்து வருகின்றோம். இதனால் அதிகாரிகள் நேர்மையாக நடந்து கொண்டாலும் ஆபத்து. அவர்கள் தவறாக நடந்து கொண்டாலும் ஆபத்து.

சென்னை நகரத்தில் பஸ் தேசியமயமாக்கப்பட்டும் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. ஊழல்கள் நிறைய இருக்கின்றன. இதைக் கண்காணக்கும் அதிகாரிகள் சரியான முறையில் கண்காணிக்க வில்லை என்று தான் நான் சொல்லுவேன். அது மட்டும் அல்ல. குற்றச் சாட்டு வரக் கூடிய நேரத்திலே, திட்ட வட்டமாக நல்ல முறையில் அதை விசாரிக்காமல், அவர்களை விட்டு விடக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுது இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு சிறிய “ பனிஷ்மெண்ட் ” கொடுத்து விடுகிறார்கள். உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. குற்றத்திற்குத் தகுந்த தண்டனை கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் ஊழல்கள் ஏற்படாத நிலைமையை உண்டாக்க முடியும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல.

பெரும் பெரும் பஸ் சொந்தக்காரர்கள், உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்தே 50,000 அல்லது 1 லட்சம் என்று வியாபாரம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இன்று இருக்கிறது. கமிஷன் வியாபாரம் போல் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பஸ் ஈட்டுகளைக் கொடுப்பதன் மூலமாக அவர்களுடைய ஈட்டை விற்பனை செய்கிறார்கள். ஆகையால்தான் இவைகளை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அதற்கான இடங்களை சட்டப்படி நோடிப்ப செய்து தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்குச் சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அப்படி எந்த முயற்சியும் சர்க்கார் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது போன்ற பிரச்சனைகளிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். அது மாத்திரம் அல்ல.

இன்றைய தினம் பல கிராமங்களுக்கு நீண்ட தூரம் பஸ்போக்கு வரத்து இல்லாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் குறிப்பிட்ட சில இடங்களுக்குத்தான் ரயில் போக்குவரத்து இருக்கிறது. பல இடங்களுக்கு

3rd September 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

பஸ்களில்தான் செல்ல வேண்டும். பல கிராமங்களுக்கு நடந்தும்சூட செல்ல வேண்டும். இது போன்ற நிலைமை மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே 25 சதவிகிதம் பஸ் ரூட்டுகளை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பித்தும் அதன் பேரில் நமது சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பித்தும் இரண்டு வருஷங்களுகியும்சூட இதுவரை பஸ் ரூட்டுகள் அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. எதற்காகத் தயங்குகிறார்கள் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. தேசிய மயமாக்குவதின் மூலம் சர்க்காருக்கு 20 கோடி ரூபாய் குறைந்த பட்சம் வருமானம் கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இன்று லாரி போக்கு வரத்தும் ஏக போக உரிமையாகத்தான் இருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்குவதில் திறமை இல்லை, அனுபவம் இல்லை—என்று சொல்லிவிட முடியாது. பணம் இல்லை என்று சொன்னால், நம்மை நாமே எமாற்றிக் கொள்வதாகும். ஆகவே பணம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. தேசிய மயமாக்கும் மனம் இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். உடனடியாக பஸ் போக்கு வரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முன் காலத்தில் 20, 25, அல்லது 30 பாசஞ்சர்கள் போகக்கூடிய பஸ்கள் இருந்தன. அப்போது ரோடும் அதற்குத் தகுந்தபடி இருந்தது. இப்பொழுது அதிக பாசஞ்சர்களை ஏற்றிக் கொண்டு போக வேண்டியிருப்பதால் பஸ்ஸின் நீளம் முன் இருந்ததைப் போல் இரு மடங்காக இருக்கிறது. அவைகளைத் திருப்புவதற்கு முடிவதில்லை. அதனால் அநேக விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த நிலைமை இப்போது இருந்து வருகிறது.

20, 30 பேர் ஏற்றிச் செல்லக்கூடிய பஸ்ஸுக்கும் ஒரு டிரைவர், ஒரு கண்டக்டர்தான். அதிக பேர்களை ஏற்றிக் கொண்டபோதும் பஸ்களுக்கும் ஒரு டிரைவர், ஒரு கண்டக்டர்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் செலவு குறைகிறது. லாபம் அதிகமாகிறது. இந்த நிலைமை அமைச்சர்களுக்குத் தெரிந்து இருந்தும் கூட பஸ்களைத் தேசியமயமாக்குவதற்கு ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்று நமக்குப் புரியவில்லை.

இன்றைய தினம் பம்பாய் ராஜ்யத்தில் பார்த்தால் 60 சதமானத் திற்கு மேலாக தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு நல்ல லாபகரமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே போன்று எந்தெந்த ராஜ்யத்தில் எல்லாம் போக்குவரத்து தேசியமயமாக்கப்பட்டு லாபகரமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவ்விதம் தெரிவித்தால் இங்கு இருக்கக்கூடிய அங்கத் தினர்களுக்கு அவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவேதான் இன்றைய தினம் லாரிகளில் 9 டன் என்று இருந்ததை 12 டன்னாகவும், பஸ்களில் 20, 30 பேரைக் கொண்டு போகலாம் என்றிருந்ததை மாற்றி இப்போது 50 பேர்கள், 60 பேர்கள் போகலாம் என்ற முறையில் வந்திருக்கிறது. ரோட்டில் எவ்வளவு தூரம் வண்டி போக முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வண்டிகள் போகலாம் என்ற அளவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமான அளவில் வண்டிகளை விடக்கூடிய அளவில் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனால் ரோட்டில் எவ்வளவு இடம் இருக்கிறதோ அந்த அளவு வரை பஸ்கள் போவதற்கு அனுமதி கொடுத்துக்கொண்டிருப்பார்களோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் போய்க்கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்பட முடியாது.

[Sri V. K. Kothandaraman] [3rd September 1959]

ஆகவே பொதுமக்களின் நன்மையைக் கருதியும், சர்க்காருடைய வருமானத்தைக் கருதியும் போக்குவரத்தை எல்லாம் தேசியமாக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். அப்படிச் சொல்லும்போது எந்த ஆண்டிலிருந்து எந்த ஆண்டிற்குள்ளாகத் தேசியமயமாக்கப்படும் என்பதையும் வரையறுத்துச் சொல்லவேண்டும். அதல்லாமல் பொருளாதார வசதியில்லை என்ற காரணத்தை மட்டும் தெரிவித்துவிட்டால் அது உதவிகரமாக இருக்காது. மேலும் அதை நம்புவதற்கும் தகுந்த ரீதியில் இருக்காது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், அதாவது இந்த ஆண்டு முதல் இந்த ஆண்டுக்குள் தேசிய மாக்கப்படும் என்று குறிப்பாகத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு, போக்குவரத்தையெல்லாம் தேசிய மயமாக்குவதற்காக வேண்டிய முயற்சியில் நமது சர்க்கார் இறங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI J. MATHA GOWDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமாக்குவது இந்தத் தீர்மானம், இதை நான் வன்மையாக எதிர்த்தேன். உடனடியாக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்துக்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானம். சமீபத்தில்தான் ஜமீன் தாரிகளை எல்லாம் ஒழித்து அதற்காக நாம் நஷ்ட ஈடு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஜமீன் பூமிகளை எல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கே நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கும்போது பஸ் போக்குவரத்தையும் தேசியமயமாக்கிவிட்டால் அதற்கு நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்காக நாம் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கும். பஸ் போக்குவரத்தில் லாபம் அதிகமாக இருக்கிறது, வருஷத்திற்கு 10 கோடி அல்லது 20 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது என்றெல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் வெறும் லாபத்தின் அடிப்படையில் மட்டும் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துவது நல்லது அல்ல என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மக்களுடைய சௌகரியத்திற்காகத் தான் பஸ் போக்குவரத்து நடத்தப்பட வேண்டுமே தவிர லாபகரமான தொழிலாக இருக்கிறது என்று மட்டும் நினைத்துக்கொண்டு இதை ஏற்றெடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. ஜமீன்தார்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருந்தன. அந்தச் சமயத்தில் பூமியில்லாதவர்கள் நம் நாட்டில் அனேகம் பேர்கள் இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். அதற்காக வேண்டி அவைகளை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்தது. அதற்குள்ளே நஷ்ட ஈட்டை இப்போது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே போன்று தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எல்லாம் அதிகமான அளவில் பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே பஸ் இல்லாத மற்றவர்கள் எல்லாம் பஸ்களை சொந்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுவது சரியாகாது.

(Sri S. Lazar in the Chair.)

நாம் ஏற்கனவே சோஷலிஸ்ட் சமுதாயம் அமைப்பதற்காக, அதன் அறிகுறியாக ஒவ்வொரு துறையிலும் நாம் தேசியமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கின்ற பல பஸ் போக்குவரத்தையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில்கூட பெங்களூருக்கு-சர்க்கார் பஸ் விட்டிருக்கிறோம். அதே போன்று பெங்களூரிலிருந்து உதகைக்கும் பஸ் போக்குவரத்து வசதி கிடைக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் படிப்படியாகத்தான் தேசியமாக்க முடியும். உடனடியாக எல்லாத் துறைகளையும் தேசியமாக்கவேண்டுமென்றால் பணம் அதிகமாக வேண்டும். அதற்கு யாரிடத்திலாவது கடன்தான் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அவ்விதம் கடன் வாங்காத நிலையில் படிப்படியாக தேசியமாக்கவேண்டுமே தவிர, எதிர்த் தரப்புக்காரர்கள் உடனடியாக தேசியமாக்கச் சொல்லுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகச் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தை எடுக்கக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இவற்றை எல்லாம் தேசியமயமாக்கிவிட்டால் இந்தச் சொத்துக்கள் எல்லாம் சர்க்கார்

3rd September 1959] [Sri J. Matha Gowder]

சொத்தாகிவிடும் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அம்மாதிரிப்பட்ட சர்க்கார் சொத்துக்களுக்குக்கூடத் தீ வைக்கின்றவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இம்மாதிரிப்பட்ட சர்க்கார் சொத்துக்களுக்கு நெருப்பு வைக்கிறவர்கள்கூட தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது அதற்குச் சந்தேகமில்லாத முறையில் சர்க்கார் சொத்துக்குத் தீ வைத்ததையும் நாம் பார்த்தோம். இந்த நிலையில் பஸ்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்கிவிடுங்கள் என்று சொல்லி வெளியில் தம்பட்டமடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் சொத்தாகிவிட்டால் அவையெல்லாம் யாருடைய சொத்து என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இவை எல்லாம் சர்க்கார் சொத்து, மக்களுடைய சொத்து அல்லவா என்ற மனப்பான்மை இந்த நாட்டிலுள்ள ஒரு சில மக்களுக்கு வராத வரையில் இவைகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்கி என்ன பிரயோஜனம் என்று கேட்கிறேன். மக்களிடையில் ஏதாவது விளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டுக்கொண்டு அதன் மூலம் பெயர் எடுப்பதற்காகச் சர்க்கார் சொத்துக்களுக்குத் தீ வைத்து விடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் என்ன வென்று நான் நினைக்கிறேன் என்றால்.....இந்தத் தீர்மானத்தை கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்....இதன் நோக்கம் என்னவென்றால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களுடைய ஆட்கள்தான் அதிகமான அளவில் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்திக்கொண்டிருப்பார்கள், அதை எப்படியாவது தடுக்கவேண்டும்/ என்கின்ற குறுகிய மனப்பான்மைதான் என்று நான் நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் புதுச்சேரியில் நடந்த தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் படுதோல்வி அடைந்தது. இதைக்குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அண்ணாத்தரை அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்றால்.....

SRI A. GOVINDASAMI : Sir, on a Point of order, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுவதற்கும் சபை முன் இருக்கிற தீர்மானத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இது முறை தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI S. LAZAR) : It is denitely in order. He will continue.

SRI J. MATHA GOWDER : இதைப்பற்றி அண்ணாத்தரை அவர்கள் பத்திரிகையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் ஏன் புதுச்சேரி தேர்தலில் தோற்றுவிட்டார்கள் என்றால், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அங்குள்ள பஸ் முதலாளிகளின் ஆதரவு அதிகமாக இருந்தது, அதைப் போல திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தினருக்குக் கிடைக்கவில்லை ; அதனால்தான் தோற்க வேண்டி வந்தது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தோற்றுப்போனதை ஒப்புக்கொள்வதை விட்டு விட்டு பஸ் முதலாளிகளின் ஆதரவு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அதிகமாக இருந்தது என்று சொல்வது எந்த விதத்திலும் பொருந்தாது. இவ்விதம் சொல்லுவதைப் பார்த்து கூச்சப்பட வேண்டியது தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஸ் தொழிலாளர்களைப்பற்றி கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது போன்று எல்லாக் கம் பெனிகளிலும் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. தனியார் துறையில் இருக்கக்கூடிய சில கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் துறையைவிட மேலான முறையில் நடந்து கொண்டிருப்பதாக அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். மதுரையில் இருக்கும் டி.வி.எஸ். பஸ் போக்குவரத்தைப்பற்றி எனக்கு விவரமாகத் தெரியாது. இருந்தாலும் அவர்களால் நடத்தப்படும் லாரி எங்கள் பகுதிக்கு வருகிறது. அதிலுள்ள தொழிலாளர்களை, நான் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் என்ற முறையில் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் 'எங்களுக்கு நல்ல முறையில் சம்பளம் கிடைக்கிறது. இது போன்ற சம்பளம் சர்க்கார் துறையில் இருந்தாலும் கிடைக்காது' என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே லாரி போக்குவரத்து சர்வீஸ்களில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும்

[Sri J. Matha Gowder]

[3rd September 1959]

குறைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லிவிட முடியாது. டி.வி.எஸ். போன்ற பல ஸ்தாபனங்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிறது. அதில் இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல விதத்தில் ஊதியம் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்குப் பலவிதமான சலுகைகளும் கிடைக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அது மட்டுமல்ல; பஸ் போக்குவரத்தில் இன்றைக்கு அதிகமான அளவில் லாபம் கிடைக்கிறது என்றிருந்தாலும் அவர்களில் பலர் இன்றைக்குக் கல்வித் துறைக்குச் செலவு செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவில் பல துறைகளிலும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நாம் சந்தோஷப்படக்கூடிய அளவில் இருக்கிறோம். இம்மாதிரி மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய துறைகளுக்கு உதவக்கூடிய ஆட்களுக்கு நாம் மேலும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். பொதுமக்களுக்காக நல்ல சேவை செய்யவேண்டும். மேலும் மக்களுக்காக சேவை செய்வதற்கு ஊக்குகின்ற முறையில் நம்முடைய செயல்கள் இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் அவர்களுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் நம்முடைய சொத்துக்களாக ஆக்கவேண்டும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. நமது நாட்டின் லட்சியமே, மச்சு வீட்டில் இருப்பவர்களைப் பார்த்து குச்சு வீட்டில் இருப்பவர்கள் “நாங்கள் குச்சு வீட்டில் இருக்கிறோமே; நீங்கள் எல்லோரும் எங்கள் வீட்டுக்கு வாருங்கள்” என்று சொல்லுவது அல்ல. நாம் எல்லோருமே மாடி வீட்டில் இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் செயல்படவேண்டும். நாமும் முன்னேறி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்தப் பாடுபட வேண்டும். குறுகிய மனிதப் பான்மையில், நன்றாக வாழ்பவரைக் கெடுத்துவிட வேண்டும் என்ற நோக்கம் கொள்ளக்கூடாது. அந்த நோக்கத்துடன் எதையும் செய்யக் கூடாது. பஸ் தொழிலை மாநில முழுவதும் தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

10-10
a.m.

* SRI M. P. SARATHI : கனம் தலைவர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று கூறும் திரு. அண்ணாமலை அவர்களின் தீர்மானத்தின் பேரில் என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில்களைத் தேசியமாக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்தை இந்தச் சர்க்கார் வெளியிட்டாலும், சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்தை இந்தச் சர்க்கார் வெளியிட்டாலும், அந்த லட்சியத்திற்கு விரோதமாக ஆளும் கட்சியினர் செயல்பட்டு வருகின்றனர். பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலைப் பார்த்தாலே இது தெரியும். ஜமீந்தாரி முறையை ஒழித்ததால் நாம் ஜமீந்தார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நஷ்ட ஈட்டை இன்னும் பூராவும் கொடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்று, ஜமீந்தார்கள் இருந்த நிலையில் பஸ் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ மாதா கௌடர் பாண்டிச்சேரியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமாக்கிவிட்டால் ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க் கட்சியினராக மாறிவிடுவார்கள் என்று நான் கூறுவேன். இதை மறுக்க கனம் அமைச்சர்கள் முன்வந்தால் அந்தச் சுவாலை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூட என் கட்சிக்கு யோசனை கூறத் தயாராயிருப்பேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். பஸ் போக்குவரத்தை சென்னை மாநகரத்தில் தேசியமயமாக்கியதால் கார்ப்பொருஷன் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி படுதோல்வி அடைந்து விட்டது. எனவே மாநிலம் பூராவும் பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கிவிட்டால் ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க்கட்சியினராக மாறுவது திண்ணம் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் என் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்த ஆட்சியாளர்கள் ஏதோ ஒரு பஸ் முதலாளிக் குழு அதிகப்படியாகப் பணம் சேருவதற்காகவும் தங்கள் கட்சியில் நிறைய ஆட்கள் சேருவதற்காகவும் பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்காமல் விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக ஒன்று சொல்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இன்று அங்கே காங்கிரஸ் உயிருடன் இருப்பதற்குக் காரணஸ்தர்கள் அங்குள்ள பஸ் முதலாளிகள் தான் என்று சொல்வேன். ஏனென்றால், அங்கே நகரசபைத் தேர்தலில் 36 ஸ்தானங்களில் காங்கிரஸ் 10 ஸ்தானங்கள் கூடப் பெறமுடியாமல் இரக்தம்போது அங்கே சேர்மனை வந்திருப்பவர ஒரு காங்கிரஸ்காரர். இது பஸ் முதலாளிகளால்தான் முடிகிறதே தவிர, வேறெவராலும் இதைச்

3rd September 1959] [Sri M. P. Sarathi]

செய்ய முடியாது. சர்க்காரிடமிருந்து இன்னொரு ஈட்டுக்கு அனுமதி கிடைக்குமே என்ற எண்ணத்தில் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார், தங்கள் நிலைமை மோசமாகிவிடுமே என்ற எண்ணத்தில் இதையெல்லாம் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மற்றவர்கள் நினைக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால், 'பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்குகிறோம்' என்று கூற அதை சர்க்கார் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். திரு. எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்களுடைய தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ள எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை, விளக்கம் சொல்லும்போது, அந்தத் தொழில் தேசியமயமாக்கப் பட்டால் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய மொத்த வருமானத்துக்கு வகை செய்யும் கருவியாக ஆகிவிடும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார். சில சமயங்களில் ஜில்லா போர்டுகள் தங்கள் தங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள இத்தகைய தொழில்களை ஏன் தாங்களே ஏற்று நடத்தக்கூடாது என்று கூறின. சில சமயங்களில் முனிசிபாலிட்டிகளும் அவ்வாறு செய்வதற்குத் தயார் என்று கூறின. கார்ப்பொரேஷனும் அவ்வாறு கூறியது. இந்தத் தீர்மானம் அதற்கெல்லாம் வழியில்லாதபடி செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் மொத்தமாக ஏறக்குறைய 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை தெரிவித்தார். அது அவ்வளவு வருவாய் தரக்கூடிய தொழில் என்றால் அதற்கு எவ்வளவு மூலதனம் போடவேண்டியிருக்கும் என்று அவர் சிந்தித்தாரா என்று தெரியவில்லை. அதைச் சிந்தித்தப் பார்த்து, இந்த நாட்டின் நிலை என்ன என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டுதான் அவர் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தாரா என்று தெரியவில்லை. இந்தத் தொழில் ஒரு சிலருடைய கைகளுக்குள் இருக்கிறதென்று அவர் கூறுகிறார் என்றால், அதன் மூலம் நல்ல வருமானம் பெறும் அவர்களிடமிருந்து, இந்த நாட்டிற்கு எவ்வளவு பணம் சட்டதிட்டப்பட அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேருகிறது என்ற புள்ளிவிவரத்தை அவர் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாரா, இல்லையா என்று அவரைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தொழிலில் மொத்தம் 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருவதாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இந்தத் தொழிலை நடத்துபவர்களிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்கு சட்டதிட்டப்பட நிறையப் பணம் வந்துசேருகிறது என்பதை நாமோ அவரோ மறந்துவிடுவதற்கில்லை. அப்படிப்பட்ட இந்த பஸ் தொழில் ராஜ்யத்தின் உடமையாகவே ஆகி அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சாதனமாக ஆகிவிட வேண்டுமென்று அவர் விரும்புவாரானால், அது தான் அவரது உள்ளக் கிடக்கையானால், அது தவருளது என்று நான் சொல்வேன். இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் எண்ணம் தனக்கு வருமானம் கிடைக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல. அரசாங்கம் வருமானம் கண்டுபிடித்தான் மட்டுமே இல்லை. தான் மட்டுமே வருமானம் பெற வேண்டுமென்று இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. எல்லோருக்கும் வசதி செய்துதர வேண்டும் என்பதுதான் நமது அரசாங்கத்தின் உள்ளக் கிடக்கை. வசதிபடைத்தவர்களை 'ஸ்குவீல்' பண்ணி ஏராளமான பணத்தைப் பெற்று தன் பொக்கிஷத்தை நிரப்ப வேண்டும் என்ற ஒரே கருத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டிருக்கவில்லை. பஸ் தொழிலிலிருந்து தனக்கு நிறைய வருவாய் வருவதாயிருந்தாலும் ஜனங்களுக்கு எல்லா செளகரியங்களும் செய்துதர வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். ராஜ்யத்தில் எண்ணற்ற வசதிபடைத்தவர்களிடம் இந்தத் தொழில் இருந்தாலும் அவர்களிடம் வருமானம் அளவிற்கு மீறி குவிந்து இல்லாதபடி செய்து நாட்டு மக்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்துதருவதற்கு உகந்த வகையில் வரியாகப்பெற ராஜ்ய அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் சட்டம் இயற்றியிருக்கின்றன. இந்த விஷயங்களில் எந்த அளவிற்கு தன் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு தன் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்க இந்த அரசாங்கத்திற்கு தைரியம் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தனிப்

[Sri M. S. Selvarajan] [3rd September 1959]

பட்ட முதலாளிகளால் நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று எடுத்துக்காட்டும் முறையில் எண்ணற்றவர்கள் பஸ் தொழில் நடத்தக் கூடியவர்கள் நடத்திக் காட்டுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களால் இத்தகைய முறையில் நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது—சர்க்காரால் நடத்தப்படக் கூடியதைவிட சில கம்பெனிகள் நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பது வெள்ளிடை மலை.

இங்கு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை, இதிலே சோஷலிஸ கருத்து இருக்கிறது என்று போற்றி, புகழ்ந்து, வரவேற்கிறேன் என்று சொன்ன அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். எந்தத் திசையிலிருந்து வார்த்தை வருகிறதோ அதைப் பொறுத்து ஆதரிப்பது என்று சில அங்கத்தினர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆகிறது. நான் ஒரு கதை கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நல்ல பக்தர் ஒருவர், கழுதையின் நெற்றியில் நல்ல பண்ட நாமத்தைப் பூர்த்தாலும்கூட உடனே விழுந்து கும்பிடக்கூடிய சபாவம் கொண்டவராம்—இப்படி நான் ஒரு கதையில் கேட்டேன். அந்த முறையில் சோஷலிஸம் என்று வார்த்தையைப் பார்த்தவுடன், தேசியப்படுத்துதல் என்று இருக்கின்ற ஓரா காரணத்தினால், தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஆதரவு கொடுப்பது என்பது அர்த்தமற்றது. இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு கொள்கை—நான் கருதுகிறேன்—பஸ் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல வசதியுள்ளவர்கள் தங்களிடமுள்ள பணத்தை உபயோகப்படுத்த முடியாது அது பதுங்கி பின்னால் புதைவதாக மாறக் கூடாது என்ற கருத்தோடு, அதே நேரத்தில் பஸ்களையும் மற்ற பாகங்களையும் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டியிருப்பதால் நம் நாட்டின் பணம் வெறும் வட்டி வாங்கி ஜீவிக்கக்கூடிய வகையில் அமெரிக்கரின் வங்கியில் போய்ச் சேரக்கூடியதாக இருக்கிறது. பிரிட்டன், ஜெர்மனி, சினத்துக்காரின் வங்கியில் போய்ச் சேரக் கூடியதாக இருக்கிறது, அதை மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும், இப்படி பொருளாதாரத்திற்கு பாதகமுள்ளதாக இருக்கக் கூடாது, நாட்டு மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் முறையில் அந்தப் பணம் பயன்படுத்தப்பட்டு, தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு, நாட்டில் நடமாடி தொழிலாக மலர்ந்து மக்களுக்குப் பயன் தர வாய்ப்பு, வசதி அளிக்க வேண்டும் என்பது இந்த நாட்டின் திட்டம். பஸ் தொழிலே தேசியப்படுத்துவதைப் பற்றி இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் பதில் சொல்லுமானால்—அதன் சார்பாக நான் சொல்லக்கூடாமல்—இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் கருத்தும், இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மேலே இருக்கக் கூடிய மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்தும் தனிப்பட்டவர்கள் பஸ் தொழிலை நடத்தி அதிக லாபம் அடைகிறார்கள் என்றால் இந்த நாட்டினுடைய பணம் இந்த நாட்டிலேயேதான் சுற்றிவருகிறது—இந்த நாட்டிலேயேதான் நடமாடி வருகிறது—இந்த நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வாழுவதற்கு சட்டரீதியாக உரிமை இருக்கிறது, அவர்களுடைய பணம் இந்த நாட்டுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படுகிறது என்ற நல்ல கருத்தை வைத்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். வசதியுள்ளவர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்தாலும் கூட இந்த நாட்டில் பஸ் கட்டக்கூடிய வசதியில்லாமல் போகலாம். எங்கேனும் அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து அல்லது ரஷ்ய நாட்டிலிருந்து அல்லது சீன நாட்டிலிருந்து அல்லது மேற்கு-கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து—வசதியுள்ள நாடுகளிலிருந்து—இந்த நாட்டுக்கு வரவேண்டிய பஸ்கள், வர வேண்டிய லாரிகள், வர வேண்டிய கார்கள் எங்கேனும் செய்துதான் இங்கு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கு இருப்பவர்களுக்குத் தான் வசதியாக இருக்கக்கூடும், அத்தகைய ஒரு நிலைமையை மாற்றி அமைப்பதன் மூலமாக, இந்த நாட்டிலேயே பஸ்களைக் கட்டுவதற்கும், லாரிகள் கட்டுவதற்கும், கார்கள் செய்வதற்கும், அத்தகைய தொழில்களுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதுதான் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தின்—மத்திய அரசாங்கத்தின்—தலையாய கடமையாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது இந்த நாட்டிலே உள்ள பணம் இந்த நாட்டிலே நடமாடி தொழிலாக நடைபெற எங்கெங்கே வசதிகள் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் வசதிகள் செய்துகொடுப்பதுதான் சர்க்காரின் முதல் கடமை. பின்னால் தேவை என்று சொன்னால், இப்போது ரயில் எப்படி தேசிய மயமாகச் செய்திருக்கிறோமோ அதைப் போல எல்லாப் பகுதிகளிலும் பஸ் போக்கு வரத்தை

3rd September 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

தேசியமயமாக்குவதற்கு அவ்வளவு காலம் ஆகாது. அதை எப்போது செய்ய வேண்டுமோ அப்போது சந்தர்ப்பம் பார்த்துச் செய்து கொள்ளலாம். இந்த நாட்டிலே உள்ள பணம் இந்த நாட்டிலேயே உலவ, பஸ்கள் தயாரிக்கும் தொழிலே இந்த நாட்டிலே உண்டுபண்ண, பஸ்களுக்கு வேண்டிய பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிலே இந்த நாட்டிலே உண்டுபண்ண, அதன் மூலமாக இந்த நாட்டின் பணம் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லாமல் இந்த நாட்டிலேயே தங்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பது இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் கருத்தாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நம் தேசத்தில் இருக்கக் கூடிய ரயில்வே தேசியப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதைத் தொடர்ந்து பல தொழில்கள் தேசியப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்த பஸ் தொழிலே தேசியப் படுத்த இந்த அரசாங்கம் தயங்காது. ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மூலதனம் உடைய ரயில்வேயை அவசியமென்று தோன்றியவுடனேயே தேசிய மயமாக்கியிருக்கிறது அரசாங்கம். தேவைப் பட்டால் தேசிய மயமாக்கப்படும் என்ற கருத்தை பிரதிபலிப்பதாக இருக்கிறது இது. ஆகையால் பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதற்கு பல காலம் ஆகும் என்று கருதவேண்டியதில்லை. இந்தத் தொழிலில் எண்ணற்ற முதலாளிகள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இந்தத் தொழில் இந்த நாட்டிலேயே இயங்கி இந்த நாட்டிலேயே வளர்ந்து இந்த அளவுக்கு தனிப்பட்டவர்களால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டு வருகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் ஒரு சிலரிடத்திலேயே இத் தொழில் பூராவும் அடங்கி விடுவது நல்லது அல்ல என்பதற்காக—மொரோபலி என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இல்லாது—இத்தனை மைல் அளவுக்கு போக்கு வரத்து சாதனங்களை வைத்து நடத்தக்கூடியவர்கள் மேலும் புதிய இடங்களில் பங்கு பெற முன் பாத்தியதை கூடாது, இது வரையில் பங்கு பெற்றதவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் 15 மைல்வரை புதியவர்களுக்கு முன் பாத்தியதை கொடுப்பதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. தொழில்களில் ஈடுபடக்கூடிய வசதியுள்ளவர்களுக்கு இடமளிக்க வேண்டும் என்று இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கருதுகிறது. தேசிய மயமாக்குவதற்கு இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எதிராக இல்லை. மத்திய சர்க்காரும் எதிராக இல்லை. இந்த நாட்டு அரசியலமைப்பின்படி மூலதனம் போட்டு தொழிலில் ஈடுபட எல்லோருக்கும் உரிமை சட்ட ரீதியாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மூலதனம் போட்டு நடக்கக் கூடிய பஸ் தொழிலே தேசியப்படுத்த வேண்டுமானால், நமது அரசியலமைப்பின்படி நாம் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு வழங்க வேண்டும். இந்த அளவுக்கு இதை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரிதான்? இவர்களிடம் உள்ள பணத்தை நாட்டு மக்களுக்கு எப்படி பயன்படுத்திக்கொள்வது என்று பார்த்து, எந்த அளவுக்கு இவர்களுடைய வசதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்து—சந்தர்ப்பம் கொடுத்து—அவர்களுடைய புத்தி, திறமை, உழைப்பு ஆகியவற்றைய் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், அதுதான் இந்த நாட்டை வளப்படுத்தத்தகுந்த மார்க்கம் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். வயலிலே நின்ற எலி, வரப் பிலேதான் இருக்கிறது. அவர்களுடைய வருமானமெல்லாம் இந்த நாட்டுக்குத்தான் உரியது. வரக்கூடிய வருமானத்தை இந்த நாட்டுக்கு எந்த நிமிஷத்திலும் பயன்படுத்திக் கொள்ள சட்டம் இருக்கிறது. அத்தகைய சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி நாட்டுக்கு உரியதாக ஆக்கிக் கொள்ள முடியும். அதுதான் தீர்க்கமான சோஷலிஸம், இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் பாதை—இந்த தேசம் நிர்ணயித்துக்கொண்டுள்ள பாதை—என்று நான் கருதுகிறேன். தேசியப் படுத்தவேண்டுமென்பதில் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் எதிராக இல்லை—நாங்கள் எதிராக இல்லை. அதை அதை சந்தர்ப்பம் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும், காலத்தை உணர்ந்து செய்ய வேண்டும், தேசத்தை உணர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, பஸ்களை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை உண்மையிலேயே ஆளுகிற கட்சி அங்கத்தினர்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று நம்பினேன். ஏனென்றால், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கடுமையான

[Sri K. R. Nallasivam] [3rd September 1959]

எதிர்ப்பின் கீழ்—அதற்காக வேண்டி கட்சி கட்டிக்கொண்டு மாபெரும் தலைவர்கள் எல்லாம் முயன்றும்—எப்படியோ கொண்டு வந்து விடுவது என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்று கடுமையான எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கத் தயாராகி சமதர்மத்தை கொண்டுவருவது என்று தீர்மானித்திருக்கிற ஆட்சியாளர்கள், இது சாதாரண விஷயம்—இதற்கென்று பஸ் முதலாளிகள் ஒரு தந்திரக் கட்சியை ஆரம்பிக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்—அந்த அளவுக்கு உண்மையில் பஸ் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள்—என்பதினால் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று நினைத்தேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் எலியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்—எலி வரப்பில்லாதான் இருக்கிறது என்று. உண்மையிலேயே எலி வரப்பில்லாதான் இருக்கிறது. ஆனால் அதை அப்படியே விட்டு வைத்தால் வயலில் தானியம், கதிர் விட்டு என்று முதிர் ஆரம்பிக்கிறதோ அப்போது ஒன்று விடாமல் கடிக்க ஆரம்பித்து, விளைச்சல் இல்லாமல், உற்பத்தி குறையக் காரணமாக இருக்கும். தேசிய மயமாக்கப்படாது உண்மையிலேயே முதலாளித்துவம் இருக்கும் வரையில், அதனால் கிடைக்கும் லாபம் சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்காமல் தனி மனிதர்கள் அனுபவிப்பதாகத்தான் ஆகும். இன்றைக்கு ரயில்வேயை தேசிய மயமாக்கியிருப்பதால், அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் நாட்டுக்குப் பயன்படுகிறது. இன்றைக்கு சர்க்கார் சில தொழில்களை தேசிய மயமாக்கியிருப்பதால் அதிலிருந்து வரக்கூடிய லாபம் ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அதேபோல, இப்போது நான் கேள்விப்படுவது 2,000 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலச்சுவாந்தார்கள், வருவதாக இருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உத்தேசித்து நிலம் பூராவையும் விற்றுவிட்டு, இரண்டு பஸ் கிடைத்துவிடுமானால் எந்தக் கட்சியுடனும் சேரத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று.

10-30
a.m.

இந்த மாதிரி இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவாந்தார் என்றால் அவர் சாதாரண நிலச்சுவாந்தார் அல்ல. மிகப் பெரிய நிலச்சுவாந்தாராக இருக்க வேண்டும். அவர் இரண்டுபஸ்களுக்குப் பரிமிட்டுக் கொடுத்தால் போதுமானது என்று நினைத்தால் அதன் மூலமும் இந்தத் தொழிலில் என்ன லாபம் கிடைக்கும் என்பதைக் கணக்குப் போட்டுவிடமுடியும். அந்த அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நாம் இப்பொழுது சென்னை நகரில் ஓராளடி பஸ் போக்கு வரத்து தேசிய மயமாக்கப்பட்டு அதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைப் பார்க்கிறோம். ஏனெனில் அங்கே கிடைக்கக் கூடிய லாபம் எத்தனையோ காரணங்களால், குறைபாடுகளால் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ராஜ்யம் பூராவும் தேசிய மயமாக்குவதன் மூலமாக 10 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்காவிட்டாலும் 5 கோடியிலிருந்து 7 கோடி வரை எதிர்பார்க்கலாம்.

பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதன் காரணமாக அரசாங்கத்தின் வருமானம் பெருக வாய்ப்பிருக்கிறது. வருஷா வருஷம் ஒரு புதிய வரி போட வேண்டியிருக்கிறது; பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்குவதன் மூலம் 5 கோடி ரூபாய் குறைந்தது கிடைக்கிற காரணத்தால் புதிய வரிகளைப் போடாமல் சர்க்கார் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இதை ஒரு யோசனையாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அரசியல் சட்டப் பிரகாசம் பஸ்களை தேசியமயமாக்கிவிட்டால் அதன் சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு அது கஷ்டமாக இருக்குமென்று கூறப்படுகிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் வருகிறது. நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் போகிறோம். அதற்காகப் பெட்டகத்தில் இருந்து அள்ளிக் கொடுக்கப் போவதில்லை. பத்து ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் தவணையில் சர்க்கார் பாண்டுகள் போன்றவை மூலம் கொடுக்கப் போகிறோம். உண்மையில் அது பயங்கரமான சமாளரம் இல்லை. சோஷலிஸத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிட வேண்டும். ஐந்து அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்குள்

3rd September 1959]

[Sri K. R. Nallasivam]

ளாக பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்குவதாக முடிவு எடுக்க வேண்டும். காலத்தைத் தள்ளிப் போடுவதால் பலன் ஒன்றும் இல்லை. அந்த அடிப்படையில் தேசிய மயமாக்க எத்தனை ஆண்டு ஆகும் என்று சொன்னாலும் கூட ஓரளவு ஆறுதல் இருக்கும்.

இன்றைக்கு தேசியமயமாக்குவதில் எந்தத் தொழிலை வேண்டுமானாலும் விட்டுவிடலாம். ஆனால் இந்த பஸ் தொழிலை உடனடியாகத் தேசிய மயமாக்க வேண்டும். இதன் மூலம் லட்சம் லட்சமாக, கோடி கோடியாக சம்பாதிக்க முடியும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். உண்மையில் சர்க்காருக்கு லாபம் தரக்கூடிய தொழிலாக இருக்கும். போக்கு வரத்துத் துறையில் ரயில்வே தேசிய மயமாக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு போக்குவரத்தில் பெரும் பகுதி இந்த பஸ் போக்கு வரத்தாகும். இந்த ரோடு போக்குவரத்தை நிச்சயமாக தேசியமயமாக்க வேண்டும். முன்பு ரெயில்வேயைத் தேசியமயமாக்க முயற்சி செய்த போது, “அப்படி, இப்படி” என்று சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தால் சதந்திரம் போய்விடும், உலகமே இருளில் மூடிவிடும் என்று ஒரு சிலர் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவ்வாறு கூறப்படுவதன் காரணமாக நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வராமல் இருக்கப் போவதில்லை. அதே போல் பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில் நண்பர் அவர்கள் “எதோ கழுதையுடைய முன் முகத்தில் மனிதன்.....” என்று கூறினார்கள். எங்கே உண்மையிருந்தாலும் எடுத்துக் கொள்வதில் தவறில்லை. யார் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்பது பிரச்சனை அல்ல. எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் கொண்டுவந்தார் என்ற காரணத்திற்காக அதை ஆதரிப்பதில்லை. யார் கொண்டுவந்தாலும் எங்கே உண்மை இருக்கிறதோ அதைத் தான் ஆதரிக்க வேண்டும்.

அது ஒரு புறம் இருக்க, இன்றைக்கு பஸ் தொழிலாளிகள்

SRI M. S. SELVARAJAN : On a point of personal explanation, ஸார், யார் சொன்னது என்று சொல்லவில்லை, இந்த வார்த்தைகளைப் பார்த்து மாங்கிவிடக் கூடாது.

SRI K. R. NALLASIVAM : மயங்கிவிடவில்லை. யதார்த்தமான வார்த்தை. பொதுவாக இன்றைக்குப் பஸ் துறைகளில் இருக்கக் கூடிய ஊழியர்கள்—டிரைவர், கண்டக்டர் போன்றவர்களுக்கு ஒரு சில கம்பெனிகளில்தான் சம்பளம், மற்றச் சலுகைகள் நியாயமான முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாடு பல பல கம்பெனிகளில் கிடையாது. சட்ட பூர்வமாகத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருந்தாலும் பல சிறிய, பெரிய முதலாளிகள் அச்சட்டத்தின் விதிகளை ஒழுங்காக அனுஷ்டிப்பதில்லை. அதனால் ஊழியர்களின் நலன் பெரும் அளவில் பாதிக்கப்படுகிறது. தேசிய மயமாக்குவதன் காரணமாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நலனும், இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள பொது மக்களின் மீது போடப்படும் வரிப் பளு குறையவும், இந்த ராஜ்யத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற பணம் கிடைக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். எல்லா வகையிலும் பஸ்ஸை தேசியமயமாக்குவது அவசியமாகும். ராஜ்ய வரமானத்தில் குறைந்தது ஆனால் ஒரு பகுதி இதன் மூலம் கிடைக்கும். ஆரம்பத்தில் சர்க்கார் தயக்கமில்லாமல் நிலச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. பின்னர் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த முறையில் தயக்கமில்லாமல் இப்பொழுதே பஸ்ஸை தேசிய மயமாக்குவதற்காக காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பஸ் போக்கு வரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்த்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தைக்

[Sri T. Karia Gounder] [3rd September 1959]

கொண்டுவந்த நண்பர் அவர்கள் “ பஸ் முதலாளிகளைக் கொண்டுதான் இந்த அரசாங்கம் நடப்பதாக ” ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். பஸ் முதலாளிகள் ஆதரவு இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் இந்த அரசாங்கம் அதைத் தேசியமயமாக்குவதற்குத் தயங்குகிறது என்று குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி எதுவும் கிடையாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற மாதம் 1-ந் தேதியிலிருந்து சென்னையிலிருந்து பெங்களூருக்கு ஒரு பஸ் போக்கு வரத்தை ஆரம்பித்திருப்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். மதிப்புக்குரிய தொழில் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இந்தத்தொழில் எப்படி நடக்கிறது என்று காணச் சென்றதற்கு காரணம் ஒன்றே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஸ்களிலே சாதாரணமாக வாங்குகிற கட்டணத்தை விடக் கொஞ்சம் கூடுதலாகப் பணம் வாங்குகிறோமே, இதிலே பிரயாணம் செய்கிறவர்களுக்கு செளகரியங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க ஹோசூர் வரை சென்று பார்க்கிறார்கள். மத்தியில் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. பங்களூரில் இருந்து சென்னைக்குப் போவதாக இருந்தால்தான் ரிசர்வேஷன் செய்ய முடியுமே தவிர மத்தியில் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

தேசியமயமாக்குவதற்கு முன்னால் அதில் உள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முதலில் பரிசார்த்தமாக இந்தத் தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தைத் தொலை தூரம் உள்ள இடங்களுக்கு விஸ்தரித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே இந்தத் தீர்மானம் அவசியமா என்று தோன்றுகிறது. ஏதோ அவர்களைக் கண்டு நாங்கள் பயப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அவ்வாறு பயப்படுவதற்கு அவசியமே இல்லை. இது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இந்த நாடு சதந்திரம் அடைந்த பிறகு ராஜாக்களை எல்லாம் கவர்னர்களாகவும், மந்திரிகளாகவும் ஆக்கியிருக்கிறோம். ஜயின்தார்களை எல்லாம் ஒழித்திருக்கிறோம். என்னைப் போல் அதிக நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்து அதிக நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள்.

“ சினிமாத் தொழிலுக்குத் தமாஷா வரி விதித்ததில் ரொம்பக் குறைவாகத்தான் நிதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இப்பொழுது பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கிடைக்கிறது ” என்று வரவு செலவு திட்டத்தில் பேசும்போது கணம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை என் தேசிய மயமாக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய எண்ணம் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். படத் திருக்குக் கதை எழுதுகிறவர்களைக் கூட என் தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கும் பல லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது 30 ஏக்கர் என்று முடிவு பண்ணுவது என்று சொல்லுகிறார்கள். சில சமயம் 100 ஏக்கர் என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்களுக்கு இருக்கிற பயம் ஒன்றே ஒன்றுதான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் பொள்ளாச்சிக்கு சென்றிருந்தேன். நண்பர் மகாலிங்கம் ஒரு பஸ் முதலாளி. அவர்கள் செய்திருக்கிற தியாகம், அவர்கள் உணர்ச்சியோடு செய்திருக்கிறது பெருமை வாய்ந்தது. அது தமிழ் நாடு உள்ளளவும் நிலைத்து நிற்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : லாபத்தைப் பற்றியும் சொல்லுங்கள்.

SRI T. KARIA GOUNDER : அவர்கள் சம்பாதிக்கிற பணத்தில் ஒரு பகுதியை, பல லட்ச ரூபாய்களைச் செலவு செய்து பல கல்வி ஸ்தாபனங்களை நிறுவியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். பத்து லட்சம் ரூபாய் போட்டு முதல் தரக் கல்லூரியாக்கப் போகிறேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி பஸ் முதலாளிகள் ஒழுங்காக அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள். நாங்களும் கூட பஸ் முதலாளிகளைச்

3rd September 1959] [Sri T. Karia Gounder]

சீக்கிரத்தில் வீட்டுக்கு அனுப்பத் தயங்கமாட்டோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏதோ அவர்களுக்குப் பணம் அதிகமாக வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். பஸ்விலே நெருக்கடி இருக்கிறது என்று சொன்னால், எல்லா இடங்களிலும்தான் நெருக்கடி இருக்கிறது, ரயிலிலே கூடத்தான் இடம் கிடைக்கவில்லை, பஸ்விலும் இடம் கிடைக்கவில்லை. போக்கு வரத்தை மக்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிற இந்த நேரத்தில் பஸ் முதலாளிகளிடத்தில் சும்மா விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. கிட்டத்தட்ட நான்கு கோடி ரூபாய் வரையில் பஸ் முதலாளிகளிடத்திலிருந்து வரியாக வசூலிக்கப்படுகிறது என்று இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பஸ் ஓனர்கள் அதிகமாக சம்பாதித்தால் ஸ்பாய்க்கு பதிமுன்றையனு வரியாக செலுத்துகிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வருகிறதா, மத்திய சர்க்காருக்கு வருகிறதா என்பது பற்றி கவலையில்லை. இந்த நாட்டிலே வரி செலுத்திவிடுகிறார்கள். தொழிலாளிகளுக்குள்ள குறை சொல்லப்படுகிறது. தொழிலாளிகளுக்கு இரண்டு மூன்று மாத சம்பளத்தை பேனலாக கொடுக்கிறார்கள். திரு. மகாலிங்கம் போன்றவர்கள் நான்கு மாதம் சம்பளம்கூட போனால் கொடுக்கிறார்கள். அதுகூட இல்லையென்றால், இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராவிடெண்டு பண்டு திட்டம்கூட சர்க்காரிலே ஏற்பாடு செய்து தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய நன்மையைச் செய்கிறார்கள். என்னையோன்றவர்களுக்குக் கார் ஒட்டுவதற்கு ஒரு ட்ரைவர் வேண்டுமென்றால், பஸ் ஒட்டுகிற ட்ரைவர் வருவது இல்லை. ஏனென்றால், அவர்களுக்கு ரூபாய் 150 வரை சம்பளம் கிடைக்கிறது. பி.ஏ. படித்து விட்டு அறுபது ரூபாய் சம்பளத்தில் கஷ்டப்படுகிற நேரத்தில் மாதத்திற்கு 150 ரூபாய் வரையில் வாங்கிக்கொண்டு, மாதத்திற்கு 15, 20 நான் வேலை செய்து விட்டு, வேலை செய்கிற நாளில் பாட்டா வாங்குகிறார்கள் என்றால் எந்த அளவு தொழிலாளர்களுடைய நலனும் கவனிக்கப்படுகிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். எஸ். செல்வராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி செல்வத்தை எல்லாம் இந்த நாட்டிலே எல்லோரும் பகிர்ந்துகொள்ளக் கூடிய காலம் வரத்தான் போகிறது என்பதை நான் தைரியமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் பஸ் முதலாளிகளைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள் என்று மற்றவர்கள் நினைத்தால் அது பகற்கனவு என்பதை அறிய வேண்டும். பஸ் முதலாளிகளை நம்பித்தான் நாங்கள். இருக்க வேண்டியதில்லை. அவர்கள் சமீபத்தில் வந்தார்கள். தேசியமயமாக்கப்படுவதிலே சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவசரமும் வேண்டாம். எல்லா வற்றையும் கொண்டுவந்து குழப்பிக்கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல.

சினிமாத் தொழிலைப் பார்த்தால் எங்களுக்குப் பயமாக இருக்கிறது, எத்தனை கோடி ரூபாய் வீணாகும், எத்தனை பிள்ளைகள் கெட்டுப்போவார்களோ என்று.

(Mr. Speaker in the Chair.)

கிராமந்தோறும் சினிமாக்கொட்டகைகள்; எத்தனையோ படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. அந்தத் தொழிலைமுன்னே தேசியமயமாக்குவதற்கான கைங்கரியத்தை நம்முடைய காரணிய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர்கள் எல்லோரும் இந்தச் சபையில் இருக்கிற இந்த நேரத்தில் இந்தக் கோரிக்கையைத் தெரிவிக்கிறேன். பஸ் தொழிலை தற்போது தேசியமயமாக்குவதை எதிர்ப்பதோடு, பஸ் போக்குவரத்தானது இன்னும் சரிவர இந்த நாட்டிலே நடக்க வேண்டுமானால், தொலை தூரங்களுக்கு எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ் விட சர்க்கார் தயங்காமல் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது இங்கு தெரிவிக்கப்பட்ட சில கருத்துக்கள் தவறாக மக்கள் மனதிலே பதியலாம் என்ற காரணத்தாலே, நான் சில விளக்கம் கூறுவது அவசியமாகிறது. ஆகையால்தான், நான் இந்த விவாதத்திலே மத்தியில் கலந்துகொள்ள இப்பொழுது முன்வந்திருக்கிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [3rd September 1959]

கிறேன். இந்த விவாதத்திற்குக் கடைசியாக என்னுடைய சகா கனம் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் விரிவாகப் பதில் சொல்வார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், கொள்கை அளவில் சில கருத்துக்களை விளக்க வேண்டியது அவசியம் என்ற காரணத்தால்தான் நான் இப்பொழுது எழுந்து நிற்கிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்து முழுவதையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஒரு லட்சியமாக ஏற்றுக்கொள்வதென்றால், அதிலே யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. அதற்குத் தீர்மானம் அவசியம் இல்லை. இன்றைக்குச் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன என்பதைப் பற்றி வரையறுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், இதைப் பற்றிச் சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. அதுவும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதரை அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சோஷலிஸ்த்திலேயே ஊறுகிறவர்கள். சோஷலிஸம் என்று சொன்னாலே, எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கினால்தான் சோஷலிஸம்; இல்லாவிட்டால் அதிலே சோஷலிஸமே இருக்க முடியாது என்ற கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும்போது ஒரு ஆதாரம் கூறினார்கள். இந்த பஸ்களைத் தேசியமயமாக்குவதற்குத் தயங்கினால், அதற்குக் காரணம் பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரசுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள், அதனால் தயங்குகிறார்கள் என்ற முறையிலே அவர்கள் பேசினார்கள். நான் அவர் முறையிலேயே பதில் சொல்ல வேண்டுமானால் அதன் காரணத்தினாலேயே இந்தத் தீர்மானத்தை அவர் கொண்டு வந்திருக்கிறாரோ என்று சந்தேகப்பட்டு இருப்பிச் சொல்லலாம். ஆனால், இதைப்போன்ற விஷயங்களில், யார் யாருக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலே பரிசீலனை பண்ணிப் பார்ப்பது சரியல்ல. எந்த ஒரு காரியத்தையும், அதுவும் கொள்கையளவில் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும் போது, அந்தக் கொள்கை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கொள்கை, அந்தக் கொள்கையை எந்த அளவு உடனடியாக நடைமுறையிலே எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் ஆலோசனை செய்துதான் முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்னொரு வாதம் சொல்லப்பட்டது. இதிலே நிறையப் பணம் வரும், அந்தப் பணத்தை சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்காக இதைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது.

இன்னொரு கருத்து—தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்திலே இருக்கும்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் உரிமைகளெல்லாம் சரியானபடி பாதுகாக்கப்படவில்லை; ஆகையால் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் உடனே தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா உரிமையும் ஏற்பட்டுவிடும் என்று இப்படிப்பட்ட அடிப்படையான கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன.

முதலிலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சோஷலிஸம் என்று சொன்னால், எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவது சோஷலிஸம் அல்ல. சோஷலிஸ்த்தினுடைய தத்துவமே அது அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி சோஷலிஸத்தைப் பற்றிய கருத்து பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டிலே இருந்தது. அப்பொழுது இருந்த சூழ்நிலை காரணமாக, அன்றைக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு முரண்பாடுகள் காரணமாக, சோஷலிஸம் என்று சொன்னால், அன்றைக்கு இருந்த முதலாளிகளுக்கு எதிர்ப்பாக எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்கிவிட்டால் சோஷலிஸ சமுதாயம் ஏற்படும் என்று கருத்து அப்பொழுது சொல்லப்பட்டு, எல்லோரும் ஓரளவு அந்த அடிப்படையில்தான் சோஷலிஸம் என்று பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். இன்றைக்கு இருபதாவது நூற்றாண்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் பல்வேறு மாறுதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த சோஷலிஸ தத்துவத்திலே இன்றைக்கு மாறுதல்கள்

3rd September 1959] [Sri C. Subramaniam]

ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கருத்திலேயே பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத்தான் முக்கியமாக நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவதன் மூலமாக, இன்றைக்கு இருக்கும் கருத்தின் பிரகாரம், சர்வாதிகாரம் ஏற்படக்கூடிய முறையிலே வேண்டுமானால் அதைச் செய்ய முடியுமே தவிர, சோஷலிஸ அடிப்படையில் எல்லா மக்களும் தங்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்து வாழக்கூடிய முறையிலே இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவது ஆபத்து என்றுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் சோஷலிஸ அறிஞர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். இன்றைக்கு சோஷலிஸம் என்னும்போது தனிப்பட்டவர்களுடைய துறை, பொதுத் துறை இரண்டும் கலந்த சமுதாயம்தான் உண்மையான 'டெமாக்ரடிக் சோஷலிஸ'மாக இருக்க முடியும். அவ்வாறு இல்லாது சர்வாதிகார முறையிலே ஏற்படுவது என்று சொன்னால், கம்யூனிச அடிப்படையில் எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கிவிட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே கம்யூனிசக் கொள்கையிலே போவதாகும். இன்றைக்கு சோஷலிஸத்தை எதிர்க்கின்றவர்கள் கூட . . . (கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்களின் குறுக்கீடு). நீ சொல்லும்போது விளக்கம். கூறிக் கொள்ளலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY: On a point of order Sir, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு கனம் அங்கத்தினர் இந்த அவையிலே, தலைவரின் மூலமாக குறுக்கிட்டு ஒரு சந்தேகத்தைக் கேட்கின்றபோது, 'நீ சொல்லும்போது சொல்லிக் கொள்ளலாம்,' என்று அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போடலாமா? அது சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகத்தானே தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்? இதற்குச் சபாநாயகருடைய தீர்ப்பு என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் மூலமாக அவருக்குச் சொன்னதாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகையினால் இன்றைக்கு சோஷலிஸத்தை எதிர்க்கிறவர்களைக் கூட கடைசியில் கம்யூனிசத்தில்தான் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். சோஷலிஸத்திற்கும் கம்யூனிசத்திற்கும் தற்காலத்தில் அதிகப்படியான வித்தியாசம் இல்லை. நடைமுறையில் பார்த்தால் இது தெரியவரும். சோஷலிஸத்தை ஆதரிக்கிறவர்கள்தான் சோஷலிஸத்தையே எதிர்க்கிறவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். சோஷலிஸத்தை எதிர்க்கிறவர்கள்தான் இன்றைக்கு தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டுகிறார்கள். இதுதான் என்னுடைய விளக்கம். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நான் என்னுடைய விளக்கத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். நான் படித்த வரையில் என்னுடைய அனுபவத்தில் உள்ளதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் உணர்ந்த முறையில் தான் இதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவது என்பது கூடாது. இரண்டும் கலந்த ஒரு சமுதாயமாக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுடைய துறை, பொதுத் துறை இரண்டும் கலந்ததாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இதையேதான் சோஷலிஸ அடிப்படையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறவர்கள் கூடச் சொல்லுகிறார்கள். இதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். தனிப்பட்ட துறை எந்த விதத்தில் இயங்க வேண்டும் பொது துறை எந்த விதத்தில் இயங்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. முக்கியமாகத் தனிப்பட்டவர்களுடைய துறை வெறும் சொந்த லாபத்திற்கு மட்டும் இயங்கினால் அது மிகவும் ஆபத்து. தனிப்பட்ட துறை அது எந்த தொழிலாக இருந்தாலும் சரி அது மக்களுடைய நன்மைக்காக இயங்கும்படியான முறையில் அமைக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட சக்தி இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது அது ஜனநாயக அடிப்படையில், பார்க்கும்போது இப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சக்தியைப்பார்த்தால் இன்றைக்கு எல்லா தொழிலையும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. சில

[Sri C. Subramaniam] [3rd September 1959]

தொழில்களைத்தான் தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு எல்லா சக்திகளையும், எல்லாத் தொழில்களையும் தேசியமயமாக்குவது என்பது முடியாது. அப்படி தேசியமயமாக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய தொழில்கள் சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய தொழிலாக இருக்கவேண்டுமே. எல்லாத் தொழிலையும் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால் மக்களுக்கு நன்மையைப் பயக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். சில இடங்களில் சில தொழில்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். மோனோபொலி பேசிவரில் அதாவது ஏகபோக உரிமையில் போட்டி இல்லாமல் எங்கு இருக்கிறதோ அங்கே போதுமான அளவில் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியும். இன்றைக்கு ஏகபோக உரிமை இல்லாவிட்டால் பொருளாதார அமைப்பில் ஒரு கேந்திர அமைப்பு இருக்கக் கூடியதாக இருந்தால் அதுவும் முக்கியமான தொழிலாக இருந்தால் அதைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட முடியாது. உதாரணமாக, இரும்பு, எஃகு போன்ற தொழில்கள் இருக்கின்றன. அதன் அடிப்படையில் பல உப தொழில்கள் ஏற்படுகின்றன. அவைகளைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட முடியாது. பொருளாதார அமைப்பில் ஒரு கட்டுப்பாடு ஏற்படக் கூடிய அளவில் இருக்கக் கூடிய தொழில்களைத் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. சமுதாய பொருளாதார அமைப்புக்கு ஒத்ததாக இருக்கக்கூடிய தொழிலையும் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. அதைப் போலவே மின்சார தொழில் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு பல இதர தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். அதையும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட முடியாது. அப்படி விடுவதும் சரியல்ல. அது தனிப்பட்டவர்களுடைய கைக்குப் போனால் அதனால் பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை அளிக்காது. அப்படிப் பட்ட தொழில்களை எல்லாமைதான் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, பொருளாதாரத்திற்கு கேந்திரமாக இருக்கக் கூடிய தொழில்களைத் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. இதைத்தவிர இன்னும் வேறு பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தனிப்பட்டவர்கள் எடுத்து நடத்த சக்தி இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆரம்பித்தவுடனேயே அதில் லாபம் வரக்கூடாததாக இருக்கலாம். அந்தத் தொழில்கள் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அவசியமாக இருக்கலாம். அவைகளையும் பொதுத் துறையில் எடுத்து நடத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கும் பல்வேறு தொழில்களை எடுத்து நடத்தக் கூடிய பல்வேறு ஸ்தாபனங்களைப் பார்த்தால் சிலவற்றைத்தான் கட்டாயமாகப் பொதுத் துறையில்தான் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று நாம் நிர்ணயம் செய்து விடலாம். ஆனால், தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட வேண்டும் என்கிற முறையில் பாரக்கும் போது இன்றைக்கு சிறு சிறு தொழில்கள் இருக்கின்றன. அதாவது சில குடிசைத் தொழில்கள் இருக்கின்றன. சிறு கைத்தொழில்கள் இருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்களால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சில தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிடலாம். பொதுத் துறையிலும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் தனிப்பட்டவர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமலும் இரண்டுக்கும் மத்தியில் பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அவ்வப்போது நிலைமைக்குத் தக்கபடி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. நமக்கு இருக்கக் கூடிய வசதிகளைப் பொறுத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்வப்போது கூறக் கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்த்து அவைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. நம்முடைய கொள்கையை அனுசரித்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு பொருளாதாரக் கொள்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில தொழில்களுடன் சில சர்வீஸ் துறை கட்டாயமாகப் பொதுத் துறையில் இருந்துதான் ஆக வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். சிலவற்றை தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிடுவது என்றும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். சில தொழில்களை சில சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வப்போது ஏற்படக் கூடிய சந்தர்ப்பத்திற்கும், சூழ்நிலைக்கும் தக்கவாறு மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொருளாதார அமைப்பில் இருந்தால் அந்த அடிப்படையில் முன்னேற்றம்அடைய முடியாது. எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவது என்பது அதனால் முடி

3rd September 1959] [Sri C. Subramaniam]

யாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கை இருந்தால் அது தவறான வழியாக இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட என்னுடைய கருத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது வெளிவந்திருக்கக் கூடிய பல நூல்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உலகத்தில் ஏற்படக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளையும் சூழ்நிலையையும் சிந்தித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். நவீன புத்தகங்களையும் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற முறையில் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக கனம் பி. எஸ். சின்னதுரை அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், அவருடைய தலைவர் அமோக மேதா அவர்கள் எழுதியிருக்கக் கூடிய புல்தகத்தைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு சோஷலிஸம் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. சோஷலிஸம் என்று சொன்ன வுடனேயே உடனடியாக எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கிவிட வேண்டும் என்பது இல்லை. உண்மையான சோஷலிஸம் அது அல்ல. சோஷலிஸத்தைத் தப்பாக அர்த்தம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சோஷலிஸம் பஸ் போக்கு வரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதில் இல்லை. அது இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சோஷலிஸம் அல்ல. சோஷலிஸம் என்று சொல்லிக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. எனக்கு விளங்கக்கூடிய கருத்தைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்வது தவறு. என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு இன்னொரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. பஸ் போக்கு வரத்தை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் நிறைய வருவாய் வருகிறது என்பதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். நாம் இன்றைக்கு தனிப்பட்டவர்களுக்கு பூரா வருவாயையும் விட்டு இருக்கிறோமா? அதை விட நமக்கு அதிகப்படியானவருவாய் வருகிறதா என்பதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பஸ் போக்கு வரத்து என்ற தொழில் எல்லோருக்கும் போக்கு வரத்து வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய ஒரு தொழிலாக இருக்கிறது. அது தனித் துறையில் இருக்க வேண்டுமா அல்லது பொதுத் துறையில் இருக்க வேண்டுமா என்பது அந்தந்த சூழ்நிலையை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. பஸ் போக்கு வரத்தில் இன்றைக்கு வருவாய் அதிகமாக வருகிறது என்பது வர்ஸ்தவம்தான். ஆனால் அந்த வருவாய் இன்றைக்கு தனிப்பட்டவர்களால் எந்த அளவு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது, எந்த அளவு சர்க்காருக்குப் போய்ச் செருகிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு அதுவும் சென்னை ராஜ்யத்தில் போட்டிருக்கிற வரி உலகத்திலேயே இதர எல்லா நாடுகளிலும் போடப்பட்டிருக்கிற வரியைக் காட்டிலும் அதிகமான வரி என்று எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதற்காக அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்வார்களோ என்று பயந்து ஒளிந்து கொள்கிறவர்கள் அல்ல நாங்கள். அந்த அளவுக்கு அதிக வரி இங்கே போடப்படுகிற காலத்திலும் கூட அவர்கள் நஷ்டத்திற்கு நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால் தொழில் நடத்துவதில் அவ்வளவு தர்மசிந்தை உடையவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. எந்தத் தொழிலை யார் ஒருவர் நடத்த முன்வந்தாலும் சரி அதில் வரும்படி வருவதாக இருந்தால்தான் நடத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலிலும் தனியார் ஈடுபட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று சர்க்கார் ஒருவரையும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தவில்லை. நாம் போடுகின்ற வரிக்கு உட்பட்டு, கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு, நடத்துவதற்கு யார் தயாராக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் நடத்தலாம். இவர்கள் கிளர்ச்சி செய்வார்கள் என்பதற்கு நாங்கள் பயப்படவில்லை. அவர்கள் விட்டு விட்டுப் போனால் வேறு யாராவது நடத்துகிறார்கள். அல்லது சர்க்காரே அதை நடத்த முன்வரும். நான் என்ன சொல்லவருகிறேன் என்றால் இன்றைக்கு பஸ்களுக்கு அதிகபட்ச வரி போட்டு வருகிறோம். அதோடு அவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிற எண்ணைக்கு வரி போட்டிருக்கிறோம். இவை

[Sri C. Subramaniam] [3rd September 1959]

எல்லாம் ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் வரக்கூடிய பணம். இன்னும் பெட்ரோலுக்கும், மசால் எண்ணெய்க்கும் மத்திய சர்க்கார் போடுகிற வரி வேறு இருக்கிறது. அதோடு ஒழுங்காகக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளாதவர்கள் இருக்கலாம். மற்றவற்றில் இருப்பது போலத்தான். ஆனால் ஒழுங்காகக்கணக்கு வைத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் தங்கள் கணக்குப்படி மத்திய சர்க்காருக்கு வருமான வரியும் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் மேலே போகப் போக ரூபாய்க்கு 14 அணுவளையில் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்வளவையும் கொடுத்துக்கொண்டு பலர் அத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கு முன்வருகிறார்கள். மூன்று பஸ்கள், நான்கு பஸ்கள் என்று எவ்வளவு அக்கறையோடு அவர்கள் லாபம் வரும்படியாக அத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு அக்கறையுடன் தேசியமாக்கினால் அவற்றை நம்மால் லாபம் வரக்கூடிய வகையில் நிர்வாகம்செய்ய முடியுமா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ரயில் போக்கு வரத்தைப் போன்றது அல்ல இது, சில சில இடங்களில் கண்காணிப்பு வைத்துக்கொண்டால் போதும் என்பதற்கு. ஸ்டீல் முடுக்குகளில் எல்லாம் பஸ் வண்டிகள் ஓட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இத்தொழிலை நாம் தேசியமயமாக்கினால் நல்ல முறையில் அதைக் கண்காணித்து, பெரு லாபம் நமக்கு வருகின்ற முறையில் நிர்வகிக்க கூடுமா என்பதையும் அங்கத்தினர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மக்களுக்கு சௌகரியங்கள் குறைந்துவிடாமல், நமக்கும் லாபம் குறையாத முறையில் நடத்துவதற்கு உரிய நிர்வாகத் திறமை நமக்கு இருக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், எனக்கு இருக்கிற அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சொன்னால் உடனடியாக அப்படிச் செய்வது சாத்தியமானதாக இராது என்று சொல்வேன். இப்போது சென்னை நகரத்து பஸ்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கன்னியாகுமரியில் முன்பு இருந்த சர்க்கார் பஸ்களை தேசியமயமாக்கியிருந்தது. அதை நாமும் இப்போது அப்படியே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது நாம் இங்கிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விரிவாக்கிக்கொண்டு போக வேண்டுமே தவிர, ஒரேயடியாக எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கிவிட முடியாது. அப்படி ஆக்கினால் ஊழல்கள்தான் அதிகமாகும். அதை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் எந்தத் தொழிலைத் தேசியமயமாக்கினாலும் இப்படித்தான் ஆகும், பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று பொதுமக்களிடத்தில் வேண்டுமானாலும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு மற்றவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தது போலத்தான் ஆகும். மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் சௌகரிய அசௌகரியங்களை விளைவிக்கக்கூடிய தொழிலில் சக்தி இல்லாமல், ஊழல்களைத் தடுத்து நிர்வாகத்தை சிறந்த முறையில் நடத்துவதற்குரிய திறமையை உண்டாக்கிக்கொள்ளும் வரையில் நாம் உடனடியாக பஸ்களை தேசியமயமாக்குவது என்பது இயலாத காரியம். அப்படிச் செய்வதனால் அதிகக் கஷ்டம் ஏற்படுமே தவிர, வருவாயும் குறையுமே தவிர சர்க்காருக்கு அதிகமான வருவாய் வரக்கூடும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் பரவாயில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்கார் எந்தத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் உடனே அதை பொதுத் தொழில் என்று யாரும் நினைப்பது கிடையாது. சென்னை நகர பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவை அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பொறுப்பாக நடத்துகிறார்கள். ஆனால் அதை யாரும் பொதுத் தொழிலாக நினைக்கவில்லை. வெங்கட்டராமன் நடத்துகிறார், அவர் கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒரு இழக்கு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் அந்தத் தொழில் எவ்வளவு சங்கடங்களை உண்டாக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் உண்டாக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் தான் மாற்றுக் கட்சிகள் எல்லாம் தொழிலாளர்களிடையே புகுந்துகொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்களை தங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிற வரையில் தேசியமாக்குவது என்கிற கொள்கையையே நிறுத்தி வைத்தால்கூட நல்லது என்று நான் சொல்வேன். ஒரு தொழிலை தேசியமாக்கிவிட்டால் உடனே அது பொதுத் தொழில் என்ற கருத்து ஏற்பட்டு அதைப்

3rd September 1959] [Sri C. Subramaniam]

பற்றி விவரங்களை எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒன்று கூடி சட்டசபையில் விவாதித்துக் கொள்கைகளை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்கிற நிலைப்பு நமக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாது தேசியமாக்கப் பட்ட தொழில்களில் அரசியல் கட்சிகள் புகுந்துகொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய மத்தியில் வேலை நிறுத்தம் போன்ற போராட்டங்களைப் புகுத்துவது மிகவும் ஆபத்தான காரியம். இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். தொழிலாளர்களின் உரிமை என்று சொல்லக்கொண்டு அந்த அடிப்படையில் அரசியல் கட்சிகள் மிகவும் அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களுக்குள் புகுந்து தான் வேலை நிறுத்தம் முதலிய போராட்டங்களை நடத்துகின்றன. அப்போதுதான் அரசாங்கத்தின் கழுத்தை நெரிக்க முடியும் என்று கருதுகிறார்கள். இப்படி இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அரசாங்கத்திற்குக் கஷ்டத்தை விளைவிக்க வேண்டும், அவர்கள் போட்டிருக்கும்படியான திட்டப்படி முன்னேற்ற முடியாமல் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் நாட்டின் பொதுத் தொழில்களில் அரசியல் கட்சிகள் புகுந்துகொண்டு வேலை செய்கிறபோது எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்குவது என்கிற கொள்கை பொதுமக்களுக்கு பெரும் ஆபத்து ஏற்படுத்தும் ஒழிய பெர்ருளாதார வளர்ச்சியைப் பொறுத்து சாதகமாக இருப்பது இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது துறைமுகம் இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் பொது. அதுவும் இன்றைக்கு நம் நாட்டில் அதிகமான தொழில்கள் வளர வேண்டியிருக்கிறது. அவற்றுக்குப் போதுமான இயந்திர சாதனங்கள் நம் நாட்டில் இல்லை. வெளி நாடுகளில் இருந்து தான் கப்பலில் வந்து இறங்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே வேலை நிறுத்தம் என்று தொழிலாளர்களிடையே உரிமை என்ற குரலில் அரசியல் கட்சிகள் பல போராட்டங்களுக்கு தூண்டி விடுகிற நிலைமை இருக்கிறபோது அது அரசாங்கத்தை மட்டும் அல்ல, நம்முடைய நாட்டுப் பெர்ருளாதார வளர்ச்சிக்கே மிகவும் குந்தகமாக இருக்கிறது. அதுவும் வேறு எங்கேயோ நடந்த ஒரு காரியத்திற்காக இங்குள்ள துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்றால், இங்குள்ள தொழில்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பது என்று மட்டும் சொன்னால் அரசாங்கத் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு பாதுகாப்பு இருக்கிறதோ அவ்வளவு பாதுகாப்பு தனியார் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பல சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். அங்கே பாதுகாக்கப்பட முடியாத உரிமைகள் இங்கும் பாதுகாக்க முடியாமல்தான் போய்விடுகிறது. ஆகவே பஸ்களை எல்லாம் தேசியமாக்கினால்தான் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்படும் என்று சொல்லுவது சரியாகாது. ஆனால் இந்த உத்தரவாதத்தை சர்க்காரின் சார்பாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஸ் முதலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி, மில் முதலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி அவர்களும் நம் சமுதாயத்தில் இருக்க வேண்டியவர்கள்தான். சமுதாய வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டியவர்கள்தான். உடல் வளர்ச்சிக்கு எல்லா உறுப்புகளும் அவசியமாக இருப்பது போல அவர்களும் அவசியமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் உடலில் உள்ள ஒரு பாகம் உடலுக்கே தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய வகையில் தனியாக ஒரு கட்டியாகக் கிளம்புமானால் அதை அப்படியே விட்டுவைத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டோம். உடனே உடலின் நலனுக்காக ரணச்சிகிச்சை செய்வதற்கும் தயங்க மாட்டோம். நம்முடைய உடம்பின் சதையாயிற்றே என்று அறுத்து எறிவதற்குத் தயங்க மாட்டோம். அப்படி நம்முடைய சமுதாய வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் இல்லாத வகையில் யார் யார் எந்தத் தொழிலை வேண்டுமானாலும் நம்முடைய சமுதாய சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு செய்துகொண்டிருப்பதற்கு உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் சமுதாய நலனுக்குக் கேடு விளைவிக்கக் கூடிய வகையில் எங்கு யார் காரியங்களைச் செய்தாலும் நமக்கு எப்போது எப்படி ரண சிகிச்சை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது தெரியும். அவசியம் ஏற்பட்டால் எப்போது வேண்டுமானாலும் அதைச் செய்வதற்குத் தயங்க மாட்டோம் என்கிற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள்தான் அதிக தீவிரமாக முன்னேற்றப் பாதையில் செல்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்காரொம்ப பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்

[Sri C. Subramaniam] [3rd September 1959]

காட்டுவதற்கு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். முன்னே சொன்ன மாதிரி பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரசுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை எந்த அடிப்படையில் கொண்டுவந்தாலும் சரி இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானம் அவசியம் இல்லை. எதை எதை எந்த எந்த சமயத்தில் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதை நாம் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து எடுத்துக்கொள்ளுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அதனால் இந்தத் தீர்மானம் அவசியம் இல்லை. இல்லாதது மட்டுமல்ல, நல்ல தீர்மானமாக இருந்தாலும் கூட காலத்தை அனுசரித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரும்போது அவர்களுக்கு எப்படி திடீரென்று சோஷியலிஸ எண்ணம் வந்தது என்று உண்மையில் எனக்கே ஆச்சரியமாக போய்விட்டது. ஒரு கட்சி என்று சொல்லும்போது இந்தக் கட்சியினுடைய கொள்கை என்ன? அந்தக் கொள்கையை எந்த அளவிற்கு தீர்மானமாகப் போட்டு எங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். திடீரென்று இதற்கு மட்டும் என்ன காரணத்திற்காகச் சொல்லுகிறார்கள் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. நிலப் பிரச்சனையைக் குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீர்மானம் போட்டு இதுவரையில் என்னுடைய பார்வைக்கு வரவில்லை. அவருடைய கொள்கை நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்ன என்று என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய பேச்சை வைத்துப் பார்க்கலாம் என்றால் சமயத்திற்கு தகுந்த மாதிரி அவர்களின் பேச்சு இருக்கிறது, எந்த இடத்தில் பேசுகிறோம், யாருக்காகப் பேசுகிறோம் என்ற மாதிரி இருக்கிறது. ஆகவேதான் அந்தக் கட்சி கொண்டுவருகிற தீர்மானத்தை எத்தகாகக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

SRI C. N. ANNADURAI : நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கருத்தை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே எடுத்துப் பேசியிருக்கிறோம். அதை ஏன் விரைவில் கொண்டுவர வில்லை என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோமே ஒழிய நிலச் சீர்திருத்தத்தமோ, உச்ச வரம்போ தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை. இதைப் பற்றி எல்லாம் நாங்கள் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். கனம் அமைச்சருக்கு இருக்கும் அலுவல்களில் இந்தச் சிறிய கட்சியினுடைய தீர்மானத்தைப் பார்க்க அவர்களுக்கு நேரம் இருக்காது. வேண்டுமானால் நான் அவர்களுக்கு எங்களுடைய தீர்மானத்தைக் காட்டத் தயாராயிருக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சந்தோஷம். இதைப் பற்றி இப்போதாவது தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். என்று சொல்லி விளக்கம் தந்ததற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இது வேறு விஷயம்.

நான் முன்னே சொன்ன மாதிரி திடீரென்று சோஷியலிஸத்திலே அக்கரை வரும்போது இதைப் பற்றி சந்தேகிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறதென்று நான் இன்னும் வலியுறுத்துகிறேன். எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்திருக்கிறார்கள். யாருக்கு சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற அந்த அடிப்படையிலே அதை நோக்காமல், அதை எப்போது செய்ய வேண்டும் எந்த அடிப்படையிலே செய்ய வேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டமும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது அதைத்தான் வலியுறுத்தி வருகிறோம். இன்றைக்கு அதை எடுத்துவிட்டு, நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்பது ஒரு புரம் இருக்கட்டும், நஷ்ட ஈடு கொடுத்தாலும், கொடுக்காமல் இருந்தாலும் எந்த அளவிற்கு பஸ்கள் போட்டாக வேண்டும், அந்த பஸ்களைப் போடும் போது அதற்கு நிதி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும்; இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கும் வருவாய் வசதியை வைத்துக்கொண்டு எதிலே சர்க்கார் பணத்தை அதிகமாகப் போட்டால் அதிலே வளர்ச்சி ஏற்படுத்த முடியும் என்று நன்கு ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்காகத்தான் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நாம் எல்லோரும் ஆலோசனை

8rd September 1959]

[Sri C. Subramaniam]

செய்து பார்த்து முதலிடம் பஸ் போக்கு வரத்தை எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவானாலும் சரி அதை எடுத்துக்கொள்ளுவது நலமாக இருக்கும் என்று முடிவுக்கு வந்தால் அதன்படி செய்யலாம். அந்தக் கமிட்டியில் பஸ் போக்கு வரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தால் கட்டாயம் அந்தக் கருத்தைப் பற்றி நாம் ஆலோசனை செய்யலாம். ஆனால் அவர்களுக்கும் சொல்ல விரும்புவது நீங்கள் அங்கே உட்கார்ந்து திட்ட அடிப்படையிலே அந்தந்தத் தொழில்களை சர்க்கார் மூலம் எடுத்து நடத்துவதற்கு நமக்கு வசதி இருக்கும் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது பஸ் போக்கு வரத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. என்னுடைய கருத்தை மாற்றுவதற்கு அவர்கள் காரணங்கள் சொன்னால், கட்டாயம் அதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க இடம் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் இந்தத் தீர்மானம் எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்தார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறி இருக்கும். முதல் மந்திரியைப் பற்றிச் சொல்லியது அவர்கள் மனதுக்கு திருப்தி அளித்திருக்கும் என்றால் நாம் ப சந்தோஷம். அவர்களுக்கு அந்த அளவிற்கு திருப்தி ஏற்படுத்துவதை வரவேற்கிறேன். இதெல்லாம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் இனிமேலாவது இந்தத் தீர்மானம் அவசியம் இல்லை என்பதை உணர்ந்து, சர்க்காரைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை, சர்க்காரே கவனிப்பார்கள் என்பதை உணர்ந்து இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு முன்னால் என்னுடைய சகா அமைச்சர் கனம் ராமைய்யா அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத்தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற போது நான் சோஷியலிசத்திலே ஊறிப்போனவன் என்று கூறினார். உண்மையிலேயே சமூகத்தின் சாபக்கேட்டிற்கு ஆளாகி இருக்கும் முதலாளிகளோடு ஊறிப்போகிற தூர்பாக்கியமான நிலைமை எனக்கு ஒருபோதும் ஏற்படாது. அதற்காக நான் உள்ளூர பெருமைப்படுகிறேன். எல்லாத் தொழிலையும் சமூக உடமை ஆக்கினால்தான் சோஷியலிஸம் என்ற கருத்திலே இன்றைக்கு நான் பேசவில்லை. பேசியது எல்லாம் பஸ், வாரி போக்கு வரத்துப்பற்றித்தான். பஸ் போக்குவரத்து பப்ளிக் யுடவிடி சர்வீஸ் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது ஜன உபயோகத்திற்கு அத்தியாவசியம் ஆனது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதை பொதுத் துறையிலே எடுத்துக்கொள்வதெண்டுமென்று உணர்ந்துதான் அதைக்குறித்துப் பேசினேன்.

அசோக் மேதா அவர்கள் புத்தகத்தை வாசிக்கும்படி கனம் நிதி அமைச்சர் சொன்னார்கள். மிகவும் நன்றி. அந்த புத்தகத்தை நான் வாசித்திருக்கிறேன், அதைக்குறித்து நான் இங்கே பேசவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால் அண்மையிலே இருக்கும் மைசூர் ராஜ்யத்தை அவர்கள் பார்க்கட்டும். மைசூர் ராஜ்யம் இன்றைக்கு எந்த அளவிற்கு

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் எப்படி குறுக்கிடலாம் என்ற விஷயத்தைப் பற்றி இரண்டு விதிகள் இருக்கின்றன. 74-வது விதியில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது—Let the Member resume his seat. I shall read the relevant rule. Rule 74 says—

“Except in the exercise of a right of reply or as otherwise provided, no member shall speak more than once on any motion, provided that any member to whom a reference has been made against whom a reflection has been cast in the debate may, with the permission of the Speaker, make a personal explanation; but such explanation must be strictly relevant to the reference or reflection sought to be explained and should not introduce new or debatable matter.”

[Mr. Speaker]

[3rd September 1959]

இதுவரைக்கும் பேசியது சரி. ஆனால் மைசூர் ராஜ்யத்தைப்பற்றி பேசக்கூடாது. கனம் அங்கத்தினர் விதியைப்பற்றி தெரியாது பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 65-வது விதியில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:

Rule 65 says—

“ When, for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker.”

இதை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்களை பேசமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, on a point of information

MR. SPEAKER : There is no place for any point of information. The hon. Member can speak only on a point of order or point of personal explanation.

SRI A. GOVINDASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அவை முன் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பஸ் சர்வீஸ் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தை ஆளக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியானது தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்கிறது. பொறுப்பிலே உள்ள கனம் அமைச்சர் அவர்களும் தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்கிறோம் என்று பெயரளவில் சொல்லிவிட்டு அதை நடைமுறைக்கு கொண்டுவரும்போது அவர்கள் சோஷியலிசம் என்ற வார்த்தைக்கு கண்டிருக்கிற அர்த்தம் நாம் சந்தேகிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆவடியிலே கூடிய காங்கிரஸ் சோஷியலிஸ்டிக் பாட்டர்ன் சொசைடி என்ற தீர்மானம் போட்டது. அதாவது சோஷியலிச பாணிபில் சமுதாயத்தை உருவாக்கப் போகிறோம் என்று தீர்மானம் போட்டது. அசல் சோஷியலிசத்தை காங்கிரஸ் விரும்பவில்லை என்பது அவர்களுடைய கட்சி இப்பொழுது பேசுகின்ற முறையிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் இப்போது கனம் அமைச்சர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசியபோது குறிப்பிட்டார். காங்கிரஸ் எப்பேர்ப்பட்ட சோஷியலிசத்தை விரும்புகிறது என்று வலியுறுத்தும்போது தனியாரும் பஸ் வைத்து நடத்தலாம், சர்க்காரும் பஸ் வைத்து நடத்தலாம் அது காங்கிரஸினுடைய கொள்கை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கு சரி என்று பட்டு சென்னையிலே பஸ்ஸை தேசிய மயமாக்கிவிட்டு பிறகும் இன்னும் குழப்பம் இருக்கிறதென்றால் பஸ் முதலாளிகளைப் பார்த்து பயப்படுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனும் கட்சியில் பஸ் முதலாளிகள் இருக்கிற காரணத்தினால் அப்படி சொல்லுகிறார்கள், ஆத்திரப்படுகிறார்கள். ஆகையால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு மாதிரி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பது போலவும், ஆனால் இப்போது அவசியமில்லை அவசரப்படவேண்டாமென்றும் ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை யோசிக்கிறேன் என்றல்லாம் அவர் கருத்தை இங்கே தெரிவித்தார். ஆனால் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசும்போது தேசிய மயமாக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். காங்கிரஸில் சோஷலிசத்தைப் பற்றி சந்தேகப்படும்படி பேசப்பட்டது. சென்னையில் பஸ் இலாகா அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி பேசும்போது அதன் பெருமையைப்பற்றியும் அதனால் ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் செளகரியங்களைப் பற்றியும் வாதித்தார்கள்.

3rd September 1959] [Sri A. Govindasami]

மற்ற இடங்களில் ராஜ்யம் பூராவும் பஸ்களை ஏககாலத்தில் தேசிய மயமாக்காவிட்டாலும், குறிப்பாக மெயின் ஸ்ட்ரீட்களிலும், அதிகம் போக்கு வரத்து இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும் தேசிய மயமாக்கலாம். முதலில் நகர சபைகளுக்கும் சென்னை போன்ற இடங்களில், கார்ப்பரேஷனிடமும் இதை விடலாம். அதற்கு மாறாக தேசியமயமாக்கும் விஷயத்தில் அவ சரப்பட்டு செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தை சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு திடீரென்று சோஷலிச கொள்கையில் நம்பிக்கை எப்படி ஏற்பட்டுவிட்டது, அதற்காக தாம் சந்தோஷம் அடைவது போல், வழக்கம்போல் தம் சொந்தப் பாணியில் பேசிவிட்டு சென்றார்கள். சோஷலிச கருத்தை வலியுறுத்தித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வேலை செய்துவருகிறது. அதை அவர்கள் படித்துத் தெரிந்துகொண்டாலும், தெரியாதவர்போல் பேசிவிட்டுப் போய்விட்டார். பூராவும் இருந்து கேட்பாரேயானால் அவர் சொன்ன அத்தனை கருத்துக்களுக்கும் பதில் சொல்ல நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையை ஒத்துக் கொள்வது உண்மையானால் அவர்கள் வெளிப்படையாகக் சொல்லட்டும். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். தேசிய மயமாக்கும் விஷயத்தில் நம் பிக்கையிருக்கிறது என்று சொன்னால், அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் திட்ட வட்டமாக படிப்படியாகச் செய்யப்போகிறார் என்ற விஷயத்தை தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஆற்றிலே ஒரு கால் சேற்றிலே ஒரு கால் என்ற கொள்கை கூடாது. தேசிய மயமாக்கும்போது, தனியாரை, தனியார் துறையை வளர்க்கின்றோம் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. பெரிய பஸ் முதலாளிகள் கூட 'சி' பர்மிட்டை மார்வாடிகளிடம் அடகு வைக்கிறார்கள். சொந்தமாக நடத்த முடியாத காரணத்தினால் அடகு வைக்கிறார்கள். அவர்கள் அநியாயமாக வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் ஆதாயம் இருக்கின்ற காரணத்தினால், மேலும் மேலும் பஸ் ஸ்டாண்டுகளை கேட்டு வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் நடத்த முடியாவிட்டால் பஸ் ஸ்டாண்டுகளையே விற்கிறார்கள். பஸ் நடத்துவதை விட பஸ் ஸ்டாண்டுகளை விற்பதினால் அதிகப் பணம் கிடைக்கிறது. மறைமுகமாக அரசாங்கம் இதற்கு வழி வகை செய்து கொடுக்கிறது என்று நாம் சந்தேகப்படுவதை இடம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை தடுப்பதற்காகவும் பஸ்களை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன்.

தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பஸ்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலே கட்சிகள் ஈடுபடக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ மேலெழுந்தவாரியாக சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டார்கள். இந்த விஷயத்தில் தொழில் அமைச்சரின் கருத்து என்ன என்பது தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். நானும் அரும் கட்சியைச் சேர்ந்த எழுமலையும் சென்னை சர்க்கார் பஸ் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு தலைவராகவும், காரியதரிசியாகவும் இருந்து வருகின்றோம். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை செய்யக்கூடாது என்று அவர்கள் கருத்து இருக்குமானால் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிட்டட்டும். காங்கிரஸ் இவைகளில் ஈடுபடாவிட்டால் நாள்களும் தலைநடுவதில்லைய என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில் சங்க விவகாரங்களில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ, சோஷலிஸ்ட் கட்சியோ வந்து ஈடுபட்டால் அவர்களுக்கு மன வருத்தம் ஏற்பட்டு, தொழிற்சங்கங்களை கட்சிக்காக பயன் படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்ற கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பரும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு பாடுபட்டு வரும் கனம் வெங்கடராமன் அவர்கள் கருத்து என்னவென்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

சென்னை நகரில் பஸ் தேசியமயமாக்கப்பட்டும், அதிலிருந்து சர்க்காருக்கு நல்ல ஊதியம் இருந்தும் கூட நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு வருமானம் கிடைக்காத காரணம் நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதினால்தான். அதனால் பொதுஜனங்களுக்கும் வசதி குறைவான நிலைமை இருந்து வருவதைப் பார்க்கின்றோம். சர்க்கார் நடத்துகின்ற நிர்வாகத்திலும், தனியார் துறையில் நடக்கும் தவறுகள் நெருக்கின்றன. அதே குறைபாடுகள் இங்கும் இருக்கின்றன.

[3rd September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (உட்கார்ந்தபடியே) அதை விடக் குறைவாக இருக்கின்றன.

SRI A. GOVINDASAMI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள், தனியார் துறையில் நடக்கும் தவறுகளை விட குறைவாக இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார். குறைவாக இருக்கின்றன என்ற கருத்தை ஒத்துக் கொண்டார் என்பதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

பம்பாய் மாகாணத்தில் சில பகுதிகளில் பஸ் போக்குவரத்து தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ரெயிலேயே போர்டு போன்று ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தி தேசியமயத்திற்கான வேலைகளை செய்து வருகிறார்கள். மைசூர் ராஜ்யத்தை நாம் ஏன் பின்பற்றக்கூடாது. அமைச்சரவைக்கு தைரியம் ஏன் வரவில்லை என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. நமது சென்னை சட்ட மன்ற எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி பம்பாய்க்குச் சென்று அங்குள்ள பஸ் சர்வீசை பரிசீலனை செய்தபோது, அது நல்ல முறையில் நடப்பதாகத் தான் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது அது இங்கே பரிசீலனை செய்யப்பட்டுவருகிறது. சென்னைப் பகுதிகளிலே தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஸ் சர்வீஸ் எப்படி நடக்கிறது. ஒர்க்ஷாப் எப்படி நடக்கிறது, தொழிலாளர்களின் குறைகள் என்ன என்பவைகளை பரிசீலனை செய்து விட்டு கண்ணியாகுமரி பகுதியில் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பார்த்தார்கள். அது மாதிரி அல்லாமல் கேரளாவில் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பாரக்கும்போதும், இதை தேசியமயமாக்கினால் சர்க்காருக்கு நல்ல பேரும், வருமானமும், பொது ஜனங்களுக்கு நன்மையும், தொழிலாளர்களுக்கு சௌகரியங்களுக்கும் கிடைப்பதற்கு வழி வகையாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

11-30
a.m.

நான் எந்த தனிப்பட்ட முதலாளியையும் குறைசூறுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை. சில பஸ் முதலாளிகள் உண்மையிலேயே நாற்பது ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்துவிட்டு 60 ரூபாய் என்று ஸ்டாம்பு ஒட்டிகையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். இதைப்பற்றியுள்ள புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அப்படியில்லாமல், இவ்விதம் செய்வது எந்த முதலாளி என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்களானால் அந்த முதலாளியின் பெயரை எழுதிக்கொடுக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். காங்கிரஸ் முதலாளியாக இருந்தால் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களை குறை சொல்வதற்காக அவ்விதம் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கக்கூடும். இவ்விதம் செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் பேரில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று பேசிய திரு. கரீய கவுண்டர் அவர்கள் எல்லா விஷயங்களையும் சொல்லிவிட்டு, பங்களுருக்கு விடப்பட்டிருக்கிற பஸ்வரில் இடைவழியில் ஏற்ற மறுத்துவிட்டார்கள், ஆகவே தேசியமயமாக்குவது கூடாது என்பதை குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். இந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்திலும் இருக்கிற குற்றச்சாட்டை சொல்லுவதில் எச்சரிக்கையாக இருந்து பேசவேண்டும் என்கின்ற முறையில், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு பேசி என்னுடைய கருத்து இது, இதைப் பின்பற்றி பேசுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு போகின்ற முறையில் போய்விட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இவ்விதமாக ஆள்கின்ற கட்சிக்காரர்களுக்குள்ளேயே ஒரேவிதமான கருத்து இல்லாமல், திட்டமான கொள்கையிலல்லாமல் குழப்பமான நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை போக்கிவிட்டு தேசியமயமாக்குவதில் கண்ணம்சமாக இருக்கவேண்டும். பஸ்களை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நேரத்தில் சினிமாக்களையும் தேசியமயமாக்கலாமே என்று எதிர்பார்த்துக் கொள்ளப்பட்டதே ஒழிய நாளைக்கே காங்கிரஸ்காரர்கள், அதாவது ஆளும் கட்சியிலிருந்து சினிமாக்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் நாங்கள் அதை முழு மனதோடு ஆதரிப்போம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன்பே இந்த சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சினிமாக்களை தேசியமயமாக்குவதோடு அல்லாமல்

3rd September 1959]

[Sri A. Govindasami]

சினிமா கதை எழுதுகிறவர்களையும் தேசியமயமாக்கட்டும், அம்மாதிரிப்பட்ட அறிவையே தேசியமயமாக்கட்டும், அதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் தயாராக இருந்தால் அம்முயற்சிக்கு தன் அறிவை எல்லாம் தானமமாக கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, சினிமாக்களை தேசியமயமாக்குவதாக இருந்தால் கதை எழுதிக்கொடுப்பதோடு மட்டுமல்ல, அதில் நடிப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நானும் கூட நடித்திருக்கிறேன். சினிமாவில் நடிக்கவில்லை என்றாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தினவிழாவில் நடந்த நாடகத்தில் நடித்திருக்கிறேன். நான் மட்டுமல்ல, நண்பர் விநாயகம், நண்பர் வெங்கடேச சோழகர் போன்றவர்கள் எல்லாம் நடித்திருக்கிறோம். நான் என் உடலுக்கு தகுந்தவாறு சித்திரகுப்தன் வேஷம் போட்டிருந்தேன், நண்பர் விநாயகம் அவர்கள் யமதர்மனாக வேஷம் போட்டிருந்தார். இவ்விதம் யார் வேண்டுமானாலும் நடிக்கலாம் அவரவர்களுடைய உடலமைப்புக்கு தகுந்தவாறு, கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் கூட நடிக்கலாம். அவர்களுடைய உடம்புக்கு தகுந்தவாறு வேஷம் இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) இவ்விதம் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களுடைய உடம்புக்கு தகுந்தவாறு வேஷம் இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) அதற்கு தகுந்தவாறு நடிக்கலாம்.

MR. SPEAKER : பஸ்களை தேசியமயமாக்குவதற்கும், நடிப்பதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? கனம் அங்கத்தினர் தீர்மானத்தின் மீது பேசவேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The subject is very interesting—more interesting than the resolution under discussion.

MR. SPEAKER : பேசுவதற்கும் கேட்பதற்கும் நல்லதாக இருந்தாலும் தீர்மானத்திற்கும் இதற்கும் பொருத்தமில்லையே.....

SRI A. GOVINDASAMI : சபாநாயகர் அவர்களே, தீர்மானத்திற்குப் புறம்பான விஷயங்களை பேசக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். ஆனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் சினிமாவை தேசியமயமாக்குவதைப்பற்றி பேசினார்கள். புதுச்சேரியில் தேர்தலில் தோற்றுபோய்விட்டதினால்தான் இந்த தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அதே முறையில் நானும் தார்பேஷன் தேர்தலைப்பற்றி எல்லாம் சொல்லப்போனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கு வயிற்றெரிச்சலை கொடுக்கும். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் பஸ்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்பதுதான். இதேபோன்று தொழிலாளர்களிடையே அரசியல் கட்சிகள் தலையிடுவதைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களைப்பற்றி சொல்லும்போது தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி மட்டும் தலையிடலாம், திராவிட முன்னேற்ற கழகம் போன்ற கட்சிகள் தலையிடக்கூடாது என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம் என்று கேட்கிறேன். மாணவர்கள் அரசியல் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, மாணவர்களின் அரசியல் கூட்டத்திலேயே அமைச்சர்கள் போய் பேசுகிறார்கள். ஆகவே சட்டசபை உறுப்பினர்கள் போன்றவர்கள் தொழிலாளர்களின் விஷயத்தில் தலையிடக்கூடாது என்று உறுதியாக சொல்லிவிடுவார்களானால் நான் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து நானும் நண்பர் எழும்பை அவர்களும் விலகிவிட தயாராக இருக்கிறோம், என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் விலகிவிட தயாராக இருக்கிறேன். நண்பர் எழும்பையை பொறுத்தவரையில் அவர்தான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே தேசியமயமாக்கும் விஷயத்தில் அமைச்சர்கள் ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்பது தான் புரியவில்லை. தொழில்களை தேசியமயமாக்குவதில் படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும், அந்நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு இப்போதிருந்தே அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த தீர்மானம் எதிர் தரப்பிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக ஆதரிக்காமல் இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியின் தரப்பிலிருந்தாவது கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[3rd September 1959]

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஒட்டி என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த மாநிலத்திலுள்ள பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதே மாண்புமன்றத்தில் 1957-ம் ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது, பஸ் போக்குவரத்து பற்றிய மானியம் வரும் போது இதைப்பற்றி நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன், இந்த துறையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் இந்த துறை மூலம் கிட்டத்தட்ட ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்கு வருவாய் கிடைக்கும் என்று. ஏதோ புதுச்சேரி தேர்தலில் தோற்றுபோய் விட்டதற்குக் காரணம் பஸ் முதலாளிகள்தான் என்றும் அதற்காக அவர்கள் பேரிலுள்ள விரோதத்தின் காரணமாக இந்த தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட பலரும் தெரிவித்தார்கள். இதே மாண்புமன்றத்தில் இந்தக் கொள்கையை இதற்கும் முன்பும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இப்போது எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் மக்களுக்கு மிகவும் அவசியமாக கேந்திரமாய் இருக்கின்ற துறைகளைத் தான் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்கு பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரு கேந்திரத்தொழிலாகத் தான் இருந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து கிட்டத்தட்ட ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. இதில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய நலனைக் கருதியாவது இதை தேசியமயமாக்குவதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்பது தான் புரியவில்லை. பஸ் முதலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஆளும் கட்சியிலுள்ள பலரும் பஸ் முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று தான் எதிர் கட்சியிலுள்ள சிலரும் பஸ் முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள், இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கத்தால் பஸ் போக்குவரத்தை எல்லாம் தேசியமயமாக்குவதற்கு தீர்மானித்துவிட்டால் அதை பூரணமாக ஒப்புக்கொள்வதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள பஸ் முதலாளிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு தொழிலையும் சமதரம் அடிப்படையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று எட்டாளவில்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர செய்கை அளவில் இந்த சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். சில குறிப்பிட்ட முதலாளிகள் பஸ் போக்குவரத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. உண்மையில் அவர்கள் எல்லாம் திறமை படைத்தவர்களாக இருக்கலாம். அவர்களை எல்லாம் நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இவற்றை சர்க்கார் தேசியமயமாக்கினால் கூட இம்மாதிரிப்பட்ட திறமையுள்ளவர்களை கமிட்டியில் நியமித்து அவர்களைக் கொண்டு நிர்வாகத்தில் ஆலோசனையை ஏற்று இருந்தால் இந்தத் துறையை நடத்தினால் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதே கொள்கையை அதாவது பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று 1957-ம் ஆண்டில் இதே மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறிய நேரத்தில் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், இவைகளை தேசியமயமாக்கினால் அதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்று தெரிவித்தார்கள். ஜமீன் தாரி முறையை ஒழித்தோம். அவர்களுக்கும் நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்போது அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு பணத்தை ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டு ஜமீன்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுக்கவில்லை. அதன் பின்னால் இப்போது துவணைகளாக கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதே முறையில் பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கினால் அவர்களுக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று நஷ்ட ஈடு கொடுத்துக்கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சிக்கு இதற்கு பஸ் முதலாளிகளினால் பல சலுகைகள் கிடைக்கிறது என்கின்ற குற்றச்சாட்டை எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் செல்வாக்கு படைத்த பஸ் முதலாளிகளுக்கு

3rd September 1959]

[Sri M. Selvaraj]

மேலும் மேலும் அதிகப்படியாக புதிய பஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறிய சிறிய பஸ் முதலாளிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்று சொல்லப்படுகிறதே ஒழிய, புதிய பஸ் ஸ்டாண்டுகள் எல்லாம் கொடுப்பது எல்லாம் ஆளும் கட்சியிலுள்ள பெரிய பஸ் முதலாளிகளுக்குத்தான். அவர்கள் இம்மாதிரி புதிய பஸ் ஸ்டாண்டுகளை வாங்கிவிட்டு வெளியில் 50,000 ரூபாய், லட்சம் ரூபாய் என்று விற்றுவிடுகிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக சொல்லவேண்டுமென்றால், சமீபத்தில் திருவண்ணாமலையில் பெரிய பஸ் முதலாளி ஒருவர் 20 பஸ்களை விற்று இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி சம்பாதிக்கிற பணத்தைக்கொண்டுதான் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு தேர்தல் காலத்தில் பணம் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்டவர்களுக்கு மேலும் மேலும் பஸ் ஸ்டாண்டுகள் கொடுப்பதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. ஏன் இந்த நிலைமை என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான அவல நிலை இல்லாமல் திட்டவாட்டமான கொள்கை இருக்கவேண்டும். நானே விடுதலைவாழ்ந்தவுடன் காங்கிரஸ்காரர்கள் “நாங்கள் நிலங்களை தேசியமயமாக்கப்போகிறோம், நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிறோம்” என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அவ்வாறு சொல்லி 10-12 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் அது செய்யப்படவில்லை. இவர்கள் “உச்சவரம்பு கட்டப் போகிறோம், உச்சவரம்பு கட்டப்போகிறோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பதால், பெரிய நிலச்சவாந்தார்கள் தங்கள் நிலங்களையெல்லாம் தகுந்தவாறு பிரித்து வேண்டியவர்களுக்கு எழுதி வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை உண்டுபண்ணிவிட்டார்கள். இவ்வாறு உச்சவரம்புச் சட்டத்தால் பெரிய மிராச்தார்கள் பாதிக்கப்பட முடியாத நிலைமையை உண்டுபண்ணிவிட்டார்கள். அதேபோல, பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது இந்த ஆட்சியாளர்கள் “இப்போதே அதை தேசியமயமாக்கி விடுவோம்” என்று சொல்லாமல், “தற்சமயம் மாநிலம் முழுவதும் இத்தொழிலை தேசியமயமாக்குவதற்கு எங்களிடம் பணம் இல்லாததால் இதை உடனடியாகச் செய்யமுடியாது” என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு இந்த சர்க்காரிடம் எந்த விஷயத்திலும் திட்டவாட்டமான கொள்கை இல்லை. இதைத் தான் எதிர்க்கட்சியினர் குறைகூறுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் வெளியில் பேசும்போது “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் என்ன திட்டம் தந்தார்கள்” என்று கூறுகிறார். ஆனால் நாங்கள் திட்டம் தரும் போது, தீர்மானம் கொண்டுவரும்போது, அதையெல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. பஸ் தொழிலை மாநிலம் முழுவதும் தேசியமயமாக்கினால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு நல்ல பணம் கிடைக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கு பஸ் முதலாளிகளிடமிருந்து போய்ச் சேரும் வருமான வரி நின்றுவிடும், மாநில சர்க்கார் வருமான வரி கட்ட வேண்டியதில்லை. நமது மாநிலத்தில் உள்ள பஸ் தொழிலிலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்கு 2 கோடி ரூபாய் வருமான வரி கிடைக்கிறது. இதை நாம் தேசியமயமாக்கினால் இந்தப் பணம் நமது மாநில சர்க்காருக்கு வந்துசேரும். ஆகவே இதை தேசியமயமாக்க வேண்டும். இதை தேசியமயமாக்கினால் சர்க்கார், பிரயாணிகளுக்கு நிறைய வசதிகளும் செய்துகொடுக்க முடியும். அதோடு தொழிலாளர் நலனை கவனிக்க முடியும், இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் திட்டவாட்டமான கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். உண்மையிலேயே, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இந்த சபையில் இருக்காது என்று நான் எண்ணியிருந்தேன். ஏனென்றால், பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கலாம் என்பதை ஆளும் கட்சியினர் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்றுதான் நான் இதுவரையில் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஏனென்றால், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் பிரயாணிகள் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக தேசியமயமாக்கும் திட்டம் ஒரு பல கட்ட திட்டமாக (பேஸ்ட் பிரோக்ராமாக) இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கமே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. லாரி டிரான்ஸ்போர்ட் சம்பந்தப்பட்ட தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தைத்தான் சுமார் 10 வருஷ காலத்திற்கு ஒத்திவைக்கலாமே

[T. S. Ramaswamy]

[3rd September 1959]

தவிர, பாஸஞ்சர் டிரான்ஸ்போர்ட் சம்பந்தப்பட்ட தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை நூற்றுக்கு நூறு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசாங்கத்தாரும் ஆளும் கட்சியினரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதினேன். ஆனால், இன்று ஆளும் கட்சியிலுள்ள தலைவராகிய நிதி அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சபையில் பேசியதைக் கேட்கும்போது எனக்கு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஏனென்றால், அவர் சோஷலிஸத்திற்கு ஒரு புதிய வியாக்கியானம் கொடுத்தார். அவர் கொடுத்த வியாக்கியானம் உண்மையிலேயே எனக்கும் புதிய வியாக்கியானமாகத் தெரிந்தது. 19-வது நூற்றாண்டிலும் 20-வது நூற்றாண்டிலும், அடிப் படையான உண்மையைப் பார்ச்சும்போது, ஜனங்களுக்கு உபயோகமான ஸெர்வீஸையும் முக்கியமான உற்பத்தி சாதனங்களையும் பொது உடமையாக, சமூக உடமையாக, ஆக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் சந்தேகம் இருக்கவில்லை. அது சமூக உடமையாக எந்த அளவிற்கு இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் அபிப்பிராய வித்தியாசங்கள் இருக்கலாம். பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான கருத்து வேற்றுமையும் இருப்பதற்கில்லை. சர்க்கார் பஸ் தொழிலை நாங்கள் குறை கூறினாலும், பொதுமக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் சர்க்கார் பஸ் தொழில் தனி யார் பஸ் தொழிலை விடப் பிரயோஜனமுள்ளதாக இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தவரையில் நம்மிடையே இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. நமது மாநிலத்தில் கன்னியாகுமரி, மதுரை, பொள்ளாச்சி முதலிய இடங்களில் பஸ் தொழில் தனியார் உடைமையில் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் அது தொழிலாளர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் எவ்வளவு பிரயோஜனமாக இருக்கிறதோ அதைவிடப் பிரயோஜனமாக தேசியமயமாக்கப் பட்ட இடங்களில் இருக்கிறது. எனவே பொதுமக்கள் நலனையும், தொழிலாளர்கள் நலனையும், ராஜ்யத்தின் நலனையும் பொறுத்த வரையில் பஸ் தொழிலை ராஜ்யம் முழுவதும் தேசியமயமாக்கலாம். அவ்வாறு செய்தால் பொதுமக்களின் வரிப் பளுவைக் குறைக்க முடியும். இந்தத் தொழிலில் 6 கோடி ரூபாய் அல்லது 7 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று கூறினார்கள்.

இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் பேசிய பல கனம் அங்கத்தினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். நான் அவைகளைப் பற்றிப் பேச முன்வரவில்லை. கனம் அமைச்சர் பேசியபோது அவர்களைக் குறைகூறிக்கொண்டே தாழும் அவ்வாறு பேசியதைப் பார்த்து எனக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. தொழில்துறையில் தொழிலாளர்களின் நலன்களை காக்க தொழிற் சங்கங்களை அமைக்கக் கூடாது என்று அவர் சொன்னார். எனக்கு முன்பு பேசிய ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அது சம்பந்தமாகப் பேசினார். தொழிற் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில், ரெயில்வே இலாகா ஆனாலும் சரி, தபால் தந்தி இலாகாவானாலும் சரி, டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவானாலும் சரி, எல்லாக் கட்சியினரும் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்கள் நலன்களைக் காக்கப்பாடுபடுகிறார்கள். அவர்களுடைய நலன்களைக்காக்க வேண்டாம் என்று கனம் அமைச்சர் சொல்கிறாரா? இந்த விஷயத்தில் இன்று அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், பொதுத் துறையில் இருக்கும் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்கள் மீது சிலர் கற்களை எறிகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதை ஒரு கட்சியினர் மட்டும் செய்யவில்லை. அது, எல்லாக் கட்சியினரும் செய்யும் காரியமாக இருக்கிறது. சென்னையில் வருந்தத்தக்க காரியங்கள் நடந்தன. இத்தகைய காரியங்கள் கேரளாவிலும் நடந்திருக்கின்றன, கல்கத்தாவிலும் நடந்திருக்கின்றன. ஜனநாயக நாட்டில் இத்தகைய காரியங்களைச் செய்யக் கூடாது என்றாலும், ஆத்திரத்தில் இவைகளைச் செய்துவிடுகிறோம். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை, சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் தேசாபிமானம் காரணமாக ஆத்திரத்தில் செய்துவிடலவர்கள் இந்த சபையில் இருக்கிறார்கள். தபால்-தந்தி இலாகா அன்று நமது ஆத்திரத்திற்கு இலக்காகின. அன்று நிலைமை அப்படி இருந்தது. நம்மிடம் குற்றம் இருக்கும்போது பிறரைக் குற்றம் கூற வேண்டாம்.

3rd September 1959] [T. S. Ramaswamy]

இந்தத் தீர்மானம் ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கது. டிரான்ஸ்போர்ட் தொழில் ஒரு பேஸ்ட் ப்ரோகிராமின்படி தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும். “பேஸ்ட் ப்ரோகிராம்” வகுத்து அதன்படி இதை தேசியமயமாக்கப்போகிறோம்” என்று சர்க்கார் சொல்லிவிட்டால் போதாது. “இந்த ஆண்டு எத்தனை லைன்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்? அடுத்த ஆண்டுகளில் எத்தனை லைன்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்? நமது வசதிகளுக்குத் தகுந்தவாறு எவ்வளவு நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படும்” என்பதையெல்லாம் திட்டவாட்டமாக அறிவித்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் கட்சியும் மற்ற கட்சிகளும் இந்த விஷயத்தில் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின் மேல் சில வார்த்தைகள் கூற நான் விரும்புகிறேன்.

சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்ன என்று அறிவிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளை இங்கே கூறினார்கள். அவர்களுடைய வார்த்தைகளில் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விளக்குகின்ற முறையில் இருக்கும் என்று நானெல்லாம் எண்ணியிருந்தேன். அவர் பேசி முடிக்கும் தருவாயில் அரசாங்கத்தின் கொள்கையைக் குழப்பினாரே தவிர, கொள்கை என்ன என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானம் மூலமாகக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். தேசிய மயமாக்குவதை லட்சியமாக ஏற்றுக் கொண்டாகி விட்டால் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரத் தேவையில்லை என்று அவர் விளக்கினார்கள். அவருடைய கட்சியை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அவர்கள் லட்சியத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆவடி மா நாட்டில் சோஷலிச தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிஸ்தான் லட்சியம் என்றால் தீர்மானம் மூலமாக என் போட்டார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கத்தையே எடுத்துக் கொண்டால் தனியார் துறையிலேயும், பொதுத் துறையிலேயும், இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்தும் என்னென்ன தொழில்களை டத்துவது என்றும் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். தீர்மானம் போடுவது என்பது மேற்கொள்ளப் போகும் கொள்கையைத் தெளிவாக்குவதற்கும் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும், அதைப் பின்பற்றி நடத்த ஒரு எடுத்துக் காட்டாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பது தானேயொழிய அதனால் தீர்மானம் போடுவது தவறு அல்ல என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்தச் சபைக்கும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மேலும் பேசும் போது அவர் தேசிய மயமாக்குவது பற்றியும், சோஷலிஸம் பற்றியும் விமர்சனம் செய்தார்கள். 19-ம் நூற்றாண்டு சோஷலிஸம் வேறு, நடை முறை சோஷலிஸம் வேறு என்றெல்லாம் வியாக்கியானம் கொடுத்தார். பஸ் போக்குவரத்து ஒரு யூடி.வி. ஸர்வீஸ்—அத்தியாவசியமான சாதனம்—என்று ஒப்புக் கொண்டால், அத்தியாவசியமான சாதனங்களையெல்லாம் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக்க வேண்டியது என்று குறிப்பிட்டுப் பேசி, பஸ் போக்குவரத்து வரையில் எதையும் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லவில்லை. பஸ் அவசியம், போக்குவரத்து அவசியம் என்று பேசி இப்போது தேசியமயமாக்க வேண்டியதில்லை, பின்னால் பார்க்கலாம் என்று இந்தப் பக்கமும் அல்லாமல் அந்தப் பக்கமும் அல்லாமல்—பூனைக்கும் தோழன், பாலுக்கும் காவல் என்ற முறையில்—இங்கே அவருடைய பேச்சு அமைந்ததைத் தவிர உண்மையிலேயே அரசாங்கக் கொள்கையானது என்ன என்ற வகையில், இப்போது சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை, இல்லையானால் என்னென்ன எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறோம், அல்லது இதிலே எங்களிடம் 4 அல்லது 5 ஆண்டுக் கொள்கை இருக்கிறது, பிறையாரிடே இருக்கிறது அந்த வகையில் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று திட்ட வட்டமாக கூறப்படவில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன்.

[Sri M. P. Subramaniam] [3rd September 1959]

பஸ் போக்குவரத்துப் பொறுத்த வரையில் தேசிய மயமாக்கிவிட்டால் என்ன நஷ்டம் ஏற்படும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை ; பஸ் முதலாளிகள் இப்போதே ஏராளமான வரி கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படி வரிகளையெல்லாம் கட்டிய பிறகு தான் அவர்களுக்கு வருமானம் வருகிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இது கூடத் தெரியாமல் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நல்ல லாபம் இருக்கிறது என்று அவரே ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஒரு ரூட் கிடைக்க 5,000 அல்லது 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் போட்டு பஸ் வாங்கி, இவ்வளவு செலவு செய்தும் லாபம் வருகிறது என்றால் அந்த லாபம் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக வேண்டுமே தவிர வரி போடுகிறோம், நமக்குப் பணம் வருகிறது என்று தனிப்பட்டவர்களிடம் விட்டு வைப்பது சரியல்ல என்று இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொன்று பல சந்தர்ப்பங்களில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒரு பஸ் ரூட்டை வாங்குகிறார்கள். பிறகு ஓராண்டு அல்லது ஈராண்டு காலம் நடத்தி விட்டு பஸ்ஸை விற்கும் காலத்தில் 20,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருந்தால் 50,000 ரூபாய்க்கு அவர் ஒரு வரிடம் விற்று 30,000 ரூபாய் ஒரு ரூட்டுக்கு வாங்கினால், அதனால் யாருக்கு நஷ்டம்? இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று பல முறை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். ஆனால் இது வரையிலும் எந்த வகையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வில்லை. இம்மாதிரி ரூட் தேவையில்லையென்றால், அதை மீண்டும் அரசாங்கத்திற்கு சரண்டர் செய்யவேண்டும்—திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும்—வேறு ஒருவருக்கு விற்க உரிமை இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றும் அந்த நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதிலே தயக்கம் காட்டுவது என்ன காரணத்தினாலோ என்று புரியவில்லை. பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதில் அரசாங்கத்திற்கு இடையூறு இருக்க நியாயமில்லை. அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி இரும்புத் தொழில் எப்படி அடிப்படை என்று கொண்டிருக்கிறார்களோ, எப்படி நாடு இண்டஸ்டிரியலை ஆகவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ, அதே நேரத்தில் கிராமங்களில் பாதை வேண்டும், கம்ப்யூனிகேஷன் முக்கியம், நம் முன்னேற்றத்திற்கு அத்தியாவசியமானது போக்கு வரத்து என்று இரும்புப்போது, போக்குவரத்தை எந்த தேசிய மயமாக்கக்கூடாது என்று விளக்க வேண்டும். இதைத் தடுத்துவை ரயில்வேயைப் பொறுத்த வரையில் உபயோகப்படுத்தியிருக்க முடியும். தனிப்பட்டவர்கள் நிர்வாகத்தைச் சரிவர நடத்தவில்லையா? போக்கு வரத்து அவசியமாக இருக்கிறது. ரயில்வே எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறதோ அதைவிடப் பன்மடங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது உள்நாட்டுப் பாதை போக்குவரத்து. ஆகையால் தான் இதை தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

இந்த நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், தேசியமயமாக்குவதற்கும் சோஷலிஸத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள். நான் ஒன்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1947-48-ம் ஆண்டில் திராவிடக் கழகமாக இருந்த காலத்திலேயே நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு நான் ஆதாரம் தர முடியும். எங்களுடைய கட்சியின் கான்ஸ்டிடியூஷன் அடிப்படை யானது—அதிலே முக்கியமானது—சமதர்ம அடிப்படையிலே சமுதாயத்தை அமைப்பது என்று—இது தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நோக்கம் என்று—நான் பல முறை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். இந்த முறையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல மாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கிறோம். இதை அவையில் இந்த 2½ ஆண்டுகளில் பல பிரச்சினைகள் வந்த போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்துக்களை தெளிவான முறையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இது சாதாரண அறிவுபடைத்த எவருக்கும் நிச்சயமாக தெரிந்து இருக்கும். ஆனால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய கோபுரத்தின் உச்சியில் இருந்து கொண்டிருப்பதால் பூமியில் என்ன நடக்கிறது என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. அவர்

3rd September 1959] [Sri M. P. Subramaniam]

கொஞ்சம் கோபுரத்திலிருந்து கீழே இறங்கிப் பார்த்தால் எங்களுக்கு கொள்ளை இருக்கிறதா—என்ன கொள்ளை—என்பதை உணர முடியும். அதை விட்டு திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு உள் நோக்கம் கற்பிப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்குவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். இருபது கோடி ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால்—இதை விட அதிக நஷ்ட ஈடு கொடுத்து ஜமீன்தாரிகளை ஒழித்தது போல—ராஜாக்களை ஒழித்தது போல—இந்த பஸ் போக்கு வரத்து விஷயத்திலும் செய்ய முடியும். பஸ் முதலாளிகள் நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள் என்று கோவை யிலிருந்து வரக்கூடிய ஒருவரை ஒரு உறுப்பினர் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்தக் காலத்தில் ராஜாக்களும் நல்ல முறையில்தான் மக்களை நடத்தினார்கள். ராஜாக்கள் காலத்தில் நாட்டிலே கலை வளர்ந்தது என்று சொல்வார்கள். ஜமீன்தாரர்களும் கவிதைப் போற்றினார்கள் என்று சொல்வார்கள். அதற்காக இன்றும் ராஜாக்கள் இருக்க வேண்டும், ஜமீன்தாரர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. பஸ் முதலாளிகள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாதித்து அதிலே கொஞ்சம் பணத்தை நாட்டு மக்களுக்கு கண்ணீர் துடைப்பாகச் செலவு செய்து, மேலும் மேலும் சரண்டா அதிக வுழி செய்து கொள்ளுவதாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் பேசுகிற நேரத்தில் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்குவதில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கொள்கை வழ-வழா கொள்கையாக இருக்கிறது. ஆவடியில் சோஷலிஸ மாநிரி என்று சொன்னார்கள். நாக்பூரில் சோஷலிஸத் தீர்மானம் என்று சொன்னார்கள். இது போன்ற பிரச்சனை வந்தால், இப்போது அவசரமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைத்தான் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கம் இதை எடுத்துக் கொண்டு நஷ்ட ஈட்டுக்கு பணம் இல்லை என்றால் மக்கள் இன்னும் அதிகமாக வரிபோட்டால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருப்பார்கள் அல்லது கடன் கொடுப்பார்கள் என்று சுட்டிக் காட்டி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

RI M. R. SKANDASWAMI MUDALIAR: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைப் பற்றி சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேசியமாக்க வேண்டும், சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததே காங்கிரஸ் மகா சபை. இதை தற்சமயம் சட்ட சபையிலே கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மெம்பர்கள் மனதில் உதித்த காலத்திற்கு முன்னாலேயே இந்த தேசத்திலே பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக் கூடாது, எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்து, சம வசதிகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே ஆவடியிலே சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை அமுலாக்கக்கூடிய முறையில் பல துறைகளில் பல பல தொழில்களை தேசிய மயமாக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய தொழில்கள் அத்தனையையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டும், நாட்டிலுள்ள மக்கள் எந்தத் தொழிலையும் செய்யக்கூடாது, அனைவரும் கை கட்டி சும்மா உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும், எல்லா தொழில்களையும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தினால்தான் அது தேசிய மயமாகும் என்று கருதுவது அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம்.

ஏனென்றால் இப்பொழுது சோஷலிஸ சமுதாயம் என்று சொல்லுகிறபடி ஒரு முதலாளி பல லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சம்பாதித்து, ஏகபோக உரிமையாக அனுபவித்து வருவதை அனுமதிக்க முடியாது. ஆனால் இன்றைய தினம் முதலாளிகள் அந்தத்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [3rd September 1959]

தொழிலுக்கு முதல் போட்டு ஆரம்பித்து அது தொழிலாளர்களின் உதவியால், அவர்களுடைய உழைப்பால் மேலும் மேலும் பெருகும் போது, அதிக லாபம் கிடைக்கும்போது அதில் பெரும் பகுதியை அரசாங்கத்திற்கு வரியாகச் செலுத்திவிட்டு, தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு போனால் முதலியவைகள் கொடுத்துவரக் கூடியவர்களிடம் இருந்து எடுத்து தேசிய மயமாக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. சோஷலிச சமுதாயம் என்றால் என்ன? அவர்கள் அந்தத் தொழிலை நடத்துகிறார்களே தவிர அதில் பெரும் பகுதி அரசாங்கத்துக்கு வரியாகவும், தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காகவும்தான் செலவிடப்படுகிறது. இன்றைய தினம் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைத் தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த இன்ஷூரன்ஸ் பணத்தில் ஒரு பங்கை முதலாளிகள் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு சிறு தொகை அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக மருத்துவ வசதி, சிசு சம்ரக்ஷண வசதி முதலியவைகள் எல்லாம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் முன்பு கிடையாது. இந்த வகையில் சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்ற முறையில் முதலாளிகள் தொழில் செய்வோருக்குப் பல வசதிகளையும் செய்து கொடுத்துத் தங்களுடைய லாபத்தை பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் சோஷலிச சமுதாயம் என்று ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தால் இந்த நாட்டில் தொழில்கள் செயலற்றுப் போகும் ஒரு பெரிய அபாயத்தை உண்டாக்கிவிடும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சோஷலிசம் என்பதை இரண்டு வழி கொள்கைகளைக் கற்பிக்கக் கூடிய நிலையில் பார்க்க வேண்டும். அதைச் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு தகுந்த ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும், பொது மக்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய வசதிகள் சம சந்தர்ப்பமாக இருக்கவேண்டும்.

இந்த நாட்டிலே நடக்கக் கூடிய தொழில்களை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவது நன்றாக நடந்தாலும் சரி, லாபம் வந்தாலும் சரி, அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதன் மூலம் பலவித ஊழல்கள் ஏற்பட்டு இந்த அரசாங்கத்துக்கு கெட்ட பெயர் உண்டாக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா? சீர்கேடு வந்தாலும் அதனால் பரவாயில்லை என்று கூறுகிறார்களா? இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் சர்க்கார் இந்தத் தொழில்களை யெல்லாம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள சர்க்கார் தயாராக இல்லாத காரணம், இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பொது மக்கள் தேசத்தின் முன்னேற்றத்தில், தேசத்தின் சொத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பில் அவர்கள் தேவையான அளவுக்குப் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். பல துறைகளில் பார்க்கிறோம். ஒரு தொழிலை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நல்ல அதிகாரிகளை நியமித்தால்கூட அந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் இயங்காதுபடி அரசியல் கட்சிகளின் தூண்டுதலினால் தொழிலாளர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொள்வதை நாம் காண்கிறோம். இந்த நிலைமையில் எல்லாத் தொழில்களையும் தேசிய உடைமையாக்கிவிட்டு அது நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால் அதனால் தேசத்திற்கு நஷ்டமே ஓடிய நன்மை ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது.

பஸ் தொழிலில் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வாஸ்தவந்தான். அவர்கள் அந்த லாபத்திற்குத் தக்கபடி அரசாங்கத்துக்கு வரி கொடுக்கிறார்கள். எந்த ஒரு நாட்டிலும் ஒரு தொழிலை ஏற்று நடத்த ஒருவர் முன்வர வேண்டுமானால் அந்தத் தொழில் லாபம் தரக்கூடிய தொழிலாக இருந்தால்தான் முடியும். அப்பொழுதுதான் தொழிலும் வளர்ச்சியடைய முடியும். பஸ் தொழிலில் முதலாளிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது. ஆகையால் அதை அரசாங்கம் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அரசாங்கம் அதை நடத்துவதற்காக ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அவ்வளவு லாபம் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகந்தான். முதலாளிகள் பஸ் தொழிலில் அதிகமாகச் சம்பாதிப்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால் அதை நாம் எடுத்துக்

3rd September 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

கொள்ளும்போது பல கோடி ரூபாய் நஷ்ட ஈடாக அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, ஒரு முதலாளி வைத்து நிர்வகிக்கக் கூடிய ரூட்டுக்கு நான்கு ஐந்து ஆபீசர்களைப் போட்டுச் சம்பளம் கொடுத்தால்தான் திறமையாக நடத்த முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவ்வளவு பொறுப்பற்ற முறையில் நம்முடைய நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களும், அதை நிர்வகிக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதில் தமக்கும்பங்கு உண்டு என்ற அளவுக்கு அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. அதனால்தான் சொல்லுகிறேன்.

நாம் இன்றைய தினம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் பல கன ரகத் தொழில்களை ஏற்று நடத்தி வருகிறோம். நாட்டிலே கிடைக்கக் கூடிய மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு பல இரும்புத் தொழிற்சாலைகளையும், மற்ற பல கன ரகத் தொழில்களையும் ஆரம்பித்து நடத்த இருக்கிறோம். இந்தத் தொழில்களையெல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதாக இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் ஏற்று நடத்துவதற்கே நமக்கு இன்றையதினம் பணம் மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. இவைகளுக்கே போதாத நிலைமை இருக்கும்போது பல கோடி கணக்கான ரூபாய்களை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுத்து விட்டு ஏதோ வருஷத்திற்கு ஐந்தாறு கோடி ரூபாய் வரும் என்பதற்காக இந்த பஸ் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், அதனால் பல பெரும் கன ரகத் தொழில்களைப் பணம் இல்லாத காரணத்தால் நம்மால் ஏற்று நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏதோ இதிலே நான்கைந்து கோடி ரூபாய் வருகிறது என்ற காரணத்திற்காக உடனடியாக நாம் இதை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த தேசத்திலே மூலப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஜீவாதாரமாக இருக்கக்கூடிய வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காகப் போடப் பட்டிருக்கக் கூடிய திட்டங்கள் எல்லாம் தடைப்பட்டு விடும். அதனால்தான் இவைகளைத் தேசிய மயமாக்குவதில் நாங்கள் எல்லாம் உங்களை விட ஆர்வம் உடையவர்களாக இருந்தபோதிலும் இப்பொழுது அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லுகிறோம். அவர்களை விட ஆர்வமும் அக்கறையும் இந்த தேசத்தின் நலனிலே எங்களுக்கு உண்டு.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி கொள்கையளவிலே போட்டிருக்கிறார்களே தவிர அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதில்லை என்று முன்பு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். “தங்கவிட்டதிலும் இந்தக் கொள்கை இருக்கிறது” என்று கூறுகிறார்கள். முன்னுக்குப் பின் முரணாக எங்களுடைய கொள்கை இருக்கிறது என்றார்கள். நாங்கள் ஒன்றும் முன்னுக்குப் பின் முரணாக இல்லை. நீங்கள் தான் நீலகிரிக்குப் போவதை வேண்டாமென்று சொன்னீர்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கக் கூடிய மேயர் ஒடுகிறார் ஊட்டிக்கு. நீங்கள்தான் முன்னுக்குப் பின் முரணாக நடந்து கொள்ளுகிறீர்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஊட்டிக்குப் போகக் கூடாதென்று இங்கே இருக்கிற யாரையும் கூறவில்லை. சட்டசபையை ஊட்டியில் நடத்தி, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஊட்டிக்குச் சென்று மக்களுடைய வரிப்பணத்திற்கு விரயம் ஏற்படுத்தவேண்டாமென்றுதான் கூறினோம். மேயர் ஊட்டிக்குப் போனதைப் பற்றித் தனி விளக்கம் தேவையானால் நாங்கள் தரத்தயாராக இருக்கிறோம். சட்டசபை ஊட்டிக்குச் சென்றதால் சர்க்காருக்குச் செலவு ஏற்பட்டது. மேயர் ஊட்டிக்குப் போனது அவருடைய சொந்தச் செலவில் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : மேயர் அவர்கள் ஓடினார் என்று சொன்னார் அது. . .

The expression used shows disrespect to the Mayor.

MR. SPEAKER : எனக்குத் தெரிந்த தமிழில் அது தவறாகத் தெரியவில்லை. ஆனாலும் மேயரை இங்கு இழுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர் ஒன்றும் தப்பாகச் சொல்லவில்லை.

[3rd September 1959]

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : மேயர் அவர்கள் ஓடினார் என்றால் காரில் தான் ஓடினார்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தமிழிலே “மேயர் அவர்கள் காரிலே ஓடினார்” என்று சொல்வது மேயரை இழித்துப் பேசிய கருத்தாகும். இப்படிப்பட்ட கருத்தைத் தலைவர் அவர்கள் கண்டிக்கவேண்டும். இந்தத் தொடரை வாபஸ் பெறச் செய்யவேண்டுமென்றும் வேண்டுகிறேன்.

MR. SPEAKER : அதில் ஒன்றும் தவறில்லை. ஆனாலும் மேயரைப் பற்றி இங்கு பேச வேண்டாம். தயவுசெய்து நான் சொல்வதை கேளுங்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : The language used means that.

MR. SPEAKER : So far as I am aware, it is not bad.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : ஆகையால் இந்த மாதிரி ஒரு கொள்கையை வகுத்தவர்கள் நாங்கள்தான். இன்றைக்கு உள்ள கால நிலையை உத்தேசித்து, வேறு பல கனரகத் தொழில்களையெல்லாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தப்போகும் இந்த நேரத்தில், இந்த பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போருக்கு பலகோடி ரூபாய்களை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுத்துவிட்டு, சர்க்கார் ஏற்று நடத்தினால் லாபம் வருமோ, வராதோ என்ற நிலையில் அந்தத் தொழிலை ஏற்று நடத்த இப்பொழுது சர்க்கார் தயாராக இல்லை. ஆகவே, இதை விட முக்கியமாக இருக்கக் கூடிய தொழில்களையெல்லாம் தேசிய மயமாக்கிய பிறகு இந்தத் தொழிலை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூற விரும்புகிறேன். அந்தத் தொழில்களையெல்லாம் முதலிலே தேசியமயமாக்கி எடுத்து நடத்தி விட்டு, பிறகு இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்திலேதான் தற்சமயம் பஸ் போக்குவரத்தை எல்லா இடங்களிலும் தேசிய மயமாக்குவதை ஆட்சேபிக்கிறோம். தற்சமயம் தேசிய மயமாக்கினால் அது மக்களுடைய நலனுக்காக இருக்காது என்ற காரணத்தினால் எல்லாத் தொழிலையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் ஆட்சேபிக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பெரிய பெரிய முதலாளிகள்தான் பஸ் பெர்மிட் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வகுத்து வைத்துள்ள சட்ட திட்டங்களின்படி அவர்களுக்கு கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது; வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். பவுர்ட் ஒன்றையுடைய லாபத்திலே ரூபாய்க்குப் பதின்மூன்றையறை வீதம் சமூகத்திற்காக வருமான வரி மூலம் வசூலிக்கிறோம். அதிகம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதிகம் வரியாகச் செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் சம்பாதிக்கும் பணம் நம்முடைய தேசத்தைவிட்டு எங்கேயோ ஓடிவிடவில்லை. இன்றைக்கு வைத்திருந்தாலும், இன்னும் பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள் அவர்களுடைய சொத்தை நாம் ஓரளவு வாங்கத்தான் போகிறோம். மரண வரி, சூபர் டாக்ஸ் என்று அம்மாதிரி அவர்கள் சம்பாதிக்கும் பணத்திற்கு வரி போட்டு வசூலிக்கக்கூடிய சக்தி இந்த நாட்டிலுள்ள பொதுமக்களுக்கு இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றித்தான் தீருவார்கள். அதைக் கண்டு பயப்பட்டு அவசரமாக இன்றைக்குப் பல தொழில்களை எடுத்து அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கி, தேசத்தின் நலனையும் கெடுக்கக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் முற்படக்கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து ஆகும்.

இன்னொரு குறை கூட. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று நாங்கள் தான் கொண்டு வந்தோம் என்று. ஆனால் நாங்களும் பேசுகிறோம், விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கிறது என்று நாமே சொல்கிறோம். உச்ச வரம்பு கட்டினால் அபிவிருத்தி அடையும் என்று சொல்கிறோம். நிலத்திலே வரக்கூடிய வரும்படியைக் காட்டிலும் கதை எழுதி 50 ஆயிரம் 60 ஆயிரம், லட்சக்கணக்கான பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் 20 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் வாங்கிக்கொண்டதாக கணக்குக் காண்பித்துவிட்டு மற்ற தொகைகளை எமாற்றி விடுகிறார்கள். இதற்கும் கூட ஒரு உச்ச வரம்பு

3rd September 1959] [Sri M. R. Kandaswamy Mudaliar]

கட்டவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. அந்தக் கதை எழுதிப் பணம் சம்பாதிக்கும்போது, ஒரு கதைக்கு இவ்வளவுதான் பணம் வாங்க வேண்டும், இவ்வளவுக்கு மேல் வாங்கினால் வரி என்று உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே கொண்டுவந்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். இவைகளுக்கெல்லாம் கொண்டுவந்தவர்கள் அதை ஏனோ விட்டுவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியினர் அதை ஆதரிப்பதாயிருந்தால் அடுத்த கூட்டத்திலேயே நான் கொண்டுவரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : நிச்சயமாக அதற்கு ஆதரவு தரத் தயாராக இருக்கிறேன். இம்மாதிரி மோசடியாகப் போரும் பணத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கொண்டுவரும் மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் தயவு செய்து தீர்மானத்தைப்பற்றி மட்டுமே பேசவேண்டும். தீர்மானம் பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமயமாக்குவது பற்றியது. வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது பற்றிய பிரச்சனைகளையெல்லாம் எழுப்பாமல் இருக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் பேசும் போது குறிப்பிட்டார். அதனால் அதைப்பற்றி சொன்னேன். ஆட்சேபிக்கவில்லையே.

MR. SPEAKER : இன்னும் வரப்போகிற தீர்மானங்களிலே இதைப் பற்றியெல்லாம் பேசிக்கொள்ளலாம்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்தை உடனடியாக தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்பது நல்ல முறையிலே அமையாது; நல்ல முறையிலே பயன் தர முடியாது. மற்றத் தொழில்களைத் தேசிய மயமாக்கி, அவை நல்ல முறையிலே பயனளித்ததைக் கண்டு, பிறகு, இந்தத் தொழிலைத் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் பஸ் ஈட்டை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நான் ஆட்சேபித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஸ் தொழிலைத் தேசியமயமாக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற விஷயத்திலே இருதரமான கருத்துக்கள் மிகவும் காரசாரமாக விவாதிக்கப்படுகிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட “சோஷலிசம்” என்று சொன்னாலே, எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது, அது தவறு என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் வேறு வியாக்கியானங்களையும் சோஷலிச சமுதாயம் பற்றிய புதிய கருத்துக்களையும் இந்தச் சபையிலே அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த அளவுக்கு நான் அதைப்பற்றி விவாதிக்க முன்வரவில்லையென்றாலுங்கூட, இன்றைய நிலையிலே பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமயமாக்கவேண்டியது அவசியந்தானா என்ற நிலையிலே இருந்து நாம் விவாதிக்கும்போது நிச்சயமாக பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசிய மயமாக்கத்தான் வேண்டும், இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே இருக்கிறவர்கள் எவ்வளவு தூரம் இன்றைக்கு எதிர்த்தாலுங்கூட அது உறுதியாய் வரக்கூடிய சமூக சூழ்நிலை, இன்னும் இரண்டொரு வருஷங்களில் நிச்சயமாக பஸ் தொழிலை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்ற நிர்பந்தமான நிலையில் அரசாங்கத்தைக்கொண்டு வந்து வைத்துவிடும் என்ற நிலைதான் உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது.

இன்றைக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போடுவதற்காக நாம் திட்டம் வகுக்கப் போகிறோம். பல இடங்களிலே பேசப்படுகிறது,

[Sri A. R. Marimuthu]

[3rd September 1959]

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்போல் குறைந்தபட்சம் இரண்டு மடங்காவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இருக்கவேண்டும் ; இல்லையென்றால் நாம் போட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் வியர்த்தமாகிவிடும் என்று. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பல் கோடி ரூபாய்கள் முதலீடு செய்து தொழில்களை ஆரம்பித்தாலுங்கூட சமீபத்தில் வந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, தேசிய வருவாய் இரண்டரை சதவிகிதம் குறைந்திருக்கிற தென்பதைக் காண்கிறோமே தவிர அதிகரித்திருப்பதாகக் காணவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எந்த அளவு போக்கி, வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் எத்தனை பேர் வேலை இல்லாமல் இருந்தார்களோ அதைவிட அதிகமாக திட்ட இறுதியில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்பொழுது போடும் முதலீடு போதாது ; இப்பொழுது போகிற திட்டம் போதாது ; இதைவிட அதிகமாக இதைவிட வேகமாக திட்டமிட்டால்தான் இன்றைக்குச் சாதாரண மனிதனுக்கு வருவாய் கிடைக்கும், அவனைக் காப்பாற்றிக்கொண்டுபோக முடியும் என்ற நிலையிலேதான் நாம் அந்த முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. (Sri S. LAZAR in the Chair.) ஆகவே, இன்றைக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் போடவேண்டிய வரிகளையெல்லாம் போட்டாய்விட்டது. இதைவிட எந்த வசதி நமக்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்துவரும் ஆண்டுகளிலே நமக்கு இன்றைக்கு வரும் வருவாயை விட குறைவாகத்தான் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறோம். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்னாலே, விவசாய வருமான வரி போட்டோம் சென்ற ஆண்டிலே. அதிலே குறைந்தபட்சம் 1½ கோடி கிடைக்கிறது. எஸ்டேட் ட்யூடி சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் மூலம் போட்டு வருவாய் கிடைக்கிறது. நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதால் வருவாய் குறையப் போகிறது. வரப்பேரகிற வருவாயை ஈடுகட்டுவதற்கும் வருவாய் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். சென்னை சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் வரி போடும் அதிகாரம் முடிந்தவிட்டது. வேறு வழி கிடையாது. விவசாய வருமான வரி போய்விடும். விற்பனை வரி நாம் எந்த அளவு அதிகமாகப் போட முடியுமோ அந்த அளவு போட்டாய் விட்டது. இதற்கு மேலே விற்பனை வரியை அதிகரித்தால் விலைவாசி ஏற்றத்தினால் சாதாரண மனிதன் வாழமுடியாது என்ற துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டு கொந்தளிப்பு ஏற்படும். இன்றைக்கு நிலைமையைப் பார்க்கும்போது வறு எந்த வருவாய் நமக்கு ராஜ்யத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்வது ? பல் போக்குவரத்து வருவாய் நமக்கு அதிகரித்தாலென்றால் நமக்கு வேறு வழியில்லை. ஆகவே, இன்னும் இது போன்ற கேந்திரமான தொழில்களை யெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டும். இதையெல்லாம் எடுக்கவேண்டியது இல்லை என்று வாதிக்கப்படுகிறது. சேலத்தில் தேன் இரும்புத் தொழில் ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு இருந்தது ; சர்க்கார் எங்கே ஆரம்பித்தார்கள் ? தனியார் துறையிலே மூலதனம் போடவேண்டுமென்று கருத்து இருந்ததால் சர்க்கார் ஆரம்பிப்பதற்கு முடியவில்லை.

தனியார் இடத்தில் இருக்கும் பணத்தையும் தேசத்தில் இருக்கும் மூலதனத்தையும் ஏன் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பார்த்தால் தொழிலை ஆரம்பிக்க ஏன் ஒருவரும் முன்வரவில்லை? தனியார் ஏன் முன் வரவில்லை என்று கேட்கிறேன். அரசாங்கம் ஏன் எடுத்து நடத்தவில்லை? சேலத்தில் இரும்பு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே அங்கே ஏன் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கவில்லை என்று கேட்கிறேன். நம்முடைய தேசத்தில் இரும்பு, காசிட தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். ஏன் அவைகளை ஆரம்பிக்கவில்லை? ஏன் தனியார் அதில் மூலதனம் போடவில்லை? அதற்குக் காரணம் அதில் லாபம் கிடையாது. அவைகள் எல்லாம் லாபம் இல்லாத தொழில்கள் என்று தனியார் கருதுகிறார்கள். ஆனால் பல் போன்ற தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் அதிகப்படியான முதலீடு செய்கிறார்கள். அதில் முப்பது சதவிகிதம் லாபம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களிடமிருந்து அதிகப் படியான வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அதிகப்படியான வரி செலுத்தியும்கூட எல்லாவற்றையும் போட்டு கழித்துப்

3rd September 1959] [Sri A. R. Marimuthu]

பார்த்தாலும்கூட குறைந்த பட்சம் '25 சதவிகிதம் முதலீடு செய்ததில் லாபம் வருகிறது என்று கருதப்படுகிறது. அப்படி லாபம் வரக்கூடிய பஸ் தொழிலை சர்க்கார் எடுத்து ஏன் நடத்தக்கூடாது? அதை எடுத்து நடத்தினால் அதன் மூலம் நமக்கு வரக்கூடிய பணம் அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இருக்கும். அரசாங்கத்தினுடைய வருவாயை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். பணம் இல்லை என்று சாதாரண மனிதனுடைய தலையில் வரி போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்குவது அவசியம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் இந்த நிலையிலும் சிலர் பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று வாதாடுகிறார்கள். மைசூரில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே பஸ்களை மெல்லாம் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து தேசிய மயமாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் பூரா பஸ்களையும் தேசிய மயமாக்கிவிடப் போகிறார்கள். அப்படியே முடிவும் செய்திருக்கிறார்கள். அது அகில இந்திய கொள்கைக்கு முரணானது என்று சொன்னால் அங்கே எடுத்துக் கொண்டிருப்பது முரணானது என்று கேட்கிறேன். ஆகவே எந்த விதத்திலும் பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கொண்டு வந்தார்கள், அதனால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று கருதினால் அரசாங்கத்தின் கட்சியிலேயே இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிக் கொண்டு வந்தாவது பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். குறைந்த பட்சம் ப்ளீட்டாக இருக்கக் கூடிய பஸ்களையாவது சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டும் அல்லது அப்படி எடுத்து நடத்தாவிட்டால் நாம் பேசுகிற சோஷலிஸ நடைமுறைக்கு பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு உதாரணங்களைக் காட்டினார்கள், ஏன் பஸ்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்கிற முறையில். எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்க முடியும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட்கள் அப்படி சொல்லவில்லை. அப்படி அவர் படித்திருந்தாலும் அது தப்பு என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா தொழில்களையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்கு நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு எவ்வளவோ பணம் தேவையாக இருக்கிறது; அதற்கு போதுமான வசதிகள் வசதி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். லைட் இன்ஸ்டீப்ஸ் எல்லாவற்றையும் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். அதனால் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்து நடத்த முடியாது என்று சொன்னால் அது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் பம்பாயில் பஸ்களை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தி வருகிறார்கள். அங்கு இதற்கு என்று ஒரு கார்ப்போரேஷனை அமைத்து பஸ் போக்குவரத்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே அது எவ்வளவோ திறமையாக நடத்தப் பட்டு வருகிறது. அவர்களடைய சோஷலிஸமும் ஆவடியில் தீர்மானிக்கப் பட்டு சோஷலிஸமும் வேறு விதமா? இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கொள்கை அளவிலும் இவர்களுடைய கொள்கையை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அங்கே அதற்கு என்று ஒரு கார்ப்போரேஷனை ஏற்படுத்தி நூற்றுக் கணக்கான பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அது பல வருஷங்களாக அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கும் அதே முறையில் ஏன் எடுத்து நடத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இங்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் பஸ் முதலாளிகள் அநேகம் பேர்கள் அரசியல் கட்சியில் இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் ஆளும் கட்சியில் அவர்களுடைய பஸ்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு தயங்குகிறார்கள்.

[Sri N. K. Palanisami] [3rd September 1959]

இன்னொரு காரணமும் சொன்னார்கள். “நாங்கள்தான் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வரி போடுகிறோம், அதன் மூலமாகத்தான் அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறதே” என்று சொன்னார்கள். அதனால் பஸ்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். இந்தக் காரணமும் சரியானதாகத் தெரியவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் எடுத்து நடத்தும் பஸ்களில் குறைந்த பட்சம் பஸ் ஒன்றுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஐம்பது ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது. அதனால் வருஷம் எவ்வளவு லாபம் என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை வரி கட்டி விட்டாலுங்கூட வருஷக் கடைசியில் பார்த்தால் 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் அவர்களுக்கு வருகிறது என்பது தெரியவரும். ஆகவே சர்க்கார் சொல்லக்கூடிய காரணத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் பஸ்கள் பூராவையும் எடுத்து நடத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நமக்குத் தெரியும், 1957-ம் வருஷம் நாம் என்ன தொழில் கொள்கையைப் போட்டோம் என்பது. அந்தக் கொள்கையின்படி எல்லா தொழில்களையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவது என்பது இல்லாமல் சில தொழில்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்ற முறையில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. நாகரியில்கூட அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். சர்க்கார் எப்பொழுதுமே வரி போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். சில லாபகரமான தொழிலை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று நாகபுரியில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. நடைமுறையில் சர்க்கார் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? பஸ் தொழிலை எடுத்து நடத்துவதைவிட வேறு எந்தத் தொழில் லாபகரமான தொழிலாக இருக்கிறது? இதை விட்டு விட்டால் வேறு என்ன செய்யப் போகிறோம்? அந்நிய செலாவணியை சரியாக பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் வெளி நாடுகளிலிருந்து மெஷின்களை வர வழைத்து மக்களுடைய பணத்தை அனாவசியமாக செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் நமக்கு என்ன லாபம் கிடைத்திருக்கிறது? அதனால் இந்தத் தொழிலை சர்க்கார் ஏன் எடுத்து நடத்தக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார், ஏராளமான தொழிலாளர்கள் தகராறு செய்கிறார்கள், அதனால் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று. ஆகவேதான் தேசிய மயமாக்க விரும்பவில்லை என்றும் சொன்னார். அப்படி தகராறுகள் வரும்படியாக நடத்துவானே? நல்ல முறையில் நடத்துவதுதானே. சென்னை நகர பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் எல்லாம் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அங்கே நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. அவர்களுக்கு அங்கே நியாயம் வழங்கப்படுகிறதா என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் கேட்பது நியாயம் என்று தோன்றவில்லையா? ஆகவே இன்றைக்கு சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் ட்ரான்ஸ்போர்ட் சர்வீஸைப் பார்த்தால் இனிமேல் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று கேட்க மாட்டார்கள் என்பதற்காக நடத்துவதுபோல் தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. முக்கியமாக பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் பத்து அல்லது பனிரெண்டு பஸ்கள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்றால் நாலேந்து வண்டிகள் ரிபோராக நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. இதுதான் சோஷலிஸ்ட் பாணியில் நடப்பது என்பதா? சிந்தாதிரிப்பேட்டையில் மூன்று பஸ்கள் இருந்தும் இடம் கிடைக்கவில்லை. ஒன்று குறைந்து இப்பொழுது காண்டு பஸ்கள்தான் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி சர்க்காரே எடுத்து நடத்தக்கூடியது சரியாக இல்லை. இதை யெல்லாம் பார்த்து தேசியமாக்கவேண்டும் என்று கேட்க மாட்டார்கள் என்று அப்படி நடத்துகிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்குத் தான் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது.

பஸ் போக்குவரத்தை பம்பாயில் பார்த்தோம். அங்கு அந்தக் கார்ப் போரேஷன் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. கனம் அமைச்சர் சொல்லுகிறார் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்க்கு எங்கே போகிறது என்று. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? ஒவ்வொரு வருஷமும் லைசென்சு புதுப்பிக்கும்போது அந்த பஸ்களை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். லைசென்சு கொடுப்பது இல்லை, சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும்

3rd September 1959] [Sri N. K. Palanisami]

ஒரேயடியாக எடுத்துக் கொண்டு பணம் கொடுப்பது இல்லை. இன்ஸ்டால்மெண்ட் சிஸ்டத்தில் பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் ஏன் நாமும் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். பணம் ஏராளமாக வசூலாகிறது. அதனால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கொடுத்து விடலாம், இன்ஸ்டால்மெண்ட் சிஸ்டத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடலாம், கொடுக்கவும் முடியும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். மத்திய சர்க்காரிடம் ஒரு ட்ரான்ஸ் போர்ட் கார்போரேஷனை அமைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில ராஜ்யம் அதில் சேராவிட்டாலும் மற்ற ராஜ்யங்கள் அதில் சேர்ந்திருக்கின்றன. மற்ற எல்லா சர்க்காருடன் நமது சர்க்காரும் அதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கார்போரேஷன் ஏற்பட்டால் அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் பூராவும் மத்திய சர்க்காருக்கே போய்விடும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை ஏன் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒத்துக்கொண்டதன் காரணம் என்னவென்று விளங்கவில்லை. நமக்கு இருப்பது எல்லாம் தொஞ்சம் தொஞ்சம் அதி காரம்தான். ஏன் இவற்றையும் படிப்படியாக விட்டுவிடவேண்டும்? நமது மாகாணத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தை நமது மாகாண சர்க்கார் ஏன் ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே பஸ் டிரான்ஸ் போர்டை தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியாகாது. அர்த்த மும் இல்லாதது. அதில் அதிகமான லாபம் வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்பதாக நாம் பல திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில் நமக்கு அதிகமான பணம் தேவைப்படுகிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அதோடு ஒரு பக்கத்தில் நாகபுரியில் நடந்த கூட்டத்தில் லாபகரமான தொழில்களை எல்லாம் சர்க்கார் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டுவிட்டு பஸ் தொழிலை தேசியமாக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை எதிர்க்கக்கூடாது, ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமதர்ம திட்டத்தை தங்களுடைய திட்டமாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லக் கூடிய ஒரு கட்சியின் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நாட்களில், பஸ்களை தேசியமாக்கவேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானம், ஆளும் கட்சியினர்களாலே இவ்வளவு பலமாக எதிர்க்கப்படுவது, உண்மையில் விரிதை மட்டும் அல்ல, ஓரளவு வேதனை தரக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது.

பஸ்களை தேசியமாக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை எதிர்த்து கனம் அங்கத்தினர்கள் இன்னும் இன்ன இன்ன தொழில்கள் தேசியமாக்கப்பட வேண்டுமென்று என்று எடுத்துச் சொல்வது பஸ்களை தேசியமாக்கும் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு ஆதாரம் ஆகாது. ஓர் இடத்தில் இருக்கிற தொழிலை தேசியமாக்க வேண்டுமென்று ஒரு தரப்பில் இருந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இன்னும் தேசியமாக்குவதற்கு வேறு எத்தனையோ துறைகள் உள்ளனவே என்று சொல்லுவது இவ்வளவு யும் சேர்த்துக் கொள், என்று சொல்வது போல ஆகிறதே தவிர எதிர்ப்பதற்கு அதனை வாதமாகக் கொள்வது பொருத்தமற்றதாக ஆகும். பஸ்களை இன்றையதினம் தேசியமாக்கவேண்டும் என்பதற்கு தீர்மானத்தைக் கொடுத்து ஆதரித்தவர்கள் என்ன என்ன காரணங்களைக் காட்டியிருக்கிறார்களோ—அந்த வாதங்களுக்கு இதுவரையில் அதை எதிர்த்துப் பேசியவர்கள்—யாரும் தகுந்த சமாதானத்தை எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரி பேராசிரியரைப் போல சோஷலிஸம் 19-வது நூற்றாண்டில் எப்படி இருந்தது, 18-வது நூற்றாண்டில் எப்படி இருந்தது, 20-வது நூற்றாண்டில் எப்படி இருக்கிறது

12-30
p.m.

[Sri C. N. Annadurai] [3rd September 1959]

என்கிற வியாக்கியானத்தை எடுத்துச் சொல்லி, இன்ன எட்டிலே எழுதியிருப்பதைப் படித்துப் பாருங்கள் என்பதாகச் சொன்னார்கள். ஏடுகளிலே வந்திருக்கக்கூடிய விஷயத்தை அப்படியே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. அந்த ஏடுகளுக்கு மறுப்பு ஏடுகளும் இல்லையென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருதிவிடக் கூடாது. சமதர்மம் என்பது எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கைதான் என்று கருதிவிடக் கூடாது என்றும், இந்த நூற்றாண்டிலே அந்தக் கொள்கை வேறுவிதமாக மாறியிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகிற நேரத்தில், ஜனநாயக முறையில் சமதர்மக் கொள்கையைக் கொண்டுவர வேண்டுமானால் சில உடைமைகளைத் தனி உடைமையாக்கவேண்டும், சில உடைமைகளை சர்க்கார் உடமையாக்க வேண்டும். இப்படி இரண்டையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டால்தான் முடியும் என்கிற வாதத்தை அவர்கள் எடுத்துப் பேசுகின்றபோது நம்மவர்கள் கடவுளை அர்த்தநாரிஸ்வரராக ஒரு பாதி உருவம் ஆணாகவும், ஒரு பாதி உருவம் பெண்ணாகவும்—ஆணுக்கும் பயன்படாமல் பெண்ணுக்கும் பயன்படாமல் வைத்துக் கொண்டிருப்பது போல—அந்தவிதத்தில் சமதர்மக் கொள்கையை உருவாக்கவேண்டும் என்று நீனைத்துவிட்டார்களே என்பதைப் பார்க்கிறபோது—இந்த அர்த்தநாரிஸ்வர சமதர்மக் கொள்கையைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவது மட்டும் அல்ல, கொஞ்சம் வருத்தப்படுகிறேன். வேண்டுமானால் ஆளும் கட்சியினர் நாங்கள் மயில் கழுத்தை எங்களுக்கு உதாரணம் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறோம், எந்தப் பக்கம் அசைத்தாலும் எல்லா வர்ணமும் தென்படும் என்று சொல்வார்களேயானால் அது இந்த நேரத்தில் பேச்சு சாமர்த்தியத்தை எடுத்துக் காட்டவேண்டுமானால் பயன்படும் தவிர பிரச்சனைத் தீர்க்க உதவியதாகாது.

உண்மையிலேயே பஸ் தொழிலை ஏன் தேசியமாக்கக்கூடாது என்பதற்குச் சரியான வாதம் எதையும் இந்தச் சபையில் அதை எதிர்த்தவர்கள் எடுத்துக் காட்டவில்லை. தேசியமாக்க வேண்டுமானால் அதற்குப் போதிய பணம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்களோ, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களோ யாரும் எடுத்துக் காட்டவில்லை. அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது எல்லாம் எங்களுக்கு யாரைக் கண்டும் பயப்படவேண்டியதில்லை. இது எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரிந்ததான். நீங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு யார் என்பது போல ஜனநாயகம் என்ற பெயரால் பெருவாரியான ஆட்களை—உறுப்பினர்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற தைரியத்தினாலே அத்தகைய வாதத்தை இங்கே எடுத்துச் சொல்லலாமே தவிர அதில் புத்திசாலித்தனமோ, சாமர்த்தியமோ இல்லை. மேலும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பஸ் முதலாளிகளைக் கண்டு நாங்கள் பயப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். “நீங்கள் ஏன் பயப்படவேண்டும்? உங்கள் பக்கத்தில் பஸ் முதலாளிகளை வைத்துக்கொண்டு, பஸ் தொழிலை தேசியமாக்குவது சமதர்மமாகாது” என்று பேசுகிற வரையில் பயப்படவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பஸ்களை எல்லாம் தேசியமாக்குவது என்கிற ஒரு கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டு உடனடியாக தேசிய மாக்குவதற்கும் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள ஆரம்பித்த பிறகு “நாங்கள் பஸ் முதலாளிகளைக் கண்டு பயப்படவில்லை” என்று சொன்னார்களானால் அதிலே பொருள் இருக்கும், வீரம் இருக்கும், விவேகம் இருக்கும். அதைவிட்டு பஸ் முதலாளிகளைத் தங்கள் பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டு பயப்படவில்லை என்று சொல்வதானது, புலியை வைத்துக்கொண்டு வேடிக்கை காட்டுகிற வித்தைக்காரன் நான் பயப்பட மாட்டேன், என்னுடைய கையில் துப்பாக்கி இருக்கிறதென்று பேசுவதற்கு சமானமாகத்தான் ஆகும். இன்றையதினம் பஸ் முதலாளிகள் புதிய பணக்கார பரம்பரையாக வளர்ந்து வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. திரு. கரிய கவுடர் வேண்டுமானால் அவர்களிலும் உதாரபுருஷர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அவர்களுடைய உபசாரத்தைப் பெற்ற கரிய கவுடர் அவர்களுக்கு நன்றாக அது தெரிந்திருக்கலாம். அதே நேரத்தில் அவர்கள் மிகுதியான பணத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. வாதத்திற்குச் சொல்வது என்றால் நிலத்திற்கும் இன்றையதினம் எதற்காக உச்ச வரம்பு கட்ட

3rd September 1959] [Sri C. N. Annadurai]

வேண்டும், உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்பதே தேவையில்லை. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டாது மிட்டாதார்களும், மிராசதார்களும் இருக்கும்படியாக நாம் ஆதரித்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தினால்தான் மாடமாளிகை கூட கோபுரத்தைக் கட்டுகிறார்கள், திருக்குளத்தை வெட்டுகிறார்கள், பள்ளிக் கூடத்தையும், சத்திரத்தையும் கட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் ஓரிடத்தில் பணம் குவிந்து பல்லாயிரக் கணக்கான பேர்கள் தரித்திரர்களாக வாழ்வது என்பது கூடாது. இரண்டொரு தர்மவான்கள் வருவது என்பதற்காக அந்த நிலைதான் இருக்கவேண்டும் என்று அதையே சமதர்மம் என்று யாரும் பேசமாட்டார்கள். பஸ் முதலாளிக் கிடத்திலும் அத்தகைய குணம் படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அதுபலத்தின காரணமாக எடுத்துச் சொல்வது பிரச்சனைக்கு பதில் அளித்ததாக ஆகாது. பஸ் முதலாளிகளிடத்திலே தர்மவான்கள் என்று யாரும் இல்லை. ஆகையால் அவர்களிடத்தில் இருந்து அந்தத் தொழிலை எடுத்து விடவேண்டுமென்று இந்தத் தரப்பிலிருந்து யாரும் வாதிடவும் இல்லை. ஆகவே பஸ் முதலாளிகளிடத்திலே நல்ல காரியங்களைச் செய்கிற குணம் படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்தத் தொழிலை அவர்களிடத்திலிருந்து எடுத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதாகச் சொல்வது அர்த்தம் இல்லாதது. அதுமட்டுமல்ல.

பஸ் முதலாளிகளிடத்தில் பணம் குவிகிறது, பணம் குவிகிறது என்று பேசுகிறார்களே, அந்தப் பணம் எங்கே போகிறது, இந்த நாட்டில் இருந்து சினைவுக்குப் போகவில்லை, கிழக்கு ஜெர்மனிக்குப் போகவில்லை, மேற்கு ஜெர்மனிக்குப் போகவில்லை, இந்த நாட்டிலேயேதான் இருக்கிறது. அதனால் இந்த நாட்டின் செல்வம்தானே அதிகரிக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த பொருளாதார தத்துவத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதே வாதத்தை பிடிபட்ட கள்ளனாம்கூட கோர்ட்டில் சொல்லக்கூடும், “நான் இந்தப் பணத்தை ஆஸ்ட்ரேலியாவுக்கு அனுப்பவில்லை, அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பவில்லை, இந்த நாட்டிலேதானே இது இருக்கப் போகிறது” என்று. அதைக் கேட்டு கோர்ட்டு சிரிக்கும். அல்லது கொஞ்சம் பொறுப்பள்ள நீதிபதியாக இருந்தால் கோர்ட்டை அவன் அவமதித்த குற்றமாகக்கூட எடுத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் எண்ணிக்கை பலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற காரணத்தினாலே ‘எந்த வாதத்தை சொன்னால் என்ன, எதிர்ப்பதற்கு?’ என்கிற எண்ணத்தில் ஆளும் கட்சியினர் ‘அந்தப் பணம் எந்த நாட்டுக்கும் போக வில்லையே, அவர்களிடத்தில் இருந்தால் என்ன’ என்று கேட்டிருக்கக் கூடும். மனிதனைக் கடித்து ரத்தத்தை உறிஞ்சுகிற கொசுக்கூட, அந்த ரத்தம் எங்கே போகிறது, என் உடலில் தானே இருக்கிறது, அந்த உடலில் இருந்தால் என்ன, இந்த உடலில் இருந்தால் என்ன என்று சொன்னால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆனால் கொசுக்கூட அப்படிப்பட்ட அர்த்தமற்ற வாதத்தைச் செய்யாது. ஆனால் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எண்ணிக்கைப் பலத்தைக் கொண்டு அப்படிப்பட்ட வாதத்தை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள்.

நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற சமதர்மம் 19-ம் நூற்றாண்டில் இருந்தது அல்ல, 18-ம் நூற்றாண்டில் இருந்தது அல்ல. 20-ம் நூற்றாண்டில் அவை மாறி விட்டது. வேண்டுமானால் பொதுவுடமை ஆட்சிக்குள் எல்லாவற்றையும் தேசிய மாக்கலாமே தவிர, ஜனநாயகத்தை வைத்துக் கொண்டு செய்ய முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜனநாயகத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் இங்கிலாந்து நாட்டில் நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை பொதுவுடமையாக்கினார்கள். ஆனால் அப்போது தொழில் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ‘ஆட்சியில் இருந்தார்கள். அதை எதிர்த்தவர்கள் கன்சர்வேடிவ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லக் கூடும். ஆனால் ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாட்டிலேயே அத்தகைய காரியத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்குள்ள செல்வாக்கையும் பெற்று, தைரியத்தையும் பெற்று பொதுத் தொழில்களை தேசியமாக்கினால் இது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம் ஆகாது. ஆனால் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பஸ் தொழிலை தேசியமாக்குவது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம் என்று சொல்லும்போது வேண்டுமானால் இன்னொரு பொருள் தெரி

[Sri C. N. Annadurai] [3rd September 1959]

கிறது. இந்த வகையில் ஜனநாயகம் என்றால் தேர்தல், தேர்தல் என்றால் பணச் செலவு, பணச்செலவுக்கு யாராவது பணம் தரவேண்டும், அதற்கு யாரிடமாவது பணம் குவிய வேண்டும், யாரிடமாவது பணம் குவியவேண்டும் என்கிறபோது இன்றையதினம் பஸ் முதலாளிகளிடத்தில் பணம் குவிகிறது, அவர்களும் தேர்தல் காலத்தில் எங்களுக்குப் பணம் தனவி செய்கிறார்கள், ஆகையால் எங்கள் ஜனநாயகம் வெற்றி பெறவேண்டுமானால் பஸ்களை தேசியமாக்கக்கூடாது என்று வாதிடுவதாகத் தெரிகிறதே தவிர இப்படிச் செய்வது ஜனநாயகத்திற்கும், சமதர்மத்திற்கும் பொருந்தாது என்று எடுத்துச் சொல்வது நான் படித்த எந்த அரசியல் தத்துவ புஸ்தகத்திலும் இல்லை. அப்படியே இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. ஏன் அவசியம் இல்லையென்றால் அதே நாடுகளில் உள்ள் வேறு பொருளாதார நிபுணர்கள் அதற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை வேறு புத்தகங்களிலே எழுதியிருக்கக் கூடும். அசோக் மேத்தா எழுதியிருக்கிற புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் திரு. சின்னதுரைக்குச் சொன்னார்கள். அசோக் மேத்தா சொல்லியிருந்தாலும், முசானே சொல்லியிருந்தாலும், சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொல்லியிருந்தாலும் யார் சொல்லியிருந்தாலும்கூட நம் உள்ளத்திற்கு எது சரி என்று படுகிறதோ அதைத் தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே அல்லாது பன்பள்ளவென்ற வழுவழுப்பான புஸ்தகத்தை எடுத்துக் காட்டி அதைப் பாருங்கள் என்று இந்த மன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது பொருத்தமுடையதாக இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இன்றையதினம் சமதர்ம திட்டத்தை இந்தத் துறையிலே புகுத்துவதற்கு போதுமான பணம் இல்லை என்று வாதிடி இருந்தால், பணம் இருக்கிற வகைகளை எடுத்துச் சொல்லலாம். அதற்கு தேவையான திறமையிலே என்று சொல்வார்களேயானால்— உண்மையில் அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். என்னென்றால் கணம் அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தனிப்பட்ட பஸ் முதலாளிகளிடத்திலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கஷ்டத்தைவிட சென்னை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தும் பஸ் தொழிலாளர்களின் கஷ்டம் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு நிர்வாகத்தில் திறமை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டத் திறமை ஏன் மாவட்டங்களில் மட்டும் வராது என்று கருதுகிறீர்கள்? பஸ் தொழிலே தேசிய உடமையாக்கி நடத்திச் செல்வதற்கு நல்ல திறமை படைத்தவர்கள் நிர்வாகத்தரப்பில் கிடைக்கவில்லை என்றால், ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர் அவர்கள் உதாரண புருஷர் என்று சொன்ன கணம் மகாலிங்கம் அவர்களையும் அழைத்து “நீங்கள் பஸ் தொழிலை சர்க்கார் சார்பில் எடுத்து நடத்துங்கள். தனிப்பட்ட முறையில் நடத்தும்பொழுது எவ்வளவு லாபம் கிடைத்ததோ அதற்கு இம்மியளவும் குறையாமல் நடத்தவேண்டும். ஆயிரம் ரூபாய் குறைந்தால் கூட மூன்று மாதம் கடுந்தண்டனை விதிக்கப்படும்” என்று சொல்லலாம். அவர் திறமை படைத்தவர் உதாரண புருஷர் என்று ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர் அவர்கள் கூறினார்கள். எனக்கு வேண்டிய நண்பர் ஒருவர் காத்தர் ஷேரிப் இருக்கிறார். அவரிடம் ஒரு குறையை பிரித்துக் கொடுத்து பஸ்களை எடுத்து நடத்தச் சொன்னாலும் நடத்துவார்கள். இதை ஆங்கிலத்தில் “கமிஷனரிங்” என்று சொல்வார்கள். எப்படி தொழிலே தேசியமயம் ஆக்குகிறோமோ அப்படி அவர்களுடைய திறமையையும் தேசிய மயம் ஆக்குவோம் என்பதை கணம் ஸ்ரீ கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னிடம் திறமை இருப்பதாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். அதை சர்க்கார் எப்பொழுது கேட்டாலும் நான் ஒப்படைக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் “சீலிங் ஆன் இன்கம்” வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்பதற்கு கட்டுப்பாட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கணம் கந்தசாமி முதலியார் மறந்து விட்டுப் பேசினார் என்று நினைக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி நாட்டை ஆள்கின்ற பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அதற்குப் பிறகு அதை சட்டமாக்கினால் அது என்னையும் பாதிக்கும் சமுதாயத்திலுள்ள அனைவரையும் பாதிக்கும். வருமானம் வராதவர்கள் அதைக் கொண்டு சந்தோஷப்படும்படி செய்யலாம். என்னைத் தனிப்பட்ட முறையில் பார்த்து “உங்கள் வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவீர்களா”

3rd September 1959] [Sri C. N. Annadurai]

என்று கேட்பது தங்கள் கட்சி அதற்கு கட்டுப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை கனம் ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்கள் மறந்துவிட்டுப் பேசுவதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR: On a point of personal explanation, Sir, நான் இவர்களை மாத்திரம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை, நான் பொதுப்படையாக கதை எழுதக்கூடியவர்களுடைய திறமையைப் பற்றிச் சொன்னேன். எல்லோரையும் சேர்த்துத்தான் மொத்தமாகச் சொன்னேன். பொருளாதாரத் துறையில் பணம் இல்லாத காரணத்தினால் பெரிய தொழிலை எடுத்து நடத்தினால் பணம் போதாது. இதற்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க முடியாது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: என்னைத் தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை. பொதுவாக சினிமா கதை எழுதுபவர்களின் வருமானத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் கதை எழுதுபவர் அல்ல. இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய என். கே. பழனிசாமி அவர்களும் கதை எழுதுபவர் அல்ல. அதை எதிர்த்துப் பேசியவர்களும் கதை எழுதுபவர்கள் அல்ல. அனைவருக்கும் சேர்த்து வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவேண்டும் என்று சட்டம் வருமேயானால் அனைவரும் அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். இதற்காகத் தனியாக ஒரு மசோதா கொண்டுவர வேண்டுமென்று கனம் கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் கேட்பது பொறுத்த மறந்தது.

பணம் இல்லாததினால்தான் நாங்கள் தேசிய உடைமை ஆக்குவதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர்கள் அமைச்சராக இல்லாத காரணத்தினால், அமைச்சர் சொன்ன வாதத்திற்கும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன வாதத்திற்கும் உள்ள ஏறுமாறுதல்களை எடுத்துக்காட்டி விரும்புகிறேன். அவர்கள் பணம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பணம் இல்லாத காரணங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறோம். அதில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களையும் கேட்டுப் போட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டம் முக்கியமானது என்று கருதினால் அவர்கள் அங்கே வந்து வராதாதினால் கவனிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். பணம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. பணத்திற்குப் பொறுப்பு—கனம் கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் தன்னைப்பற்றி எப்படி எண்ணிக் கொண்டாலும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்தப் பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கிறதென்பதை உணர்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். பணம் இல்லை, ஆகையினால் தேசியமயம் ஆக்கவில்லை என்ற வாதத்தை வேண்டுமானால் வாதத்திறமைக்காக எடுத்துச் சொல்லலாமே தவிர பணம் எப்படி இல்லாமல் போய்விடும்? கனம் என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் இதற்குப் பணம் தரவேண்டிய அவசியம் இல்லை, பாண்டுகளாகத் தரலாம், இன்ஸ்டால் மெண்டாக எடுத்துக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஜமீன்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்ட நோத்தில் அதற்கு வேண்டிய பணத்தை ஒரு பக்கத்தில் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு, பிறகு கைப்பற்றிக் கொள்ளவில்லை. ஜமீன்கள் சர்க்கார் உடைமை ஆக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டுப் படிப்படியாகத்தான் பணத்தைக் கொடுத்ததுபோல், பஸ் முதலாளிகளுக்கும் எடுத்துச் சொல்லி உங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் சேரவேண்டுமோ அதை இன்னொன்றை வகையிலே, இந்தந்த அளவிலே செலுத்துகிறோம் என்று சொன்னால், தேச பக்தி மிகுந்த பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இன்றையதினம் சேர்ந்து தீவிரமான காங்கிரஸ்காரர்களாக ஆகியிருக்கிற பஸ் முதலாளிகள் அதற்கு குறை சொல்வார்கள் என்று நான் கருதவில்லை.

[Sri C. N. Annadurai] [3rd September 1959]

பல பேர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் தேசத்தின் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்ட நேரத்தில் தாங்கள் உடனிருந்து திட்டங்களைத் தீட்டினது போல் “நாங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அறிந்த வகையில் காங்கிரஸ் கட்சியில் இன்றையதினம் வந்திருப்போர்கள் பலபேர்கள் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் தீட்டுவதற்கு முன்னால் அவர்கள் எப்படி யிருந்தார்கள் என்பதை மறந்து விட்டுப் பேசுகிறார்கள்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு எப்படி சமதர்மத்தில் ஆசைவந்தது என்று கேட்டார்கள். எங்களுடைய திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சட்டதிட்ட அடிப்படையை அவர்கள் படித்துப் பார்ப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்கள் அப்படிப் படித்துப் பாரக் காததினால்தான் அப்படிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் தொகுத்திருக்கிற சட்டதிட்டத்தில் திராவிட சமதர்ம குடியரசு, குடியாட்சி என்று போட் டிருக்கிறோம். எங்கள் கழகத்தின் திட்டத்தில் சமதர்மத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதனால்தான் இங்கேயும் அதை வலியுறுத்துகிறோம். ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சமதர்மத்தைப்பற்றி வாதாடுகின்ற நேரத்தில் எங்களுடைய சமதர்மம் வேண்டுமானால் சமயதர்மம் அதாவது எந்தெந்த சமயத்தில் எந்தெந்த தர்மம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமோ அந்தந்த சமயத்தில் அந்தந்த தர்மத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சமயத்திற்குத் தகுந்தபடி தர்மம் வைத்துக்கொள்வது முறையும் இல்லை. தர்மமும் ஆகாது. உண்மையிலேயே இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியவர்கள் இதுபற்றி சர்க்கார் திட்டவட்டமாக தெள்ளத்தெளிவாக ஒரு கொள்கையை கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள். தொழில்களை தேசியமயம் ஆக்குவதற்கு தாங்கள் ஒருபட்டவர்கள்தானா, படிப்படியாக கொண்டுபோவோம் என்று சொல்லுகிறார்களா அல்லது அடியோடு இதை வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்களா என்று இந்தத் தரப்பிலே பேசியவர்கள் எல்லாம் சுட்டிக்காட்டிக் கேட்டார்கள். ஆகவே நாம் இங்கு தீர்மானிக்கவேண்டிய முக்கியமான பிரச்சனை தேசியமயமாக்குவதற்கு ஏற்றத் தொழில்தானா பஸ் தொழில் என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட லாபகரமான தொழில்தான் பஸ் தொழில் என்பதை இன்றையதினம் பஸ் முதலாளியாக வந்திருப்பவர்களைப் பார்த்து நன்றாகத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம். என்னைப் பார்த்து சினிமாத் தொழில் லாபகரமான தொழில் என்று புரிந்து கொண்டிருக்கிற அங்கத் தினர்கள் பஸ் முதலாளிகளைப் பார்த்து அது எவ்வளவு லாபகரமான தொழில் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும். அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சை என்பதுபோல் அங்கிருந்து பார்த்தால் இது வளமாக இருக்கிறது. இங்கிருந்து பார்த்தால் அது வளமாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறதோ இல்லையோ புரியவில்லை. நான் அறிந்தவரையில் 10, 20 ஆண்டுகளுக்குள் பஸ் முதலாளிகள் என்ற ஒரு புதிய முதலாளி வர்க்கம் தமிழகத்தில் உண்டாகியிருக்கிறது. எந்தத் தொழிலிலும் சரக்கை கடனுக்குக் கொடுத்து பிறகு பணத்தை வசூல் செய்யும் தொழிலாக இருக்கிறது. ஆனால் பஸ் தொழிலில் ஏறுவதற்கு முன்னால் பணம் கொடுத்து டிக்கட் வாங்கினால் தான் பஸ் ஓடும். நான் தவராமல் ரொக்கமாக பணத்தை கட்டினவக் கின்ற தொழில் பஸ் தொழிலைத் தவிர வேறென்றுமில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் பஸ் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது தெரியும். கடன் கொடுத்துத்தான் அந்தத் தொழில்களை நடத்திக் கொண்டு போகிறார்கள். பஸ் தொழில் ஒன்றில்தான் நிச்சயமாக அன் றுடம் இருப்பு கட்ட முடியும். ஆனால் அவர்கள் வாங்குகின்ற சரக்கு அத்தனையும் கடனில்தான் வாங்குகிறார்கள். டயர் வாங்கினால் மாதத் திற்கு ஒரு தடவை பணம் கொடுத்தால் போதும். பெற்றோல் போட்டுக் கொண்டால் ஆறுமாதத்திற்கு ஒரு தடவை பணம் கொடுக்கலாம். வேண்டுமானால் பஸ்கள் கூட கடனில் வாங்கலாம்.

SRI T. KARIA GOUNDER : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். பஸ் தொழிலில் முன்னதாக டிக்கட்டுக்குப் பணம் கொடுத்தால்தான் பஸ் ஏற முடியும் என்று சொன்னார்கள். கதை எழுதுகிறவர்கள் ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே அப்படிப்பட்ட கேட்கிறார்கள். இது பற்றி விளக்கம் கூறவேண்டுமென்று அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

3rd September 1959]

MR. SPEAKER : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

SRI C. N. ANNADURAI : சில விளக்கங்களை திரு. கரிய கவுண்டர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கதை எழுதிக்கொடுக்கின்ற சமயத்தில் பின்னால் அதைப்பற்றி விளக்குகிறேன். ஆகவே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் வாங்கக்கூடிய சாமான்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்க வேண்டிய தொகையை தவணைகளாக கொடுக்க முடியும். இதிலிருந்து வரக்கூடிய பணம் எல்லாம் அன்றாடம் குவிந்து கொண்டிருக்கிறது. பஸ் தொழிலை ஏற்று நடத்துகின்ற முதலாளிகளைப் பார்த்தால், ஒரு ஊரை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இருக்கின்ற சினிமா கொட்டகையை அந்த முதலாளி தான் வாங்கியிருப்பார். அங்கு இருக்கின்ற ரைஸ் மில்லை அவர்தான் வாங்கியிருப்பார், இவைகளெல்லாம் அவருக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்கும், இதுதவிர அங்கு போடப்படுகின்ற புதிய கட்டிடத் திட்டங்கள் எல்லாம் அவருக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்கும். இந்த நிலையில் குறிப்பிட்டதக்க அளவுக்கு புதிய பஸ் முதலாளிகள் பணக்காரர்களாகிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, புதிய பணக்காரர்களாக வருகிறவர்கள் எல்லாம் பஸ் முதலாளிகளாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் புதிய முதலாளிகள் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறார்கள். நம்முடைய திட்டங்களை தீட்டியவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இதனுடைய நோக்கம் செல்வத்தை விருத்தி செய்வது மட்டுமல்ல, வருமானத்திலுள்ள பேதா பேதத்தை கூடுமான வரைக்கும் சமமாக்குவதும் திட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன்படி நடப்பதுதான் நமது லட்சியம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு தனிப்பட்ட நபர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அனேகமாக புதிய பணக்காரர்கள் பரம்பரையாகவே தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாறவேண்டும், இத்தகைய பொருளாதார பேதம் மாறவேண்டும் என்பதுதான் திட்டத்தில் லட்சியம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைக்கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் தேசியமயமாக்குவது தான் சரியான வழியாக இருக்கும். இங்கு தேசியமயமாக்குவதற்கு எதிராக என்னென்ன காரியங்களையெல்லாமோ எடுத்துக்காட்டினார்கள் ஆனும் கட்சியிலுள்ள பல உறுப்பினர்கள் ஆனால் தேசியமயமாக்கினால் என்னென்ன பயன் கிடைக்கும் என்பதையெல்லாம் காட்டித்தான் சென்னை நகரத்திலுள்ள பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கினார்கள். இப்போது திறமையானவர்கள் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய காரணத்தை சென்னை நகரத்திலுள்ள பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக் கொண்ட நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு பணம் இல்லை என்று இப்போது சொல்லும் காரணத்தை அப்போது எடுத்துச் சொல்லவில்லை. இங்கு முன்னால் குறிப்பிட்ட காரணங்களை எல்லாம் பார்த்தால் நீங்கள் அர்த்தநாசிவர்களாக இருக்கிறீர்கள், பெண்ணைகளும் பண்ணைலாம், ஆணைகளும் பண்ணைலாம் என்ற முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், ஆண்டவனுக்குத்தான் இந்த உருவம் மகத்துவமே தவிர மானிட ஜன்மங்களுக்குப் பொருந்தாது என்பதை கூற விரும்புகிறேன். நமக்கு போதிய அளவு திறமை இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கும் பயப்படுகிறீர்கள். அமெரிக்காவை போல் முதலாளிகளைக்கொண்ட செல்வ நாடாக விளங்க முடியும் என்று சொல்வதற்கு நெஞ்சரம் இருக்கவேண்டும், அல்லது, சமதர்ம திட்டத்தின்கீழ் சரியான வழியில் நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். இதில் நம்பிக்கை இருக்குமானால் பொது மக்களின் மேல் அன்பு கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களில் ஈடுபட துணிவு இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் இரண்டுமில்லாமல் ஊசலாடிக் கொண்டு “ மிக்ஸ்ட் எக்கானமி ” என்று சொல்லுவதைப்போல் கலப்புத் திட்டமாக உங்கள் திட்டம் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் உங்களால் எந்த நிர்வாகத்தையும் திறமையாக என்று நடத்த முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நீங்களாக சென்னைபோன்ற நகரங்களில் பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது என்னவெல்லாமோ காரணங்களை காட்டி எடுத்துவிடுகிறீர்கள். ஆனால் இன்னொரு இடத்திலுள்ளவைகளை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்ற நேரத்தில் படிப்படியாக

[Sri C. N. Annadurai] [3rd September 1959]

எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறுகின்றீர்கள். இதற்கு காரணமாக மக்களின் தேவைகளாக இருக்கக்கூடிய உருக்குத் தொழிலை நிறுவுவதற்கு பணம் வேண்டாமா? இரும்புத்தொழிலை நிறுவுவதற்கு பணம் வேண்டாமா என்று கூறப்படுகிறது. இவ்விதம் கூறப்படுகின்ற காரணங்களைப்பார்த்தால் ஏதோ இந்நாட்டில் 1,008 உருக்குத்தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தியிருப்பது போலவும், ஐம்பது அறுபது இரும்புத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்திவிட்டு இனிமேல் கூடுதலாக ஏற்படுத்துவதற்கு பணம் இல்லாமல் திண்டாடுவது போலவும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். உருக்குத் தொழிற்சாலைகளும் இரும்புத் தொழிற்சாலைகளும் ஏற்படுவது இந்த நாட்டிலா நடைபெறுகிறது? அவைகள் ஏற்படுத்துகின்ற இடங்களின் திக்கை சொன்னாலே உங்களுக்கு கோபம் வருகிறது. ஆகவே நான் இந்த திக்கின் பெயரைக்கூட சொல்லவில்லை. அந்த விதமாக அடிக்கடி இங்கு சொல்வதின் பயனாகத் தான் இங்கும் குறைந்த அளவிலாவது ஏற்படுத்தவதற்கு இங்குள்ள அமைச்சர்கள் அங்கு போய் தவம் செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் அடிக்கடி பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். ஆகவே பணம் இல்லாத காரணத்தினால் தான் தேசியமயமாக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகின்ற வாதம் வெறும் அர்த்தமற்ற வாதம். இவையெல்லாம் 18-ம் நூற்றாண்டிலும், 19-ம் நூற்றாண்டிலும் கூறக்கூடிய வாதம். இதை இப்போது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. வெறும் பிணத்தை நீதிமன்றத்தின் முன்னால் கொண்டு நிறுத்தி இது உயிருள்ள உடம்பு, இதற்கு இப்போது உயிரில் லாவிட்டாலும், உயிர் இருந்தால் இன்னின்ன விதமாக சாட்சிக்கூறியிருக்கும் என்று சொல்வது எப்படியிருக்குமோ அதைப்போலத்தான் இருக்கிறது இப்போது சர்க்காரிலிருந்து கூறக்கூடிய காரணங்கள். ஆகவே இதிலிருக்கின்ற அடிப்படை தத்துவங்களை நாம் கவனித்து அதற்கு தகுந்தபடி நாம் கட்டுப்பாடுவேண்டும். புதிய பரம்பரை பணக்காரர்களை ஏற்படுத்தாமல் நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதே முறையில் தான் பொருளாதார பேதம் வடிப்படியாக குறைய வேண்டும். அதே நேரத்தில் சர்க்காருக்கு அதிக வருவாய் தேடவேண்டும். இதற்காக பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் சினிமாத் தொழிலை ஏன் தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று சிலர் எடுத்துக்கூறினார்கள். இப்போது அல்ல சென்ற ஆண்டிலேயே நான் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறேன், உங்களுக்கு தெரியமிருந்தால் சினிமாத் துறையை ஏற்றெடுத்து நடத்துங்கள், அதற்கு முதல் கட்டமாக சினிமா கொட்டகைகளை தேசியமயமாக்கி வருமானத்தை பெருக்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று நான் முன்பே எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இம்மாதிரிப் பட்ட இரண்டொரு காரணங்களை எடுத்துக் கூறினால் இவர்கள் தலை குனிந்து விடுவார்கள் என்று ஆளும்கட்சியிலுள்ளவர்கள் கருதுவார்களானால், இதை கழிந்த 20, 25 வருடங்களாக கேட்டுக்கேட்டு நிமிர்ந்த நெஞ்சத்தோடு இருக்கும் எங்களை இவ்விதம் அடிக்கடி குத்திக் காட்டினால் இவர்கள் குன்றிப்போய்விடுவார்கள் என்று நினைப்பார்களானால் அது தப்பாகத்தான் முடியும் என்பதை ஆளும் கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு ஞாபகமுட்டவிரும்புகிறேன். நீங்கள் சொல்லுகின்ற முறையிலேயே சினிமாத் தொழிலை தேசியமயமாக்குவதாக இருந்தால் அதற்கும் நாங்கள் தயாராகத்தான் இருப்போம். பஸ் தொழிலில் மகாலிங்கம் போன்றவர்கள் திறமைசாலிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தால், பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமாக்கினால் அதை திறம்பட நிர்வகிப்பதற்கு இவர்களை உபயோகித்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறினது போல, சினிமாத் தொழிலை தேசியமயமாக்கப்பட்டு அதில் ஒத்துழைக்க நாங்கள் எப்போதும் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சென்ற ஆண்டு இதே மன்றத்தில் இந்தக் கருத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சினிமாத் தொழிலை சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து நடத்துவதாக இருந்தால் அதற்கு கதை எழுதிக் கொடுக்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன் என்று சொன்ன நேரத்தில் இங்கிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் கதை எழுதினால் மட்டும் போதாது நடிகர்களும் வேண்டும் என்று சொன்ன நேரத்தில் “ஆகட்டும்” என்றும் சொன்னேன். ஆகவே தேசியமயமாக்குகின்ற வேலையிலிருந்து நாங்கள் தப்பித்துக்கொண்டு போய் விடுவோம் என்று யாரும் கருத தேவையில்லை. அதற்குப்பதிலாக அவசியமற்ற காரணங்களை எல்லாம் கூறிக்கொண்டிருப்பீர்.

3rd September 1959] [Sri C. N. Annadurai]

பதைப்பார்த்தால், சிறு குழந்தைகளுக்கு சோறு ஊட்டுவதற்காக “வானத் தைப்பார்த்து அங்கே ஐந்துகண்ணன் இருக்கிறான், ஆறு கண்ணன் இருக்கிறான்” என்று சொல்லுகின்ற மிரட்டலைப்போல் தான் இருக்கிறது. இம்மாதிரிப்பட்ட மிரட்டல்களை காட்டுவதினால் எந்தவிதமான பலனும் இருக்காது என்பதை காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்கு மிகவும் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, ஒரு வருடத்திற்கு முன்பாகவே சினிமாத்துறையில் கதை எழுதுபவர்களுக்கு அட்வான்ஸாக பணம் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்று திரு. கரிய கவுண்டர் அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு சமயம் என் விஷயத்தில், என் னிடத்தில் அதிகமான அளவில் பணம் இருக்கும் என்ற நினைப்பில் அவர் மரியாதை காட்டுவார் என்று நம்புகிறேன். உண்மையில் அப்படியல்ல. கதை எழுதி, அது சினிமா படமாக்கப்பட்டு, அது வெளியிட்டு இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு வெற்றிகரமாக ஓடினால், அதைப்பார்த்து விட்டுத்தான் பணம் தருவார்கள். ஆகவே கனம் கரிய கவுண்டர் அவர்கள் ஏதாவது கதை எழுதி வைத்திருந்தார்களானால் இவ்விதம் கொடுத்து விட்டு கடனளியாக அலைந்துதிரிய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் ஒருவருக்கொருவர் விண்ணரம் பேசுவதை விட்டுவிட்டு செய்கையில் காரியங்களை நடத்த முடியுமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலிப்பதில் தங்கள் கவனத்தை செலுத்தவேண்டும். பஸ் போக்குவரத்தைப் பொறுத்த வரையில் தேசிய உடமையாக்குவதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்ற காரணம் அவ்வளவு சரியான காரணம் அல்ல, அதே போல்தான் திறமையானவர்கள் இல்லை என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் திறமையாக சென்னை பஸ் போக்குவரத்தை ஏற்று நடத்தி நல்ல லாபத்தையும் அடைந்திருக்கிறோம் என்று சர்க்கார் தரப்பில் எடுத்து விளக்கிறார்கள். ஆகவே இதிலிருக்கின்ற அனுபவம் சர்க்காருக்கு துணை செய்கின்றது. ஆனால் தேசிய உடமையாக்குவதை லட்சியமாக வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம், ஆனால் செய்கையில் காண்பிப்பதை மட்டும் பின்னால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் லட்சியத்தை நாம் அடைய முடியாது. ஒரு சில பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டி பேசுகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மைதான். அவர்களிடத்தில் பணம் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இன்றைக்கு அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் மூலமாக தங்களுக்கு பாதுகாப்பு தேடிக்கொள்கிறார்கள். வேறு கட்சிகளிலும் அறவே இல்லை என்று நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. எந்த பஸ் முதலாளியாக இருந்தாலும் அவர்களிடமுள்ள பணம் எல்லாம் போய் விட்டால் அவர்களை எந்தக் கட்சியும் தேடாது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அவர்களை உங்களிடத்திலிருந்து மட்டும் பிரித்துவிடவேண்டும் என்பது அல்ல, அவர்களை இந்த நாட்டுக்கு உபயோகமான ஆட்களாக ஆக்கவேண்டும், அவர்களை சாதாரண மக்களாக மாற்றவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் வரவேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியை விட்டுவிட்டு வந்து விட்டால் காங்கிரஸ் கட்சி அப்படியே அழிந்து போகும் என்ற நப்பாசையால் நாங்கள் இவ்விதமாக பேசுகிறோம் என்று யாரும் தப்புக் கணக்குப்போட வேண்டிய தேவையில்லை. தேசியமயமாக்குவது என்றால் சர்க்காருடைய வருவாயைப் பெருக்கி மக்களுடைய வரிப்பளுவை குறைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தில் தான் சொல்லுகிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களில் சிலர் சொன்னார்கள், தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்கின்ற இந்த நல்லெண்ணம் இவர்களுக்கு இப்போது எங்கிருந்து வந்தது என்று கேட்டார்கள். இதைக்கேட்கும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு, நல்லெண்ணமே உருவாய் கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு, நல்லெண்ணத்திலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கு இதை ஆதர்ப்பதில் ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்பதைதான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கருப்பாய் இருக்கிறவனைப்பார்த்து சிவப்பாய் இருக்கிறாய் என்று சொல்லும்போது, செந்தாமரை போன்று இருக்கும் ஹாஜா ஷேரீப் போன்றவர்களை பார்த்து சிவப்பாய் இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுவதற்கு ஏன் கூச்சப்பட வேண்டும்? இதிலிருந்து

[Sri C. N. Annadurai]

[3rd September 1959]

என்னதெரிகிறது என்றால் சமதர்ம லட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் இவர்களுக்கு தேசியமயமாக்குவது ஒத்துக்கொள்ளவில்லையென்றால் அதற்குக்காரணம் இவர்கள் பஸ் முதலாளிகளுக்கு பயந்து இருப்பதுதான் என்பதை நான் ஆயிரம் தடவை வேண்டுமானாலும் சொல்லுவேன். அதற்கு நான் வெட்கப்படவும் மாட்டேன். பயப்படவில்லை என்று சொன்னால் இதை நிறைவேற்றி விட்டு, அதன் பின்னால் சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இதே மன்றத்தில் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் லீட்டுக்கு தகுந்தவாறு வரியை கூட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்ட போது அப்போது நடந்த அல்லோல கல்லோலத்தை நான் உடனிருந்து பார்க்கவில்லை யென்றாலும் எட்டியிருந்து பார்த்து கொண்டிருந்தேன். ஆகவே பஸ் முதலாளிகளுக்கு பயப்படவில்லை என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்வதில் பயனில்லை. இந்த காங்கிரஸ் கட்சி பதவியில் இருப்பது வரை நமக்கு என்ன பயம் என்ற நினைப்பில்தான் அவர்களும் இருந்து வருகிறார்கள். காரணம் அவர்களிடமிருந்து ஏராளமான தேர்தலுக்கு பணம் கிடைக்கிறது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு. அவர்களும் வேண்டிய அளவு பணம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை யாரும் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கில்லை.

1 p.m.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஒரு திங்கள் எங்கள் ஊருக்கு வந்தார்கள். அப்பொழுது எங்கள் ஊரில் எல்லாம் அலங்காரம் செய்து இருந்தார்கள். இரண்டு வளைவுகள் கூட போட்டிருந்தார்கள். இவைகளைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். அந்த இரண்டு வளைவுகளும் இரண்டு பெரிய பஸ் முதலாளிகளால் போடப்பட்டிருந்தன. அந்த வளைவுகளிலேயே 'இந்த பஸ் சர்வீஸ்' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

இப்பொழுது எங்கள் ஊரில் ஒரு காந்தி சிலை வைக்கப்போகிறார்கள். அது யாரால் நன்கொடை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இரண்டு பெரிய பஸ் முதலாளிகள்தான் நன்கொடை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெயரையும் அதன் கீழே எழுதப்போகிறார்கள். இப்படிக்கிடைக்கின்ற பணம் உங்களுக்கு குறைந்து விடும் என்ற பயத்தினால் தான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறீர்கள் என்று நான் தீர்மானமாகச் சொல்லுவேன். அப்படி பணம் வாங்குகிறீர்களே என்று கேட்டால் கோர்ட்டின் ஆதாரம் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். ஒரு சிமிண்ட் கம்பெனிலிருந்து 50,000 ரூபாய் இந்தக் கட்சிக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது என்று பத்திரிகையில் படித்த செய்தியை கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோர்ட்டில் அது நியாயமானது, குற்றம் சொல்வதற்கு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஒரு பெரிய தொழிலை சமதர்மம் என்ற பெயரில் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய பத்து பேர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்களை தேர்தலில் பயன்படுத்திக் கொண்டு தங்கள் கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி கொண்டு வந்த பிறகு மற்ற இடங்களில் சம தர்மம்-சமய தர்மம் என்று பேசுகிறார்கள். சமதர்ம அக்கறை உள்ளவர்கள், அதற்கு ஏற்ற முறையில் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு கொடும் பங்களானால் தொழிலை தேசிய மயமாக்குவதைப்பற்றி எந்த குறைபாடும் வந்துவிடாது. தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அடுத்த மாதம் தனிப்பட்டவர்களிடம் இருக்கின்ற பஸ்கள் உடனேயே சர்க்காருக்கு வந்து விடும் என்று அர்த்தம் இல்லை. சர்க்கார் போடுகின்ற தீர்மானத்தின் வேகத்தைப்பற்றி ஏற்கனவே போடப்பட்ட தீர்மானங்களைப் பார்த்து நாம் தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், லட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம், லட்சியத்திற்கு கட்டுப்பட்டிருக்கிறோம் என்று அறிவிக்கின்ற ஒரு உன்னத செயலாகக் கருதப்படும். அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். நான் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எல்லோரையும் கேட்டுக் கொள்வது என்ன வென்றால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதன் மூலம் "நாங்கள் பஸ் முதலாளிகளுக்கு பயப்பட்டவர்கள் அல்ல, சம தர்மத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம்" என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை தக்க விதத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தவறினால் இந்தத் தீர்மானத்தை எந்த நோக்கத் தோடு கொண்டு வந்தோமோ அது இப்பொழுது நிறைவேறி இருக்கிறது.

3rd September 1959] [Sri C. N. Annadurai]

ஊரில் சென்று “ பஸ் தொழிலை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று சொன்னோம், அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை ” என்று சொல்வதற்கு போதுமான வாய்ப்பு கிடைத்து விட்டது. அதனால் எங்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய லாபத்தை நாங்கள் பெற்று விட்டோம். நீங்கள் லாபம் பெற வேண்டுமானால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு 1961-ல் இத்தனை பஸ், 1962-ல் இத்தனை என்று படிப்படியாகச் தேசிய மயமாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை கொடுத்த கனம் அண்ணாமலை அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊகம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் இந்த வாய்ப்பை பயன் படுத்திக் கொள்வார்கள். வெறும் அரசியல் வீராவேசத்திற்கு வேண்டுமானால் நீங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை நிராகரிக்கலாம். ஆனால் இந்த இரண்டையும் இந்த மன்றத்தில் இருப்பவர்கள் விட பெரும்பாலான பொது மக்கள் கூர்ந்து கவனிக்கிறார்கள் என்பதை கவனப்படுத்தி கனம் அண்ணாமலையின் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இருக்கும்படியான தீர்மானத்தைப் பற்றி சர்க்காருடைய கருத்து கனம், எதிர்க்கட்சி கொண்டுள்ள கருத்துகனம் பலமாக வாதிக்கப்பட்டன. இதிலே ஆச்சர்யமும், வேடிக்கையும் என்னவென்றால், தேசிய மயம் (நேஷனலைஸ்ட் டிரான்ஸ்போர்ட்) இல்லாதது போலவும், இவர்கள்தான் அந்தக் கொள்கையை முதலில் கொண்டு வருவது போலவும் பேசப்பட்டது. ஏற்கெனவே இருக்கும்படியான, நடந்துகொண்டிருக்கும் தேசிய போக்கு வரத்தை எந்த விதத்தில், எந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது. ஆனால் பூர்ணமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதில் உள்ள சங்கடங்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

தூரத்தில் இருந்து ஒரு மலையைப் பார்த்தால், படத்தில் பார்க்கும் ஒரு சித்திரத்தைப் போல் தான் இருக்கும். அதனால் சுலபமாக மலையின் மீது ஏறி அந்தப் பக்கம் போய்விட முடியும் என்று நினைத்துவிடக் கூடாது. மலையின் அருகில் சென்று பார்த்தால்தான் அங்கு உள்ள கரடு, முரடுகள் அந்த இடத்திலிருக்கும் காட்டு மிருகங்கள் எல்லாம் தெரியும். இதை இல்லலாம் பார்த்துத் தான் மலையைத் தாண்டி செல்ல வேண்டியிருக்கும். இல்லாவிட்டால் அண்ணா எழுதுகிற கதையின் முடிவைப் போல்தான் இருக்கும். கற்பனை மட்டும்தான் நன்றாக இருக்கும்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சென்னை நகரத்தில் நடக்கும்படியான தேசிய பஸ் சர்வீசை பூர்ணமாக அவர்கள் நம்முடைய சொத்து என்று நினைத்து இருப்பார்களானால், ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், பஸ்களுக்கு தீ வைத்த போது, நடந்த அனுபவத்தைப் பார்த்தால்.....

SRI C. N. ANNADURAI : On a point of order, Sir, நடைபெற்ற கிளர்ச்சியில் பஸ்ஸுக்குத் தீ வைத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று கருத்துப்பட சொன்னார்கள். இது பற்றி ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பு இருக்கிறது. பஸ் எரிக்கப்பட்டதற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று தீர்ப்பில் விளக்கியிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பில் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் சென்னை பொது மக்கள் இதைப்பற்றி நன்றாக அறிவார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir, நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு மாறாக மக்கள் கருத்து தெரிவிப்பது நீதிமன்றத் தீர்ப்பை அவமதிப்பதாகாதா ?

MR. SPEAKER : Mr. Karuthiruman will continue.

[3rd September 1959]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : என்னுடைய பேச்சை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்

SRI S. LAZAR : On a point of order, Sir. The hon. Member Mr. Anbazhagan was saying that we have no right to criticise the judgment of a court. Unfortunately, it is not so. I would like to bring to the notice of this House that any judgment, after it has been delivered, is liable to be criticised.

MR. SPEAKER : I have passed over that point. I have supported hon. Member's (Sri Lazar's) point.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : எடுத்துக்கொண்ட பஸ் போக்குவரத்தில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நீக்கி, பொது மக்கள் எல்லோரும் அதை பொது சொத்து என்று பாவிக்கக் கூடிய நிலை வந்தவுடன் காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு தேசிய மயமாக்கும் விஷயத்தில் எந்த விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. அதை அவர்கள் கண்டிப்பாகச் செய்வார்கள். ஆனால் எல்லா சூழ்நிலையையும் பார்த்துத் தான் செய்வார்கள்.

(The hon. Member was addressing his remarks to the Members on the Opposite Benches.)

MR. SPEAKER : The hon. Member must address the Speaker and he should not carry on a talk across the table with other hon. Members.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : தேசிய மயமாக்கும் விஷயத்தில், ஆவடி சமுதாய பாணியை இணைத்து கூறி இது உங்கள் கொள்கை தானே என்று கேட்கிறார்கள். சில சமயம் குற்றம் செய்தவன் உண்மையைக் கூறுவிட்டால், அவனைத் தூங்க விட்டுப் பார்த்தால், தூக்கத்தில் உண்மையை பிதற்றி விடுவான். இது போலீசில் உண்மையை அறிய கையாளும் ஒரு முறை. உண்மையாகவே அவர்கள் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால் நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

முன்பு சட்ட சபையில் பஸ்களின் மீது வரி போட்ட சமயத்தில் பஸ் முதலாளிகள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். இப்போது ஆதரித்துப் பேசக்கூடிய எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அப்பொழுது எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை அறிய சட்டசபை “புரோவீடிங்ஸ்” பார்க்க வேண்டும்.

SRI C. N. ANNADURAI : முன்பு வரி போட்ட பொழுது சட்ட மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது பொருத்தம் அல்ல.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : அப்படியானால் அப்பொழுது நடந்த விஷயத்தை இவர்கள் ஏன் இப்பொழுது கொண்டு வரவேண்டும் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அப்பொழுது நடந்தது என்னவென்றால் பஸ் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு தரும்படியான நிலையை பார்க்க முடிந்தது. ஒவ்வொரு சீட்டிற்கும் வரி போட வேண்டும் என்று சொன்ன சந்தர்ப்பத்திலே எதிர்க்கட்சியிலிருக்கும் கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள், சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்மையாக இருந்திருக்குமானால் அவர்கள் அப்போது ஏன் வெளி நடப்பு நடந்தார்கள்? அப்போது, ஏழைப் பங்களார்கள் என்றும் பஸ் முதலாளிகளுக்கு விரோதிகள் என்றும் தங்களைச் சொல்லிக்கொள்பவர்கள் எல்லாம், அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லாமல் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள். தீர்மானத்தை எதிர்த்து வோட்டுப் போடவும் செய்தார்கள் என்பதை சபைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே இவர்கள் திட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது.

3rd September 1959] [Sri P. G. Karuthiruman]

இந்தத் தீர்மானம் பொது மக்களின் அபிமானத்தைப் பெறுவதற்காக இவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது போல் தோன்றுகிறது. அந்த முறையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது. சூர்ப்பனகை ராமனிடம் சென்றபோது அவள் போட்டிருந்த வேஷத்தை சூர்ப்பனகை கிறது. சூர்ப்பனகை, தான் ராமனிடம் தன் உண்மையான ரூபத்தில் சென்றால் தன் எண்ணம் நிறைவேறுతు என்று எண்ணி வேஷம் போட்டுக் கொண்டு சென்றாளாம். இதை திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுடைய பாணி யில் சொல்ல, கம்பர் கூறியதையே சொல்ல விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு).

“கானினுயர் கற்பக முயிர்த்த கதிர்வல்லி
மேனிநனி பெற்று.....(சிரிப்பு).

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் என்னைப்பார்த்துக் கவி சொல்ல வேண்டாம். சுருக்கமாக கருத்தைச் சொல்லட்டும். (சிரிப்பு).

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: சூர்ப்பனகை ராமனிடம் சென்றபோது,

“கானினுயர் கற்பக முயிர்த்த கதிர்வல்லி
மேனிநனி பெற்றுவினை காம நிறை வாசத்
தேனின்மொழி யுற்றினிய செவ்விநனி கொண்டோர்
மானின்விழி பெற்றுமயில் வந்ததென வந்தான்”

என்று கம்பர் சொல்கிறார். தன் உண்மையான ரூபத்துடன் சென்றால் ராமர் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார் என்று எண்ணி அவள் அவ்வாறு சென்றாள் என்று அவர் கூறுகிறார். அதே போல நீங்கள் பொதுமக்களிடம் தீர்மானத்தைப் பற்றி அடுக்குமொழியில் பேசி அவர்களுடைய அபிமானத்தைப் பெற எண்ணலாம். வேஷம் போட்டாலும் உண்மையைக் கண்டு பிடித்துவிட முடியும். சூர்ப்பனகைக்கு மூக்கும் காதும் அறுந்தவுடன் அவளுக்கு உண்மை ரூபம் வந்து விட்டது. இந்த ரூபத்தைப் பார்த்தால் பொதுமக்கள் நிச்சயமாக மூக்கையும் காதையும் அறுப்பார்கள். (சிரிப்பு). எது உண்மை, எது உண்மை அல்ல என்பதற்கு பொது மக்கள் சரியாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இது போன்ற தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களையெல்லாம் நீங்கள் பாண்டிச்சேரியில் காட்டி வோட்டு வாங்கியிருக்கலாம். ஆனால் பாண்டிச்சேரி நமது ராஜ்யத் துடன் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. அது தனி ராஜ்யம். சர்க்கார், இப்போது இல்லாவிட்டாலும், நிச்சயம் படிப்படியாக பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமயமாக்குவார்கள். அதை வெறுமனே தேசியமயமாக்கும் கண்ணோட்டத்துடன் மட்டுமே செய்யமாட்டார்கள். பொதுமக்களின் வாழ்க்கை வசதிகளுக்கு வகைகள் செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் செய்வார்கள். மக்களுடைய முக்கிய தேவைகள், அதாவது உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகிய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்து விட்டு இந்த தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை தீவிரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்த பிறகு, பஸ் போக்கு வரத்து போன்றவைகளை தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை, எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற வேண்டும். அவைகளைச் செய்யாமல் சர்க்கார் எல்லாவற்றிலும் கைவைத்துவிட்டால், முக்கியமான திட்டங்கள் நிறைவேறுது. அப்படி நேர்ந்தால் அப்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் “பார்த்தீர்களா நாங்கள் குறிப்பிட்ட திட்டங்களை நீங்கள் நிறைவேற்ற முடியவில்லை” என்று குற்றம் சாட்டுவார்கள். அவ்வாறு மக்களிடத்திலும் பிரசாரம் செய்வார்கள். அதற்குப் பயன்படக் கூடியதாகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக் காரர்களே போக்குவரத்து மானியத்தின் கோரிக்கையின் போது, “பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில் தனியாரால் நடத்தப்படும் இடங்களில் அவர்களுக்கு நிறைய வருமானம் வருகிறது, அங்கே திறமையும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் அது சர்க்காரால் நடத்தப்படும் இடங்களில் வருமான மும், திறமையும் குறைவாக இருக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இவர்களுடைய பேச்சு முன்னுக்குப் பின் முரணானதாக இருக்கிறது. எந்த விஷயத்திலும் இவர்களுக்கு நிலையான கொள்கை இல்லை என்பதை இது காட்டுகிறது.

[3rd September 1959]

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதற்கு முன்பும், கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட கருத்திற்கு நேர்மாறான கருத்தைத்தான் நான் தெரிவித்திருக்கிறேனே தவிர, அவர் குறிப்பிட்ட மாதிரி நான் பேசவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலில், தனியாரால் நடத்தப்படும் இடங்களில் இருப்பதைவிட அதிகமான திறமையே சர்க்காரால் நடத்தப்படும் இடங்களில் இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கின்றேன்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : On a point of order, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. அரசாங்கத்தால் பஸ் தொழில் நடத்தப்படும் இடங்களில் திறமையும், வருமானமும் குறைவு என்று ஸ்ரீ அண்ணாதுரை மாத்திரம் சொல்லியிருக்கிறார் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தால் பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில் நடத்தப்படும் இடங்களில் வருமானமும், திறமையும் குறைவு என்று இந்த சபையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : யார் கூறியது உண்மை என்று சொல்ல வேண்டியது சபாநாயகரின் வேலை அல்ல. அந்தத் தீர்ப்பை சபை கொடுக்க முடியும். அதை நான் கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்ம ரிஷி என்று சொன்ன மாதிரி, திரு. அண்ணாதுரை அவர்களே சர்க்காரால் பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில் நடத்தப்படும் இடங்களில் திறமை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னதைக் கேட்டு நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இதே கருத்தை அவர் வெளியில் சொல்வாரோ மாட்டாரோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். இங்கே அவர் பேசுவதற்கு கனம் அமைச்சர் பதில் சொல்லி விடுவார்.

SRI C. N. ANNADURAI : ஒரே நாளில் நான் ராவணனாகவும், வசிஷ்டராகவும் ஆனதற்கு சந்தோஷப்படுகிறேன். என்னை அவ்வாறு ஆக்கிய கனம் அங்கத்தினருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : தாம் ஒரே நாளில் ராவணனாகவும், வசிஷ்டராகவும் ஆனதாக ஸ்ரீ அண்ணாதுரை சொல்கிறார். அவர் பஸ் வேஷத்தில் வருவதால் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். இவையெல்லாம் இலக்கிய உதாரணங்கள். இவைகளை அவர் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : தவறாக இருந்தால் நானும் சொல்ல விடமாட்டேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள திட்டங்களில் பொதுமக்களுக்கு அத்தியாவசியமான திட்டங்களை யெல்லாம் முதலில் நிறைவேற்ற வேண்டியது முக்கியம். அதற்குப் பிறகு தான் தேசியமயமாக்கும் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமயமாக்க வேண்டாம் என்று சர்க்கார் எண்ணவில்லை. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை இப்போது வற்புறுத்தவும் வேண்டியதில்லை. இந்தத் தொழிலை தேசியமயமாக்கும் காரியத்தைச் சர்க்கார் உரிய காலத்தில் செய்யும். இதை படிப்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது காங்கிரஸின் கொள்கையாகவும் இருக்கிறது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் சொன்னார். இதுவே மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையாகவும் இருக்கிறது. இக்காரணங்களால், இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டியது அவசியமில்லை என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI V. SUBBIAH :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானம் மிக மிக வரவேற்க வேண்டிய தீர்மானம். இந்த நாட்டில் முடிமன்னர்களாக இருந்தவர்களையும், சமஸ்தானாதிபதிகளாக இருந்தவர்களையும் அந்த நிலையிலிருந்து அகற்றியவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தில்

3rd September 1959] [Sri V. Subbiah]

சமீபத்தில் நிலவ வேண்டுமானால் அரசாங்கத்திடம் திறமை இருக்கவேண்டியதும், அரசாங்கத்தில் நிதி நிலைமை நன்றாக இருக்கவேண்டியதும் மிகவும் முக்கியம். இதற்கு அனுசூலமாக மக்களிடம் பண்பு இருக்க வேண்டும். அரசாங்கச் சொத்து, தங்கள் சொத்து என்ற பொறுப்புணர்ச்சி மக்களுக்கு இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டில் ஜப்பீன்தாரி முறையை ஒழித்தவர்கள் டிரான்ஸ்போர்ட் முதலாளிகளுக்கு பயப்படுகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. எங்கள் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் பேராசிரியர் என். ஜி. ரங்கா "நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதாயிருந்தால் அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தொழில்களிலும் உச்ச வரம்பை கொண்டு வரவேண்டும். இந்த நாட்டில் உள்ள மில் முதலாளிகளும், மற்ற முதலாளிகளும் உச்ச வரம்பு கோட்பாட்டிற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள பணக்காரர்களை அழித்துவிட வேண்டுமென்பதில்லை. சமுதாயத்தில் கிழேயுள்ள பிச்சைக்காரர்கள், ஏழைகள் ஆகிய எல்லோரையும் நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்" என்று சொல்கிறார்.

MR. SPEAKER : சபையில் சப்தம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சபையா நாயக்கர் அவர்கள் பேசுவதை எல்லோரும் கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : இன்றைக்கு நாட்டிலே புதான மகரிஷி என்று சொல்லக்கூடிய வினோபா அவர்கள் இந்தத் தத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே யாரும் வறுமையால் வாடக் கூடாது என்பதுதான் சமதர்மத்தின் அடிப்படை. தனிப்பட்டவர்கள் இந்த நாட்டிலே தொழில் நடத்த முடியாது என்று சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு டி.வி.எஸ். டிரான்ஸ்போர்ட் இருக்கிறது என்றால், அதைப் பார்த்து எல்லோரும் பெருமைப்படவேண்டிய அளவில் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தகிறார்கள். அந்த அளவில் யாரும் நடத்த முடியாதபடி நூற்றுக் கணக்கான பஸ்களை எல்லாப் பகுதிகளிலும் விட்டு நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு லாபகரமாகவும் இருக்கிறது. அவர்களிடம் நிர்வாகத் திறமை இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நமது பகுதியில் மிக அறிவுள்ள, திறமை படைத்த, தொழிலில் அனுபவமுள்ள தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதே பஸ் போக்குவரத்தை நடத்தியும் கூட டி.வி.எஸ், அளவுக்கு இங்கே வருமானம் இல்லை. அதே நேரத்தில் டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனத்தில் தொழிலாளிகள் சபிட்சமாக இருக்கிறார்கள், ஸ்ட்ரைக் போன்றவைகள் இல்லை என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கொள்கை இருக்கவேண்டுமானால், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய சிறு சிறு பஸ் ஸ்டாண்டுகளை அரசாங்கம் ஆதரிக்க வேண்டும். 15 மைல்களுக்கு உட்பட்ட ஸ்டாண்டுகள், 2 பஸ்கள் அல்லது 1 பஸ் விடக்கூடியவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும். முனிசிபாலிட்டிகள் 2 பஸ்கள் அல்லது 3 பஸ்கள் எடுத்து அவர்களால் திறமையாகவும், லாபகரமாகவும் நடத்த முடியும் என்று மக்களுக்குக் காட்டினால், அது எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டிலுள்ள அவ்வளவு போக்குவரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள வழிகாட்டியாக இருக்கும். ஆகையால் அதைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு டி.வி.எஸ். நிர்வாகத்தைப் பார்த்தால், நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு நிர்வாகம் நமது ராஜ்யத்திலேயே இல்லை—நமது நாட்டிலேயே இல்லை என்று சொல்ல முடியும். அவ்வளவு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இதை நாம் அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். நாட்டிலேயுள்ள எல்லாவற்றையும் சமதர்மமாக்கவேண்டியது என்பது ஜனநாயகத் தத்துவத்தின் அடிப்படையாக இருப்பதால் அந்த முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும். ஆகையால் கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானம் பொறுத்தவரையில் காலம் பற்றி வேண்டுமானால் ஒப்புக்

[Sri V. Subbiah] [3rd September 1959]

கொள்ளமுடியுமே தவிர, பக்குவம் பற்றி வேண்டுமானால் ஒப்புக்கொள்ள முடியுமே தவிர, இதை எதிர்ப்பது என்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று கனம் அண்ணாமலை கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவசரமாகத் தீர்மானம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். ஆனால் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசுகிறபோது, இதிலே அவர் கட்சி வரை ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதை நன்றாகப் புரியப்படி கொள்ளுங்கள். தேசியமாக்க வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் நாட்டிலே பல ஆண்டு காலமாகவே இருந்துகொண்டு வருகிறது. அப்படிச் செய்வதன் பலன் என்ன என்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டு வருகிறோம். பல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் தேசியமயமாக்குகிற திட்டங்களுடைய நம்முடைய நாட்டிலே நல்ல முறையில் நடப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமலே இருந்து வருகிறது. இப்போது இருக்கக்கூடிய பெரிய பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொள்வோமானால், ஜனங்களுடைய கஷ்டத்தை அதிகரிப்பதாக ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக தொழில்களையெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்கிற நிலை ஏற்படுமானால், சர்க்காரும் ஒரு முதலாளியினுடைய நிலையில்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி சர்க்கார் ஒரு பெரிய முதலாளியாக ஆகவேண்டுமென்றால், நாட்டிலே சதந்திரம் பெற்று இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் மாத்திரம் முதலாளியாகக் கொண்டு போனால் நாட்டிலே மற்ற தொழில்கள் வளர்ச்சியடைவதற்கும், மற்றபடி எல்லாம் ஜனநாயக முறையில் நடப்பதற்கும் சிரமம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். தொழில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது அது அவ்வளவு சலபமான காரியமல்ல. இன்றைக்கு தனிப்பட்ட தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்கிறது. நாட்டின் தேவைக்கேற்றவாறு தொழில்கள் நடக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஏழை மக்கள் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுத்து எல்லோரும் சுகமாக வாழ, சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கக்கூடிய வகையில் பல தொழில்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளதால் சில முதலாளிகள் பணத்தை தொழில்களில் போடக் கூடப் பயப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்காக நாட்டிலே எதையும் தேசிய மயமாக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை அல்ல. அவசரப்பட்டு இம்மாதிரி செய்தால், பெரிய பெரிய தொழில்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பிக்கக்கூடிய தொழில்கள் எல்லாம் சர்க்காராலேயே நடத்தப்படவேண்டும், என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டுப் போய்விடும். மற்றவர்கள் ஊக்கத்தோடு நல்ல முறையில் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கக்கூடியவர்கள் கூட இம்மாதிரி முயற்சியில் ஈடுபட முன்வரமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாட்டிலே வரக்கூடிய தொழில்கள் எல்லாவற்றையுமே தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுப் போய் விடும். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், இந்த நாட்டிலே, அதிலும் தமிழ் நாட்டிலே, பஸ் போக்குவரத்து தேசியமயமாக்கப் படவேண்டும் என்று சொன்னதன் காரணங்களைப் பார்க்கும்போது காங்கிரஸ் கட்சி பஸ் முதலாளிகளால் வருகிறது, பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரஸினால் இருக்கிறார்கள், கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் கூட, பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்று பல முறை எடுத்துக் காட்டியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது காங்கிரஸ் கட்சியானது பஸ் முதலாளிகளுடைய கையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள் என்று புரிந்துகொண்டேன். இந்தச் சபையில் அவரே பேசியிருக்கிறார், இந்தக் கட்சியின் நோக்கம் சமதர்ம சமுதாயம் என்பதும், சம தர்ம சமுதாயம் காங்கிரஸிலிருந்து தான் வந்தது என்றும் சொல்லிக்கொண்டு கட்சி வளர்ச்சியுடைய முதலாளிகளுடைய உதவியை நாடுகிறது என்று கூறும்போது அது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. காங்கிரஸின் லட்சியம்—அதன்

3rd September 1959] [Sri S. C. Sadayappa Mudaliar]

வளர்ச்சி—பாமர மக்களின் வளர்ச்சியில் இருக்கிறதே தவிர, முதலாளிகளின் ஆதரவைக் கொண்டு இந்தக் கட்சி வளர்ச்சியடையவில்லை என்று கனம் அண்ணாதுரை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தேர்தல் காலத்தில் அவர்களுடைய தயவு தேவையாயிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. ஜனநாயக முறையில் தேர்தல் நடக்கிறதே தவிர, பஸ் முதலாளிகளுடைய ஆதரவைக் கொண்டு கட்சி நடக்கிறது என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

அவர்களுடைய நோக்கமெல்லாம், மக்கள் 2½ ஆண்டுகளாக என்னென்ன திட்டங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கும்போது கொடுப்பதற்காக வேண்டி பஸ்களை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு போனோம். அதை ஆளும் கட்சியாளர்கள் எதிர்த்து விட்டார்கள் என்று அப்படி எதிர்ப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உண்டுபண்ணவேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, காங்கிரஸின் லட்சியம், மக்களுக்காக வேண்டி செய்கிற திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் நன்கு அறிந்த மக்கள் பஸ்களை தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்று சொன்னால் நம்பமாட்டார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதால் பல கோடி ரூபாய்கள் வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு தொழில் நடத்தினால் லாபம் இருக்கத் தான் செய்யும். ஆனால் இந்தத் தொழிலை நாம் எடுத்து கொண்டால் லாபகரமாக இருக்குமா? அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் 12 கோடி ரூபாய் நமக்குக் கிடைக்குமா? என்று பார்க்கும்போது பணத்தை வீணாகச் செலவு செய்ய உதவுமே தவிர நல்ல முறையில் தொழில் நடத்த முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: இப்போது மணி 1-30 ஆகி விட்டது. கனம் அங்கத்தினர் அடுத்த உத்தியோகச் சார்பற்ற தினத்தில் நடக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீதான விவாதத்தில் தொடர்ந்து பேசலாம். இந்தச் சபையை நான் நானேக் காலை 8-30 மணி வரையில் ஒத்தி வைக்கிறேன்.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B. Reports, Notifications and other papers.

50. The Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959.
51. The Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959.
52. The Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959.
53. The Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1959.